

കൂടെ

29

പ്രകൃതിയുടെ
സ്പന്ദനം

ആദിവാസി
ജീവിതം

അരിവാളിൽ
കുറുങ്ങിയ ജീവിതങ്ങൾ

9 772348 281403

SEPTEMBER
18-20

WWW.KOODUMAGAZINE.COM

നമ്മൾ ഒരു തണലാണ്. നമ്മുടെ പ്രകൃതിക്കുവേണ്ടി കൂട്ടുകൂടുമ്പോൾ തണൽ.

സ്നേഹപൂർവ്വം ക്ഷണിക്കുന്നു

സൗഹൃദക്കൂട്ടായ്മ 2015

📍 M S SWAMINATHAN RESEARCH FOUNDATION, WAYANAD

☎ +91 7559914602, +91 9037685181

✉ KOODUMASIKA@GMAIL.COM

നമ്മുടെ പ്രകൃതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള
കൂട്ടായ്മയിൽ പങ്കാളിയാവുക...

തണൽ
പ്രകൃതിയുടെ
സംരക്ഷണം
KOODU NATURE MAGAZINE

KOODU NATURE MAGAZINE

2015 സെപ്റ്റംബർ

പുസ്തകം 3, ലക്കം 5, വില ₹40

പരിസ്ഥിതി, കൃഷി, ആരോഗ്യം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ സമഗ്രമായ ഇടപെടൽ

കവർസ്റ്റോറി - ആദിവാസി ജീവിതം

09 ഇവർ ചോലനായ്ക്കർ

ഡോ. പ്രഭാട് ഇരുമ്പുഴി

13 ആദിവാസികളുടെ വർത്തമാനം

ഒ.കെ. ജോണി

17 അരിവാളിൽ കുരുങ്ങിയ ജീവിതങ്ങൾ

സി.ഡി. സരസ്വതി

21 ശബ്ദം നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ ശബ്ദം

ഡോ. ഫാ. തോമസ് ജോസഫ് തേരകം

24 ജി.എം. കടുക് വേണ്ട വേണ്ട

27 വൈദ്യശാല

വി.കെ. ഫ്രാൻസിസ്

36 ചലച്ചിത്രാസ്വാദനം ആസൂത്രകർക്കു മിതെ ഒരു പാലം അലിഫ് ഷാ

40 സസ്തനികൾ

ഡോ. പി.ഒ. നമീർ

42 ഉരഗങ്ങൾ

ഡോ. മുഹമ്മദ് ജാഫർ പാലോട്ട്

43 ശലഭചിത്രങ്ങൾ

ബൈജു പാലുവള്ളി

28 ഉറുമ്പുകളുടെ കല്യാണം

പി.എൻ. ഗണേശ്

31 നിലിംബപുരത്തെ ശലഭസഞ്ചാരികൾ

ഡിവിൻ മുരുകേഷ്

32 യാത്രക്കാരുടെ പഠന ഉൾപ്പെടെ പഠന രഹിതർ

പഠന രഹിതർ

38 പുസ്തക പരിചയം ജലനിലിമയുടെയും ഇലപ്പച്ചയുടെയും ഇറമ്പുകൾ

വി.ടി. ജയദേവൻ

44 ചിറകടികൾ

പ്രവീൺ ജെ.

46 സസ്യജാലകം

വി.സി. ബാലകൃഷ്ണൻ

47 ഉദയജീവിലോകം

സന്ദീപ് ദാസ്

48 പരിസ്ഥിതി വാർത്തകൾ

നേരായ കാഴ്ചയിലൂടെ നോക്കി കാണുവാനുള്ള വിവേചനശക്തി

സ്നേഹദരങ്ങളോടെ കൂട് മാസികക്ക്, കാഗസ്റ്റ് ലക്കം കണ്ടു. ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇന്ന് ഭാണമായിക്കൊള്ളട്ടെ, റംസാനായിക്കൊള്ളട്ടെ, ക്രിസ്മസ് ആയിക്കൊള്ളട്ടെ ഏത് ആഘോഷത്തെയും ശരിക്കും ആഘോഷിക്കുന്നത് വിപണിയാണ്. ഓരോ ആഘോഷത്തിന്റെയും പിന്നിലുള്ള ആചാരങ്ങളെയും, വിശ്വാസങ്ങളെയുമെല്ലാം വിപണി ഏറ്റവും മികച്ച കച്ചവട തന്ത്രങ്ങളാക്കുന്ന കാഴ്ചകൾ മാത്രമാണ് എവിടെയും കാണുവാനുള്ളത്. അവകാശിയിൽ ഈ ആഘോഷങ്ങളുടെ മുഖ്യങ്ങളും നന്മകളും - അവയെല്ലാം എവിടെയോ ചോർന്നുപോകുന്നു. ഇതിനോടുള്ള പ്രതികരണങ്ങൾക്കാവട്ടെ കച്ചവട താല്പര്യങ്ങൾ തീർക്കുന്ന കനത്ത മതിലുകളെ തകർക്കുവാനുള്ള ശേഷിയുമില്ല. മലയാളികൾ അറിയാതെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ദുരവസ്ഥയാണിത്. എന്തിനേയും നേരായ കാഴ്ചയിലൂടെ നോക്കിക്കാണുവാനുള്ള വിവേചനശക്തി ഏറെക്കുറെ നമ്മുടെ നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. വിപണി പറയുന്നതെന്തോ അതാണ് ആഘോഷം. ചുരുക്കത്തിൽ ഞാൻ ഇത്രയും പറഞ്ഞത് കൂട് കാഗസ്റ്റ് ലക്കം മറിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ കവി പറഞ്ഞതുപോലെ ഒരു പൂവ് വിരിയുന്ന സുഖമാണ് അനുഭവിച്ചത്. എല്ലാ വിഷയങ്ങൾക്കുമേന്മയും മാതൃകാപരമായ സമീപനങ്ങളെടുക്കുന്ന കൂട് പൂക്കാലത്തോടും (ഭാണക്കാലത്തോടും) ആ സമീപനം തന്നെ സ്വീകരിച്ചു. അഭിനന്ദനങ്ങൾ. മാർക്കറ്റിൽ നിന്നും വാങ്ങാൻ പറ്റുന്ന വിരലിലെണ്ണാവുന്ന അന്യസംസ്ഥാന പുഷ്പങ്ങൾക്കുമപ്പുറം വിടർന്നു പരിലസിക്കുന്ന ഒരു പൂക്കാലം നമ്മുടെ സ്വന്തമായുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും കുറച്ചൊക്കെ അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് ഏതു മലയാളിയെയും ഓർമ്മപ്പെടുത്തുവാൻ ഈ പതിപ്പിനായി എന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല. നമ്മുടെ പൂക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ പതിപ്പ് സമഗ്രമായി എന്തെന്നിരിക്കെപ്രായമില്ല. എന്നാലും കൂടിന്റെ ശ്രമങ്ങൾക്ക് സമാനതകൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് എതിരഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തിയില്ല. ഭാവുകങ്ങൾ.

ബിജു കെ. രാമചന്ദ്രൻ, ബാലുശ്ശേരി

ഇത്രയും നല്ല ഒരോന്നെ സമ്മാനത്തിന് എങ്ങനെ നന്ദി പറയണമെന്നറിയില്ല. പാടത്തും പറമ്പിലും പൂക്കുടയേന്തി പോയ കാലം വീണ്ടും കൺമുന്നിലൂടെ... കുഞ്ഞു കാക്കപ്പുക്കളും ചെറു തുമ്പപ്പുക്കളുമൊക്കെ മനസ്സിന്റെ പൂക്കുടയിലേക്കിട്ടുതന്ന ഈ ലക്കം എന്റെ ശേഖരത്തിലെ ഒരു മുതൽക്കൂട്ടായി ഞാൻ സൂക്ഷിക്കും.
പി.ജി. ശീതാകുമാരി,
 ബംഗലൂരു

കൂടിന്റെ ഭാണപ്പതിപ്പ് മനോഹരമായി. എഴുത്തുകളും ചിത്രങ്ങളും ഒരുപോലെ ഗൃഹാതുര സ്മരണകൾ ഉണർത്തുന്നവയായിരുന്നു. ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന നാട്ടുപൂക്കളെ കാണാനും അറിയാനും ഭാഗ്യം ലഭിക്കാത്ത പുതിയ തലമുറയിലെ കുട്ടികൾക്ക് കൊടുക്കുവാനുള്ള ഒരു അമൂല്യ സമ്മാനമാണിത്. മനസ്സിന്റെ

ചില്ലയിൽ വീണ്ടും പൂക്കാലം വിരിയിച്ച കൂടിന് അഭിനന്ദനങ്ങൾ.
സ്വപനമോൾ, പൂക്കാട്ടുപടി, ആലുവ

ഞാൻ ഈ അടുത്ത കാലം മുതലാണ് കൂടിന്റെ ഒരു സ്ഥിരം വായനക്കാരനായത്. ഏറെ ഇഷ്ടത്തോടെ തുടക്കം മുതൽ ഒടുക്കം വരെ വായിക്കാറുണ്ട്. കൂട് കാഗസ്റ്റ് ലക്കത്തിൽ തൃശ്ശൂരുള്ള ഓഫീസിൽ നിന്നും പഴയ ലക്കങ്ങൾ ലഭിക്കുമെന്നു കണ്ടു. അവ ആവശ്യക്കാർക്ക് തപാലിൽ ലഭിക്കുമോ? ലഭിക്കുമെങ്കിൽ എന്താണ് അതിനു ചെയ്യേണ്ടത്?
അഖിൽ കെ.എം., മാനന്തവാടി

ഓൾഡ് ഇംഗ്ലീഷ്
 കൂട് മാസികയുടെ രണ്ടാം വാല്യം (13-24, അതായത് 2014 മെയ് മുതൽ 2015 ഏപ്രിൽ വരെ) പുന്തണ്ടു ലക്കങ്ങൾ (നൂറു രൂപ മുഖവിലയുള്ള ചിത്രശലഭങ്ങളുടെ പ്രത്യേക ലക്കമടക്കം) മനോഹരമായി ബൈന്റ് ചെയ്തത് ഇപ്പോൾ വായനക്കാർക്ക് ലഭ്യമാണ്. 500 രൂപയാണ് ഇതിന്റെ വില (പോസ്റ്റേജ് പുറമെ). താല്പര്യമുള്ളവർ ബന്ധപ്പെടുക, വി.കെ. സുനിൽകുമാർ (7559904602).

നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണങ്ങൾ ഞങ്ങളെ അറിയിക്കുക

കൂട് മാസിക അമ്മൻ കോവിൽ റോഡ് കോട്ടപ്പുറം, പുത്തോൾ പി.ഒ. തൃശ്ശൂർ 680004
 ✉ koodumasika@gmail.com
 📘 facebook.com/KooduMagazine

വായിക്കേണ്ട വരികൾ

ആഗോളവൽകരണാനന്തര ലോകത്ത് അസമത്വം രൂക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായാണ് കണക്കുകൾ. ജി.ഡി.പി.യിൽ വളർച്ച രേഖപ്പെടുത്തുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ സമ്പന്നരും ദരിദ്രരും തമ്മിലുള്ള വിടവ് കൂടി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അധികാര വികേന്ദ്രീകരണത്തെക്കുറിച്ചും ജനാധികാരത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള ചർച്ചകൾ ഒരു വശത്ത് നടക്കുമ്പോൾതന്നെ രാജ്യത്തിന്റെ പരമാധികാരവും സ്വയംഭരണവും ചില വ്യവസായ പ്രമുഖർക്ക് തീറെഴുതുന്ന രീതിയിൽ നിയമങ്ങളിൽ വെള്ളം ചേർക്കുകയാണ് സർക്കാരുകൾ.

നിതൂ ഭാസ്, കേരളീയം മാസിക, 2015 ജൂലായ്-ആഗസ്റ്റ്

കവർ ചിത്രം

ഓറിയന്റൽ ഗാർഡൻ ലിസാർഡ്
 Oriental Garden Lizard

ഏഷ്യയിൽ വളരെ വ്യാപകമായി കാണുന്ന ഓറിയന്റൽ ഗാർഡൻ ലിസാർഡ്. ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലേക്കും ഇവ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. വളരെ വ്യത്യസ്തമായ നിറവ്യതിയാനങ്ങളിൽ ഇവ ദൃശ്യമാണ്. വാലടക്കം 37 സെ.മീ. നീളമുണ്ടാവാറുണ്ട് ഇവക്ക്. ശ്രീലങ്കയിലുള്ള ഇനങ്ങൾക്ക് പൊതുവേ വലിപ്പം കുറവുണ്ട്. ഇവക്ക് ഓരോ കണ്ണുകൾ ഒരേ സമയം വ്യത്യസ്ത ദിശകളിൽ തിരിക്കാൻ സാധിക്കും. സാധാരണയായി ഇവ ഇരകളെ വിഴുങ്ങുകയാണ് പതിവ്.

Photo/Biju Joswin/PHOTOMUSE
 Cover Design/Acko

വീണ്ടും ആദിവാസി ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ചിലത്...

ആദിവാസി ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ചിലതെങ്കിലും പറയുവാനുള്ള കൂടിന്റെ ശ്രമങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തേതാണ് ഈ പതിപ്പ്. പ്രകൃതിയോടിണങ്ങിയ മനുഷ്യ ജീവിതാവസ്ഥകൾക്ക് ഉദാഹരണമായി ഇന്ന് മലയാളികൾക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുള്ളത് ആദിവാസി സമൂഹങ്ങളെ മാത്രമാണെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇന്നും ഇവരുടെ ജീവിതം ഏറെക്കുറെ ഒരു പ്രകൃത്യുപാസന തന്നെയാണ്. പണക്കൊഴുപ്പിന്റെയും വികസനവാദത്തിന്റെയും കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് നോക്കുമ്പോൾ അവ വേണ്ടത്ര വ്യക്തമായ രീതിയിൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്നില്ല എന്നു മാത്രം. കാലങ്ങൾ നീണ്ട ആദിവാസി പുനരുദ്ധാരണചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ തിരിച്ചറിയുന്ന ഒരു വസ്തുത നിഷ്കളങ്കരായ ഈ ജനസമൂഹം ഇപ്പോഴും എപ്പോഴും പലർക്കും ഒരു കറവപ്പശുവായിരുന്നു എന്നതാണ്. തീർച്ചയായും പ്രകൃതിയെ അറിയാനും സംരക്ഷിക്കാനും മുതിരുന്ന യുവതലമുറ ഈ കാടിന്റെ മക്കളെക്കുറിച്ചും അവരുടെ ഇന്നത്തെ ജീവിതാവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചും കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

തീർച്ചയായും പ്രകൃതിയെ അറിയാനും സംരക്ഷിക്കാനും മുതിരുന്ന യുവതലമുറ ഈ കാടിന്റെ മക്കളെക്കുറിച്ചും അവരുടെ ഇന്നത്തെ ജീവിതാവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചും കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

പരിഷ്കൃത ജനസമൂഹങ്ങളുമായി ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ സമ്പർക്കം മാത്രമുള്ള, നിലമ്പൂരിലെ ഉൾവനങ്ങളിൽ കഴിയുന്ന ചോലനായ്ക്കരയാണ് ഇത്തവണ വിശദമായി പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. കാട്ടിനുള്ളിൽ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു വന്നവിഭവങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് അവകൊണ്ട് ഉപജീവനം നടത്തുന്ന ചോലനായ്ക്കർ... ഇവരുടെ ശാന്തമായ ജീവിതരീതികൾ; തിരക്കുകൾക്കിടയിൽ നെട്ടോട്ടമോടുന്ന പരിഷ്കൃത സമൂഹത്തിന് ചില സന്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്... ഒപ്പം എ.പി.എൽ., ബി.പി.എൽ. പട്ടികയുടെ സങ്കീർണമായ ഗണിത പ്രശ്നങ്ങളിൽ കുരുങ്ങി ജീവിതം വഴിമുട്ടി നിൽക്കുന്ന വയനാട്ടിലെ ആദിമനിവാസികളും ജന്മികളുമായിരുന്ന ചെട്ടിസമുദായ ജീവിതം. ആനുകൂല്യങ്ങൾ വാരിയെറിയുന്നു എന്നു കൊട്ടിപ്പോഷിക്കുമ്പോഴും ഒരു നേരത്തെ അന്നത്തിനുപോലും വകയില്ലാതെ വേദനയുണ്ട് കഴിയുന്ന അറിവാൾ രോഗികളുടെ ജീവിതദൈന്യം

ങ്ങൾ... അങ്ങനെ കാടിന്റെ മക്കളുടെ ജീവിതദുരിതങ്ങൾ ഇനി പറയുവാനുണ്ടെ... ഇത് പൊതു സമൂഹം ഏറെ ശ്രദ്ധയോടെ ഏറ്റെടുക്കേണ്ട അടിയന്തര പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു വിഷയമാണ്.

അതിരപ്പള്ളി വീണ്ടും വാർത്തകളിൽ നിറയുകയാണ്. യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള പാരിസ്ഥിതികാലാതപാനങ്ങളും നടത്താതെ, മൂന്നിൽ വരുന്ന 99 ശതമാനം പദ്ധതികൾക്കും അനുമതി നൽകുകയെന്നതാണല്ലോ കേന്ദ്രസർക്കാർ നയം. ജൈവവൈവിധ്യത്താൽ സമ്പന്നമായ വനപ്രദേശങ്ങളെ വെള്ളത്തിനടിയിലാക്കുന്നതും, ആയിരക്കണക്കിനാളുകളുടെ ജീവിതത്തെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കുന്നതും, കാടർ ആദിവാസി വിഭാഗം അനുമതി നൽകാത്തതുമായ ഈ പദ്ധതി സാമ്പത്തികമായി വൈദ്യുതി ബോർഡിന്റെ നടവെപ്പിക്കുമെന്ന് സാധാരണക്കാർക്കുപോലും മനസ്സിലായിക്കഴിഞ്ഞു. 1500 കോടിയിലേറെ രൂപ മുതൽമുടക്കു വരുന്ന ഈ പദ്ധതിക്ക് ഇപ്പോഴും വൈദ്യുതിബോർഡ്

താല്പര്യം കാണിക്കുന്നത് എന്തായാലും കേരളീയർക്ക് കുറഞ്ഞ ചെലവിൽ വൈദ്യുതി നൽകുകയെന്ന പ്രാഥമിക കർത്തവ്യം നിറവേറ്റാനല്ല എന്നതുറപ്പ്.

ഓണ വിപണികളിലെ ആഘോഷ തിമിർപ്പുകൾ ഏറെക്കുറെ ഒതുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മറ്റു മേഖലകളിലെല്ലാം പതിവുപോലെ കച്ചവടതാല്പര്യങ്ങൾക്കു മുൻപിൽ മലയാളികൾ തലകുനിച്ചുവെങ്കിലും ഒരു ചെറിയ ശതമാനമെങ്കിലും വിഷം തീണ്ടിയ പച്ചക്കറികളെ പടിക്കു പുറത്തു നിർത്തി സ്വന്തമായി നട്ടുനന്നച്ച പച്ചക്കറികൾകൊണ്ട് ഓണസദ്യയൊരുക്കി എന്ന വാർത്തകൾ നൽകുന്നത് ഗുണപരമായ ഒരു സന്ദേശമാണ്. ആരംഭശുര്യമെന്നതിനപ്പുറത്തേക്ക് ഇതു തുടരുവാൻ കഴിയുക എന്നതാണ് ഒരു വെല്ലുവിളി. ആ വെല്ലുവിളി സമർത്ഥമായി ഏറ്റെടുത്ത് വിപ്ലവകരമായി പ്രവർത്തിപഥത്തിലെത്തിക്കാനായാലേ മലയാളികൾക്ക് രക്ഷയുള്ളൂ.

എഡിറ്റർ

എഡിറ്റർ
മുരളീധരൻ വി.
അസോസിയേറ്റ് എഡിറ്റർ
സി. താജുദ്ദീൻ
എഡിറ്റർ ഓഫ് ഫോട്ടോഗ്രാഫി
ഡോ. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ പുളിക്കൽ
ദിലീപ് അന്തിക്കാട്
സബ് എഡിറ്റർ
സന്ദീപ് ദാസ്
വി.കെ. സുനിൽകുമാർ
ആർട്ട് ഡയറക്ടർ
അരക്കോ
ഡിസൈനർ
ജോ തയ്യിൽ

ടെക്നിക്കൽ സപ്പോർട്ട്
അബു ബിലാൽ
സിവിൽ ശിവരാമൻ
ഓൺലൈൻ സപ്പോർട്ട്
സലാഡ്സ് മീഡിയ
ഉപദേശക സമിതി
പ്രൊഫ. ഇ. കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ
ഡോ. പി.എസ്. ഈസ
ഡോ. പി.കെ. നമീർ
ഡോ. മുഹമ്മദ് ജാഫർ പാലോട്ട്
പ്രവീൺ ജെ
സുഹാസ് കേച്ചേരി

പ്രതിനിധികൾ
ഖത്തർ: നൗഫൽ പതരി
യു.എ.ഇ: സേതുമാധവൻ
മൈസൂർബാവ
ബഹ്റൈൻ: പ്രോജിത്ത് നാരായണൻ
സുനിൽ ഓണംകുട്ടം

Volume 3, Issue 5
Kootu Prakkrihiyude Spandanam
September 2015

Printed and Published by Muralleedharan V.,
Veluthamessery, Cheruvallor P.O., Thrissur 680308, on
behalf of Muralleedharan V., and Printed at Nirmala HiPrint,
Ayyanthole, Thrissur and published at Amman Kovil Road,
Kottappuram, Poothole PO, Thrissur District, Kerala 680004

📍 കൂട് മാസിക അമ്മൻ കോവിൽ റോഡ്
കോട്ടപ്പുറം, പുത്തൂർ പി.ഒ. തൃശ്ശൂർ 680004
☎ +91 9495504602
✉ koodumasika@gmail.com
🌐 koodumagazine.com

കൂടിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളുടെ ആശയങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും ലേഖകരുടേത് മാത്രം. പരസ്യങ്ങളിലെ അപകാരവാദങ്ങൾക്ക് കൂട് മാസിക ഉത്തരവാദിയായിരിക്കില്ല.

നക്ഷത്ര ആമ എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ആദ്യം മനസ്സിൽ വരിക, വിദേശരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് കള്ളക്കടത്തു നടത്തുന്നതിനായി കൊണ്ടു പോകുന്നതിനിടെ വിമാനത്താവളങ്ങളിൽ പിടികഴിഞ്ഞ ജീവിയെയാണ്. ഇതിന്റെ സുന്ദരമായ രൂപം നിയമാനുസൃതമല്ലാത്ത അന്താരാഷ്ട്ര വന്യജീവി വ്യാപാര വിപണിയിൽ ഇതിനെ പ്രിയപ്പെട്ടതാക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലേയും ശ്രീലങ്കയിലേയും വരണ്ട പ്രദേശങ്ങളിലും കുറ്റിക്കൊടുകളിലൂമാണ് ഇവയെ കണ്ടു വരുന്നത്. വരണ്ട പ്രദേശങ്ങളിൽ കാണുന്നു എന്നു പറയുമ്പോൾ ചിത്രത്തിൽ കാണുന്ന വെള്ളത്തൈക്കുറിച്ച് സംശയം തോന്നാം. അപ്പോൾ പെയ്ത മഴയിൽ കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന വെള്ളമാണത്.

Photo/Sandheep Pushkar/ PHOTOMUSE

Camera: EOS 5Dmark III, Lens: EF 70-200mm, f/2.8L IS II USM, Shutter speed: 1/1000
Aperture value: f/3.2, ISO speed: 250, Focal length: 200mm

Photo/Koodu Magazine

ഇവർ ചോലനായ്ക്കർ

ഡോ. പ്രമോദ് ഇരുമ്പുഴി

“ആദിവാസികൾക്ക് ബാഹ്യലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതയ്ക്ക് സമമായുള്ളത് ബാഹ്യലോകത്തിന് ആദിവാസികളെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞത മാത്രമാണ്. പക്ഷേ, നാം അവരുടെ അജ്ഞതയെപ്പറ്റി ഫലിതം പറയുകയും നമ്മുടെ അജ്ഞത ഭൂഷണമായി കരുതുകയും ചെയ്യുന്നു.” കെ. പാനൂർ ‘കേരളത്തിലെ ആഫ്രിക്ക’ എന്ന കൃതിയിൽ പറയുന്ന വാക്യമാണിത്. ഈ കൃതിയിൽ വയനാട് ജില്ലയിലെ അടിയർ, കുറിച്ചർ, കൊറഗർ, പണിയർ, കാട്ടുനായ്ക്കർ, കുറുമർ തുടങ്ങിയ ആദിവാസി വർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് നടത്തിയ പഠനം സ്മരണയുറപ്പാണ്. ആദിവാസികൾ അനുഭവിക്കുന്ന സ്വയംനഷ്ടത്തെപ്പറ്റിയും അവരുടെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, ജീവിതരീതികൾ, സാമൂഹികക്രമങ്ങൾ എന്നിവയെപ്പറ്റിയെല്ലാം സവിസ്തരം കെ. പാനൂർ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ കൃതിക്കുശേഷം ആദിവാസികളെപ്പറ്റി ഒറ്റപ്പെട്ട ചില ലേഖനങ്ങളും പഠനങ്ങളുമുണ്ടായി (ഗവേഷണ പ്രബന്ധങ്ങൾ) എന്നതൊഴിച്ചാൽ കേരളത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരാദിവാസി വർഗ്ഗത്തെ കൃത്യമായ നിരീക്ഷണത്തോടുകൂടി നടത്തിയ പഠനം (കൃതികൾ) ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നുവേണം കരുതാൻ. മുഖ്യധാരാ സമൂഹത്തിന് ഇന്നും കേവലം ഒരു ശകാരപദമാണ് ‘ആദിവാസി’ എന്നത്.

മേൽവണ്ഡികയിലെ മുഖവുരയുടെ പിൻബലത്തോടെ മാത്രമേ കേരളത്തിലെ ഏത്

ആദിവാസി വർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റിയും പറയാൻ കഴിയൂ. ആദിവാസി വിഭാഗങ്ങളോട് അധികാരികൾ കാണിക്കുന്ന ‘കണ്ണടച്ച് ഇരുട്ടാക്കൽ’ നയം കൊണ്ടാണ് ചോലനായ്ക്കന്മാർ സർക്കാർ രേഖകളിൽ കയറിപ്പറ്റാൻ 1976 വരെ എടുത്തത്. നിലമ്പൂരുകാരായ ചില വ്യാപാരികൾ കാട്ടിനുള്ളിൽ വസിക്കുന്ന ചോലനായ്ക്കന്മാർക്ക്, ഇതിനുമുമ്പ് എത്രയോ കാലമായി അരിയും പലവ്യഞ്

ആദിവാസി വിഭാഗങ്ങളോട് അധികാരികൾ കാണിക്കുന്ന ‘കണ്ണടച്ച് ഇരുട്ടാക്കൽ’ നയം കൊണ്ടാണ് ചോലനായ്ക്കന്മാർ സർക്കാർ രേഖകളിൽ കയറിപ്പറ്റാൻ 1976 വരെ എടുത്തത്.

ജനങ്ങളും നൽകുന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ് ഏറ്റവും രസകരമായ വസ്തുത. സർക്കാർ സംരക്ഷിതവനമായ കാളികാവ്, അമരമ്പലം റേഞ്ചുകളിലെ മുക്കിലും മുലയിലും ഫോറസ്റ്റ് ഗാർഡുമാർ കയറിയിറങ്ങിയിട്ടും ഇരുമ്പുറിലധികം വരുന്ന ചോലനായ്ക്കന്മാരെ അതുവരെ കണ്ടില്ലേ? കാണാഞ്ഞിട്ടാവല്ല, ആദിവാസിയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കാനും അവരെ സർക്കാർ രേഖകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്താനും ആർക്കാണ് താൽപ്പര്യം? പുത്രപ്രവർത്തകനായിരുന്ന മാത്യു കരളിക്കാട് ഒരു ഫോട്ടോഗ്രാഫറോടൊപ്പം കാട്ടിനുള്ളിൽ രാപകൽ താമസിച്ച 1973-ൽ പുത്രത്തിൽ റിപ്പോർട്ടുകൊടുത്തപ്പോൾ പട്ടികവർഗ്ഗ വകുപ്പിനും സർക്കാരിനും കണ്ണടച്ചു നിൽക്കാനായില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ചോലനായ്ക്കന്മാർ

എന്നൊരു വിഭാഗം ആദിവാസിപ്പട്ടികയിലും കേരളത്തിലെ ജനസംഖ്യാകണക്കിലും ഉൾപ്പെട്ടത്.

സായിപ്പിന്റെ കാലത്തെ ആനപിടുത്തത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ആനപ്പന്തിയും തുരുമ്പുപിടിക്കാത്ത ഇരുമ്പുപാലവും ഏറ്റുമാടവും നിലകൊള്ളുന്ന നെടുങ്കയം ഒരു സായിപ്പടക്കം നിരവധി പേർ മുങ്ങിമരിച്ചതിനാലായിരിക്കണം കരിമ്പുഴയുടെ ഈ കടവിന് നെടുങ്കയം എന്ന പേർ വന്നത്. അപകടം പതിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലമാണെങ്കിലും വേനൽക്കാലത്ത് ഉരുളൻ കല്ലുകൾ കിടയിലൂടെ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചൊഴുകുന്ന പുഴ കാണാനും, തരപ്പെട്ടാൽ പ്രകൃതി സൗന്ദര്യം ആസ്വദിച്ചെന്ന് നീന്തിത്തുടിക്കാനും, വന്യമൃഗങ്ങളെ കാണാനും നെടുങ്കയത്തെത്തുന്നവർ നിരവധി. നെടുങ്കയത്തെത്തുന്നവർ പതിനഞ്ചോളം കിലോമീറ്റർ കാട്ടുപാതയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചാൽ മാഞ്ചീരിയിലെത്തും. വഴിയിൽ ആനയോ കാട്ടുപോത്തോ കരടിയോ വരാൻ സാധ്യതയുള്ളതിനാൽ നെടുങ്കയത്തുനിന്നുള്ള യാത്ര ശ്യാസമടക്കി

കേരളത്തിലെ ജനസംഖ്യയിൽ സ്ത്രീകൾ കൂടുതലാണെങ്കിൽ, ചോലനായ്ക്കരിൽ സ്ത്രീകളുടെ എണ്ണം താരതമ്യേന കുറവാണ്. ഈ കാരണം കൊണ്ടുതന്നെ സ്ത്രീ പറയുന്നത അതേപടി പുരുഷൻ ചെയ്തുകൊടുക്കും.

ചോലനായ്ക്കർ വനവിഭവങ്ങളുമായി Photo/Koodu Magazine

പ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുവേണം.

മാഞ്ചീരിയിലിപ്പോൾ മുപ്പനായ പാണപ്പുഴ ചാത്തനും കുടുംബവുമടക്കം അഞ്ചുവീടുകളിലേ ആളുകളുള്ളു. സർക്കാർ പണിതുകൊടുത്ത പത്തോളം വീടുകളിൽ അഞ്ചിൽ മാത്രമേ താമസക്കാരുള്ളൂ. പകൽ വീടിന്റെ താഴെയും, രാത്രി ആനശല്യം കാരണം ടെറസിന്മേലും ഇവർ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. ചാത്തന്റെ മകൻ ബാലൻ വനംവകുപ്പിൽ ഗാർഡായി ജോലി ചെയ്യുന്നു. ചോലനായ്ക്കകുടുംബങ്ങളിലെ ആദ്യ സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥനാണ് ബാലൻ. സർക്കാർ കെട്ടിക്കൊടുത്ത ടെറസ് വീടിനെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രകൃതിയോട് മല്ലിട്ട് പാറമടകളിലും ഏറ്റുമാടങ്ങളിലുമായി വാൾകട്ടൻ മല, മണ്ണൂള, കുപ്പമല, പുച്ചപ്പാറ, അച്ചനൂള, മീൻമുട്ടി തുടങ്ങിയ വനാന്തരങ്ങളിൽ മറ്റു കുടുംബങ്ങൾ താമസിക്കുന്നു. കരുനായ് റേഞ്ചിലെ മാഞ്ചീരിയിൽനിന്നും കാളികാവ് റേഞ്ചിലെ അച്ചനൂളയിലേക്ക് റോഡുമാർഗം നിരവധി കിലോമീറ്ററുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും കാട്ടുമാർഗം അധികം ദൂരമില്ല. വിവിധയിടങ്ങളിലായി ചിതറിയിരിക്കുന്ന ചോലനായ്ക്കന്മാർ തിരണ്ടുകുലുമാണം, വിവാഹം തുടങ്ങിയ അടിയന്തരങ്ങളിൽ ഒത്തുകൂടാറുണ്ട്. വിരുന്നുപോക്കിഷ്ടപ്പെടുന്ന ഇവർ തങ്ങളുടെ കുടുംബക്കാരുടെ വീടുകളിൽ ദിവസങ്ങളോളം സൽക്കാരം ഏറ്റുവാങ്ങി താമസിക്കാറുണ്ട്.

സംരക്ഷിതവനം സർക്കാരിന്റെതാണെന്ന് രേഖകൾ പറയുമെങ്കിലും, ചോലനായ്ക്കന്മാർക്ക് അവരുടേതായ രേഖകളുണ്ട്. ഓരോ ഗോത്രത്തിനും വനത്തിന്റെ ഈ ഭാഗം വരെ മാത്രമേ വിഭവശേഖരണം നടത്താൻ പറ്റൂ എന്ന അലിഖിത നിയമം ഇവർക്കുണ്ട്. ഒരു ഗോത്രത്തിൽ തന്നെ ഓരോ കുടുംബത്തിനും വനമേഖലകളിൽ ഉപവിഭജനം കൂടിയുണ്ട്. കാരണവന്മാർ നിശ്ചയിച്ച അതിർവരമ്പുകൾ ലംഘിച്ചാൽ തങ്ങളുടെ കുടുംബം രോഗവും ദുരിതവും വന്ന് മുടിയും എന്നിവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന പല ദുരിതങ്ങളും, മുൻതലമുറയുടെ പാപഫലമാണ് എന്ന വിശ്വാസം ചോലനായ്ക്കരിൽ ദൃഢമാണ്. ഇത് സത്യസന്ധതയോടെയും പരസ്പരവഞ്ചനയില്ലായ്മയോടെയും വനത്തെ അമിത ചൂഷണം നടത്താതെയും ജീവിക്കാൻ ഇവർക്ക് പ്രേരകമാകുന്നു.

സംഘകാലത്ത് നിലനിന്നിരുന്ന രണ്ടു വിവാഹരീതികളായിരുന്നു കർപ്പും കളവും. കർപ്പ് എന്നാൽ വീട്ടുകാരുടെയും നാട്ടുകാരുടെയും അനുഗ്രഹത്തോടെയും സമ്മതത്തോടെയും അവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ വധുവരന്മാർ വിവാഹം കഴിക്കുന്ന രീതിയാണ്. പ്രണയബദ്ധരായ കാമുകികാമുകന്മാർ തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ച് മാതാപിതാക്കളുടെ സമ്മതം കൂടാതെ ഒളിച്ചോടിയോ അല്ലാതെയോ വിവാഹം കഴിക്കുന്ന

രീതിയാണ് 'കളവ്'. സംഘകാല രാജ്യങ്ങളുടെ ശേഷിപ്പുകളായ ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ മുഖ്യധാരാസമൂഹങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും 'കർപ്പ്' വിവാഹരീതിയാണ് ഇന്നും തുടരുന്നതെങ്കിൽ, ചോലനായ്ക്കന്മാർ തുടരുന്നത് 'കളവ്' രീതിയാണ്. ഇഷ്ടമുള്ള പെണ്ണുമാത്ത് കാടുകയറി മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നകന്ന് വനാന്തരത്തിലെവിടെയെങ്കിലും കൂടി കെട്ടിയോ പാറമടക്കിലോ ഒന്നോ രണ്ടോ ആഴ്ച താമസിച്ചതിനുശേഷം തിരിച്ചെത്തി, മുപ്പന്റെ അനുവാദത്തോടെ വിവാഹം കഴിക്കും. കേരളത്തിലെ ജനസംഖ്യയിൽ സ്ത്രീകൾ കൂടുതലാണെങ്കിൽ, ചോലനായ്ക്കരിൽ സ്ത്രീകളുടെ എണ്ണം താരതമ്യേന കുറവാണ്. ഈ കാരണം കൊണ്ടുതന്നെ സ്ത്രീ പറയുന്നത അതേപടി പുരുഷൻ ചെയ്തുകൊടുക്കും. സ്ത്രീകളുടെ എണ്ണം കുറവായതിനാൽ മറ്റൊരു ആദിവാസി വിഭാഗമായ കാട്ടുനായ്ക്ക (പതിനായ്ക്കർ) സ്ത്രീകളെയും ഇവർ വിവാഹം കഴിക്കാറുണ്ട്.

സമ്പൂർണ്ണ സാക്ഷരതായജ്ഞപ്പട്ടികയിലൊന്നും ചോലനായ്ക്കന്മാരുടെ പേരുകാണില്ല. അക്ഷരമെഴുതാനറിയാവുന്നവർ കോളനികളിൽ കുറവാണ്. ട്രൈബൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെയും ഗിരിജൻ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെയും ഇടപെടൽ കാരണം മുൻനിലപാടിൽ നിന്നും ഏറെ മാറ്റങ്ങൾ കൂടി വിധേയമായിട്ടുണ്ട് ചോലനായ്ക്കന്മാർ.

അവരുടെ കുട്ടികളിൽ ഭൂരിഭാഗം പേരും ഇപ്പോൾ നിലമ്പൂരിലുള്ള ട്രൈബൽ സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്നുണ്ട്. അവിടെ താമസവും പഠനവും പഠനോപകരണങ്ങളും സർക്കാർ സൗജന്യമായി നൽകുന്നു. ഇപ്പോൾ സർക്കാർ സർവ്വീസിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന ബാലൻ നിലമ്പൂരിലെ സ്കൂൾ തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് മഞ്ചേരി ആശ്രമം സ്കൂളിൽനിന്നും എസ്.എസ്.എൽ.സി. പാസായിട്ടുണ്ട്. പഠനപ്പുഴ ചാത്തന്റെ മകനായ ബാലനുശേഷം ബാലന്റെ സഹോദരീപുത്രനും അടുത്തിടെ എസ്.എസ്.എൽ.സി. പാസ്സാകുകയുണ്ടായി.

ശിലായുഗത്തിലെ ജനങ്ങളെപ്പോലെ ഇവർ അലഞ്ഞുനടന്ന് ആഹാരം ശേഖരിക്കുന്നവർ (Food gatherers) ആയിരുന്നു. കാട്ടിലൂടെ അലഞ്ഞുനടന്ന് കിഴങ്ങുകൾ കുഴിച്ചെടുത്തും ഫലങ്ങൾ പറിച്ചെടുത്തും ഇവർ ഭക്ഷിക്കുന്നു. ചോലനായ്ക്കന്മാർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട കിഴങ്ങാണ് ചോലബണ്ണി. വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി പറിച്ചെടുക്കുന്ന ഈ കിഴങ്ങ് ഇവരുടെ ആരോഗ്യം മെച്ചമാക്കി നിലനിർത്താൻ സഹായിക്കുന്നു. പാറമടകളിൽനിന്നും മരക്കൊമ്പുകളിൽനിന്നും ഇവർ തേനീച്ചകളെ പുകയിട്ട് ആട്ടിപ്പായിച്ച് തേൻ (ചോലനായ്ക്കന്മാരിൽ ജേൻ) ശേഖരിക്കുന്നു. കാട്ടിൽ നിന്നും ചോലനായ്ക്കന്മാർ ശേഖരിക്കുന്ന തേൻ, പന്തം, ഏലം, നെല്ലിക്ക തുടങ്ങിയ വനവിഭവങ്ങൾ (മൈൻ ഫോറസ്റ്റ് പ്രൊഡക്റ്റസ്) ഗിരിജൻ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി വാങ്ങുകയും, പകരം ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ, വസ്ത്രങ്ങൾ, പാത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ 'ബാർട്ടർ' രീതിയിൽ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. മുഖ്യധാരാസമൂഹത്തിലെ ഭക്ഷണരീതികൾ ശീലമായതിനാൽ, അവ ലഭിക്കാൻ തേൻ, പന്തം തുടങ്ങിയവ ശേഖരിക്കാൻ സമയം മെനക്കെടുത്തേണ്ടതിനാൽ ബണ്ണിക്കിഴങ്ങ് കുഴിച്ചെടുത്ത് ഭക്ഷിക്കാൻ കഴിയാറില്ല. അതുപോലെ തേൻ സൊസൈറ്റിക്ക് നൽകണമെന്നതുകൊണ്ട് അതിപ്പോൾ കുടിക്കാറുണ്ടല്ല. ഈ രണ്ടുകാരനും കൊണ്ടും ചോലനായ്ക്കരുടെ ദൃഢതയാർന്ന ആരോഗ്യത്തിന് ഉലച്ചിൽ തട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

ചോലനായ്ക്കരെപ്പറ്റിയും ഗിരിജൻ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയും അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കൂടുതൽ പറയാൻ കഴിയുക മോയിൻകുട്ടിക്കായിരിക്കും. കാരണം മോയിൻകുട്ടി മാഞ്ചിരിയിൽ താമസിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് 27 വർഷം കഴിഞ്ഞു. ആ ജീവിതകാലത്ത് ആഴ്ചയിലെ അധികദിവസവും ചെലവഴിച്ചിരുന്നത് ചോലനായ്ക്കരോടൊത്താണ്. കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ 1982 മുതൽ 2009 ഏപ്രിൽ മാസം വരെ ഗിരിജൻ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ മാഞ്ചിരിയിലുള്ള സ്റ്റോർകീപ്പറായി ചോലനായ്ക്കരോടൊത്ത് താമസിക്കുകയും, ഇനി സൊസൈറ്റി നടത്തേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം വനസംരക്ഷണസമിതിക്കാണ് എന്ന സർക്കാർ ഉത്തരവുപ്രകാരം അദ്ദേഹം കാടിറങ്ങുകയും ചെയ്തു. കോളനിയിലുള്ളവർ സ്നേഹ

ത്തോടെ 'മാപ്പിള' എന്നാണ് മോയിൻകുട്ടിയെ വിളിച്ചിരുന്നത്. മാസത്തിലൊരിക്കലോ മറ്റോ നിലമ്പൂർ ടൗണിലേക്ക് ഇറങ്ങുന്ന ചോലനായ്ക്കൻ, പലപ്പോഴും കയ്യിലുള്ള പണം ധൂർത്തടിച്ച് ചെലവഴിക്കുകയും, മദ്യപാനശീലം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു എന്ന് മോയിൻകുട്ടി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

സൊസൈറ്റിയുടെയും പട്ടികവർഗ്ഗവകുപ്പിന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ ചോലനായ്ക്കന്മാർ കോളനികളിൽ വ്യത്യസ്ത കാലങ്ങളിൽ ഇഞ്ചി, കാപ്പി, നബ്ബർ തുടങ്ങിയവ കൃഷി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയെങ്കിലും അത് പരാജയത്തിലാണ് കലാശിച്ചത്. അലഞ്ഞുനടന്ന് ഭക്ഷണം ശേഖരിച്ചു ശീലിച്ച ചോലനായ്ക്കന്മാർ കൃഷിയുടെ ഗുണം അനുഭവിച്ച തല്ലാതെ അവ പരിപാലിക്കാൻ ശ്രമിച്ചില്ല. മോയിൻകുട്ടി പലപ്പോഴായി ഇവരുടെ മുത്തച്ഛന്മാരെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കിയ കാര്യം, രണ്ടോ മൂന്നോ തലമുറ മുമ്പ് ഇവിടെ ഒന്നോ രണ്ടോ കുടുംബങ്ങളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്നാണ്. ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ കന്നടദേശത്തു നിന്നും പലായനം ചെയ്ത ഒന്നോ രണ്ടോ

കുടുംബങ്ങൾ കാട്ടിലകപ്പെട്ടുപോയിരിക്കണം. ഇവരുടെ പിന്മുറക്കാരായിരിക്കണം ഇന്നു പലയിടത്തായി ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ചോലനായ്ക്കന്മാർ. 'കന്നടദേശത്തിൽനിന്നും പലായനം ചെയ്തവരായിരിക്കണം' എന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പറയാൻ കാരണം, ചോലനായ്ക്കരുടെ ഭാഷയ്ക്ക് കന്നടയോടാണ് കൂടുതൽ സാമ്യം എന്നതിനാലാണ്.

പുഴ, കുന്ന്, നാട് (സമതലം) എന്നീ മൂന്നുതരം ദേവതകളിൽ ചോലനായ്ക്കന്മാർ വിശ്വസിക്കുന്നു. പുഴ, കുന്ന് ദേവതകളെ സദ്ദേവതയായും, 'നാട്ടുദേവതയെ തങ്ങളുടെ എല്ലാ ദുരിതങ്ങൾക്കും കാരണക്കാരിയായും ഇവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും നമുക്ക് ഊഹിച്ചെടുക്കാവുന്ന കാര്യം, ആരാലോ കുറ്റമാരോപിക്കപ്പെട്ട് ഏതോ നാട്ടിൽനിന്നും (സമതലപ്രദേശം)

കാട്ടിൽ നിന്നും ചോലനായ്ക്കന്മാർ ശേഖരിക്കുന്ന തേൻ, പന്തം, ഏലം, നെല്ലിക്ക തുടങ്ങിയ വനവിഭവങ്ങൾ ഗിരിജൻ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി വാങ്ങുകയും, പകരം ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ, വസ്ത്രങ്ങൾ, പാത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ 'ബാർട്ടർ' രീതിയിൽ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചോലനായ്ക്കരുടെ ഭാഷാതരശലി

മലയാളം/കന്നട/ചോലനായ്ക്ക ഭാഷ		
പോകുക	ഹോഗു	പോയിത്ത്
വീഴുക	ബീബു	ബിട്ട്
കുടിക്കുക	കുഡി	കുഡിപ്പത്
വീട്	ഗുഡിസലു	മനെ
പുഴ	ഹൊളെ	പൊളെ
അരികിൽ	ബദി	ചേരെ
മുൻഭാഗത്ത്	മുൻദെ	മിന്തെ
അകത്ത്	ഒളഗെ	ഒളഗെ
അടുക്കള	അഡിഗെ മന	ബെപ്പുമന
കരി	ഇട്ടിലു	കരി
അമ്മ	തായി	അയിവെ
അപ്പുപ്പൻ	അജ്ജ	ദൊസ്സപ്പൻ
മകൻ	മഗ	കുസ്
അനുജൻ	തമ്മ	തമ്
കോപം	സിട്ടു	ചിലം
കരയുക	അളെ	അളുവത്
ചോറ്	അന്ന	കുള്
അരി	അക്കി	അക്കി
ഇറച്ചി	മാംസ	ബാട്
മുളക്	മൈസിക്കായ്	മണ്സ്
പുലി	ഹുലി	ഹുലി
വെളുത്ത	ബിളി	ബെള്ത്ത
നല്ല	ഒളളയ	ഒളളത്
ഉയരമുള്ള	എത്തരവാദ	ഉയരം
അവിടെ	അല്ലി	അത്തക
പുമ്പാറ്റ	പാതരഗിത്തി	പാറ്റ
തേനീച്ച	ജേന്നൊണ	ജേൻക്കുന്നി
ചിതൽ	ഗെറ്റുപുറുള	ഗെദല്

പലായനം ചെയ്ത് കാട്ടിൽ അകപ്പെട്ടുപോയവരായിരിക്കും ചോലനായ്ക്കന്മാരുടെ പൂർവ്വാധികൾ. തങ്ങളെ ദ്രോഹിച്ച നാട്ടു (സമതലം)കാരെയാവണം ഇവർ ദുഷ്ടദേവതയായി ഗണിച്ചിരിക്കുന്നത്. തങ്ങൾക്കെന്തെങ്കിലും രോഗം, അപകടം എന്നിവ സംഭവിക്കുന്നത് നാട്ടുദേവതയുടെ കോപത്താലാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ഇവർ, അതിനെ അകറ്റാനായി പ്രത്യേകതരം പൂജകളും പ്രാർത്ഥനകളും നടത്താറുണ്ട്. ചുരയ്ക്കയുടെ തണ്ടിന്റെ ഭാഗം ചെത്തി, അതിൽ കുറച്ചു വിത്തുകളിട്ട് മരക്കൊണ്ടെടുത്തുപോകുന്നു. പൂജ ചെയ്യുമ്പോഴും മറ്റും 'കൈമണി'യായി ഈ ചുരയ്ക്ക ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചോലനായ്ക്കരുടെ പൂജാരിയും വൈദ്യനും മുന്തവാദിയുമെല്ലാം സെമ്മക്കാരൻ (മുപ്പൻ) ആണ്. മുപ്പൻ 'ദൈവവിളി'യാൽ ഉറഞ്ഞുതുളളി രോഗകാരണവും രോഗത്തിനുള്ള പരിഹാരവും നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. മുപ്പന്റെ നിർദ്ദേശം എന്തുതന്നെയായാലും ചോലനായ്ക്കന്മാർ അനുസരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായ മുപ്പൻ തങ്ങളുടെ കൂടെയുള്ളതിനാലും, സത്യസന്ധമായി ഓരോരുത്തരും പെരുമാറിയാലും രോഗമോ ദുരിതമോ തങ്ങൾക്ക് വന്നുചേരില്ല എന്ന് ഓരോ ചോലനായ്ക്കനും വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ വിശ്വാസമായിരിക്കണം ആന, പുലി, കടി തുടങ്ങിയ വന്യജീവികളും, ഘോരവിഷമുള്ള പാമ്പുകളും മറ്റ് ഇഴജന്തുക്കളും വിഹരിക്കുന്ന വനമധ്യത്തിൽ സന്ധ്യയോടെ ജീവിക്കാൻ ചോലനായ്ക്കരെ

▶ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഘടകം. കൊമ്പുകളും ചില്ലുകളും വെട്ടാനും കിഴങ്ങുകൾ കുഴിച്ചെടുക്കാനും പന്തം ടാപ്പ് ചെയ്തെടുക്കാനും കത്തി, കമ്പിപ്പാർ തുടങ്ങിയ ആയുധങ്ങൾ ഇവർ ഉപയോഗിക്കുമെന്നല്ലാതെ, ആക്രമിക്കുന്ന വന്യജീവികളെ ആട്ടിയകറ്റാനോ കൊല്ലാനോ ഉതകുന്ന അമ്പ്, വില്ല് തുടങ്ങിയ ഒരുതരം ആയുധവും ചോലനായ്ക്കന്മാർ രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എന്നത് അവരിലെ ശാന്തപ്രകൃതം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഒറ്റപ്പെട്ട ജീവിക്കുന്ന ഏതൊരു വർഗ്ഗത്തിനും പ്രത്യേക ഭാഷാശീതി രൂപപ്പെടുവരാറുണ്ട്. മൂന്നോ നാലോ നൂറ്റാണ്ടുമുമ്പ് നമ്മുടെ നാട്ടിൽനിന്നും പലായനം ചെയ്ത് വ്യത്യസ്ത ദ്വീപുകളിൽ താമസമാക്കിയ ലക്ഷദ്വീപുനിവാസികൾ സംസാരിക്കുന്ന തുകോട്ടാൽ (ചില പദങ്ങളുടെ സാമ്യത ഒഴിച്ചുനിർത്തിയാൽ) കേരളീയർക്ക് ഒരിക്കലും മനസ്സിലാകില്ല. ഏതോ കാലത്ത് കന്നടദേശത്തുനിന്നും പലായനം ചെയ്ത്

ആക്രമിക്കുന്ന വന്യജീവികളെ ആട്ടിയകറ്റാനോ കൊല്ലാനോ ഉതകുന്ന അമ്പ്, വില്ല് തുടങ്ങിയ ഒരുതരം ആയുധവും ചോലനായ്ക്കന്മാർ രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എന്നത് അവരിലെ ശാന്തപ്രകൃതം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ത് കാട്ടിലകപ്പെട്ടുപോയ ചോലനായ്ക്കരുടെ ഭാഷയും ഇന്നത്തെ കന്നടഭാഷയും തമ്മിൽ വളരെയധികം വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവരുടെ ഭാഷയിലെ പദങ്ങൾ മൂന്നുതരത്തിൽ തിരിക്കാം. പൂർവ്വികരുടെ ഭാഷയായ കന്നടവാക്കുകൾ തുടരുന്നു. ഉദ: കെളഗ (കീഴെ), ഒളഗ (അകത്ത്), തംഗി (അനുജത്തി), ഹുലി (പുലി), ദൊഡ്ഡത് (വലിയ), ജേർ (തേൻ) തുടങ്ങിയ നിരവധി വാക്കുകൾ കന്നടത്തിലേതുതന്നെ ചോലനായ്ക്കന്മാർ ഉപയോഗിക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, വീട്ടുപകരണങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ നൽകിയിരുന്ന വ്യാപാരികളുമായും ഗിരിജൻ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുമായുള്ള ബന്ധം വഴി ലഭിച്ച മലയാള പദങ്ങൾ. ഉദാ:- പോത്ത്, മുരി, എണ്ണ, ചക്ക, മാങ്ങ, സങ്കടം, ചങ്ങാതി. കൂടാതെ ഒറ്റപ്പെട്ട കുറേക്കാലം വനാന്തരത്തിൽ കഴിഞ്ഞതിനാൽ ഇവരിൽ സ്വയം രൂപപ്പെട്ട വാക്കുകൾ. ഉദാ:- ഒളെ ചേല് (സന്തോഷം), ഗേനിലെ (നിരാശനാവുക), കൂസ് (കൂട്ടി), ഒളർ (അതെ), ഇത്തഗ (ഇവിടെ), ഇണ്ടഗശി (ഭാര്യ). മലയാളം, കന്നടം, ചോലനായ്ക്ക ഭാഷ എന്നിവയിൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളെ കൂടുതൽ പരിചയപ്പെടാൻ പട്ടിക ഒന്നും വാക്യങ്ങളെ പരിചയപ്പെടാൻ പട്ടിക രണ്ടും സഹായിക്കും. കാഴ്ചയിൽ വളരെയേറെ വ്യത്യസ്തതകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ചോലനായ്ക്ക ഭാഷയും കാട്ടുനായ്ക്ക ഭാഷയും തമ്മിൽ വളരെയധികം സാദൃശ്യം ഉണ്ട്.

ചോലനായ്ക്കർ പദങ്ങൾ കാട്ടുനായ്ക്കരെക്കാൾ ദൃഢത കൂട്ടിയാണ് ഉച്ചരിക്കുക. ചോലനായ്ക്കർ തീയ്ക്ക് 'ബെക്കി' എന്നാണ് പറയുകയെങ്കിൽ കാട്ടുനായ്ക്കർ 'ബെക്' എന്നും, 'മേലെ' എന്നതിന് ചോലനായ്ക്കർ 'ഉദലെ' എന്നാണെങ്കിൽ കാട്ടുനായ്ക്കർ 'ഉദല' എന്നും ഉച്ചരിക്കുന്നു.

ലോകത്തിലെതന്നെ ഏത് ആദിവാസി വർഗ്ഗത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയിലും പ്രധാനമായി ഉയർന്നുവരിക രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ്. 1) ആദിവാസികളെ അവരുടെ പാട്ടിനു വിടുക. ഇതിനർത്ഥം സർക്കാരോ സന്നദ്ധസംഘടനകളോ ഇവരുടെ ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങൾ അപഹരിക്കാതെ, ഇപ്പോൾ ജീവിക്കുന്ന ചുറ്റുപാടുകളിൽ അതേപോലെ അവരെ നിലനിർത്തുക. 2) സർക്കാരും മറ്റും ഇടപെട്ട് അവരെ മുഖ്യധാരാസമൂഹത്തിന്റെ ഒപ്പം വളർത്തിക്കൊണ്ട് വരിക. മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച രണ്ടുകാര്യങ്ങളും ചോലനായ്ക്കന്മാരുടെ കാര്യത്തിലും പ്രസക്തമാണ്. ഇതിലെ ഒന്നാമത്തെ വാദത്തെ 'അതിആദിവാസിപ്രേമം' എന്നുവിളിക്കാം. കൃഷി നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, വനവിഭവങ്ങൾ കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, പരിസ്ഥിതിയിലും ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളിലും മാലിന്യങ്ങൾ കലർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആദിവാസിയെ അവരുടെ 'പാട്ടിനുവിട്ടാൽ ആ വംശംതന്നെ കുറ്റിയറ്റുപോകും. മുഖ്യധാരാ സമൂഹത്തിന്റെ ഒപ്പം വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരിക എന്ന രണ്ടാം വാദത്തിലുമുണ്ട് കൃഷം. ചോലനായ്ക്കരെ കാട്ടിൽനിന്നും പുറത്തുകൊണ്ടുവരികയാണ് ആദ്യം ഇതിനു ചെയ്യേണ്ടിവരിക. സർക്കാർ മാഞ്ചീരി കോളനിയിൽ പതിനേഴ് വീടു കെട്ടിക്കൊടുത്തപ്പോൾ അഞ്ചിൽ മാത്രമേ താമസിക്കാൻ ആളെ കിട്ടിയുള്ളൂ. ബാക്കിയുള്ളവർ അള വിടാൻ തയ്യാറായില്ല എന്നോർക്കണം. ഇത് തലമുറകളിലൂടെ ശീലിച്ച രീതികളിൽനിന്നും പൂർണ്ണമായും മാറാൻ അവർ ഒരുക്കമല്ല എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലാത്ത ഇവർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ കാട്ടിൽനിന്നും പറഞ്ഞയച്ച് വിദ്യാഭ്യാസം നൽകാൻ തയ്യാറായി എന്നത് പോസിറ്റീവായ ഘടകമാണ്. പരമ്പരാഗതമായി ജീവിയ്ക്കുവന്നിരുന്ന ഹരിജൻ കോളനികളിൽനിന്ന് പഠിച്ചെടുത്ത് 'ലക്ഷം വീടുകോളനി'കളിൽ നട്ട് ഇന്നും 'കോളനിവാസികളെ' ദുഷ്പേരിലും സാമൂഹിക അധഃപതനത്തിലും ജീവിക്കുന്ന ദലിതരുടെ സ്ഥിതിയാകരുത് ചോലനായ്ക്കന്മാർക്ക്. അവരുടെ കുട്ടികൾക്ക് മതിയായ വിദ്യാഭ്യാസം സൗജന്യമായി നൽകി വളർന്നതിനുശേഷം ആ തലമുറ തീരുമാനിക്കട്ടെ തങ്ങൾ എവിടെ, എങ്ങനെ ജീവിക്കണം എന്ന്. അതിന് അധികാരികൾ സാവകാശം കാണിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇല്ലത്തുന്ന് പോര്യോ ചെയ്തു. അക്കാത്തത്തിയതുംപ്ലിന് പറഞ്ഞ പോലെയാകും ചോലനായ്ക്കരുടെ അവസ്ഥ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ചോലനായ്ക്കരെ അവരുടെ പാട്ടിനുവിടുക. ●

Photo/Sibi Studio Pulpally

ആദിവാസികളുടെ വർത്തമാനം

ദ.കെ. ജോണി

കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ആദിവാസി വിഭാഗമായ പണിയരുടെ ഒരു മിത്തിൽ, തങ്ങളെങ്ങനെ അടിമകളായി എന്നതിനെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ വയനാട്ടിലെവിടെയോ ഉള്ള ഇപ്പിമലയുടെ മക്കളാണ് തങ്ങളെന്നാണ് പണിയരുടെ വിശ്വാസം. ആദ്യം ഒരാണും പെണ്ണും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പണിയരുടെ ഈ ആദി മാതാപിതാക്കളാവട്ടെ സഹോദരരുമായിരുന്നു. നഗ്നരായി കാട്ടിൽ അലഞ്ഞുനടന്നിരുന്ന ഇവർക്ക് ഭാഷയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലത്രെ. കാട്ടുകിഴങ്ങുകൾ തേടി നടക്കുന്നതിനിടയിൽ കാടിനമ്പിലെ കുഴിയിൽ അവർ യാദൃച്ഛികമായി വേവിച്ച ഭക്ഷണാവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടെത്തി അന്നുവരെ കഴിച്ചിട്ടില്ലാത്ത രുചിയേറിയ ആ ഭക്ഷണം ആർത്തിയോടെ വാരിത്തിന്നു നോഴാണ് ഒരു വലയ്ക്കുള്ളിൽ അകപ്പെട്ടതായി അവർ മനസിലാക്കുന്നത്. കാട്ടിൽ അലയുന്ന ഈ വിചിത്രരൂപികളെ പിടിച്ച് മെരുക്കിയാൽ കൃഷിപ്പണിയെടുപ്പിക്കാം എന്നു മനസിലാക്കിയ ഇപ്പിമല കൗണ്ടനും ഇപ്പിമല ചെട്ടിയും പെച്ച കൈനിയായിരുന്നു അത്. കൗണ്ടനും ചെട്ടിയും കൂടി വലയിലകപ്പെട്ട പണിയനെയും പണിച്ചിയെയും തുണിയുടുപ്പിച്ച് വള്ളിയുരക്കയുടെ നടയിലെത്തിച്ചു. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഈ ജന്മിമാരുടെ അടിമകളായിരിക്കാമെന്ന് വള്ളിയുരക്കയുടെ മുന്നിൽ അവരെ കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യിച്ചു. പണിയരുടെയും വയനാട്ടിലെ താഴേക്കിടയിലുള്ള അടിയരുൾപ്പെടെയുള്ള ആദിവാസി സമുദായങ്ങളുടെയും അടിമത്തം ആരംഭിക്കുന്നതിന്റെ കഥയാണിത്. അര നൂറ്റാണ്ടുമുമ്പുവരെ ആണ്ടുതോറും വള്ളിയൂർക്കാവിലെ ഉത്സവത്തോടനുബന്ധിച്ചാണ് ആദിവാസികളെ തങ്ങളുടെ കർഷകത്തൊഴിലാളികളായി ജന്മിമാർ റിക്രൂട്ട് ചെയ്തിരുന്നത്. വല്ലിപ്പണിയെന്നും വല്ലികെട്ടെന്നും കുണ്ടലുകെട്ടെന്നുമാണ് വയനാട്ടിൽ ഈ അടിമക്കരാർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. വർഗ്ഗീസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വയനാട്ടിലുണ്ടായ ആദ്യത്തെ നക്സലൈറ്റ് കലാപം ഈ അടിമത്തത്തിനെതിരെയായിരുന്നു. വർഗ്ഗീസിനോടൊപ്പം കലാപത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് പൊലീസിന്റെ പിടയിലും തടവിലുമായ അടയാന്മാരായ ഏഴ് ആദിവാസികളും തിരുനെല്ലി, തൃശ്ശി ലേരി ഗ്രാമങ്ങളിലെ ജന്മിമാരുടെ കീഴിൽ വല്ലിപ്പണിക്കാരായിരുന്നു. നക്സലൈറ്റ് കലാപങ്ങളോടെ പരസ്യമായി വല്ലിപ്പണിയെടുപ്പിക്കുവാൻ ജന്മിമാർ ഭയപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ഈ സമ്പ്രദായം പാടെ അപ്രത്യക്ഷമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. വിദൂര വനാന്തര ഗ്രാമങ്ങളിലെ ജന്മിമാരുടെ അടിമകളായിത്തന്നെ തുടരുകയായിരുന്നു കർഷകത്തൊഴിലാളികളായ പണിയരും

➤ അടയാന്മാരും. എൺപതുകളിൽ വയനാട് പ്രസ് ക്ലബിന്റെ സെക്രട്ടറിയായിരിക്കുമ്പോൾ ലഭിച്ച (എഴുതിയതാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്താത്ത) ഒരു തപാൽ കാർഡാണ് എന്നെ ആദ്യമായി ചെട്ടാലത്തൂർ എന്ന വനാന്തര ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോകാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ചെട്ടാലത്തൂരിൽ ഇപ്പോഴും അടിമപ്പണിക്കാരായ ആദിവാസികളുണ്ടെന്നും മാധ്യമപ്രവർത്തകർ ഇത്തരം വിദൂരഗ്രാമങ്ങളിലെ മനുഷ്യരെക്കൂടി കാണണമെന്നുമായിരുന്നു, ആ കാർഡിന്റെ ഉള്ളടക്കം. കത്തിൽ പറഞ്ഞത് നേരായിരുന്നു. വല്ലിപ്പണി എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതും നക്സലൈറ്റ് കലാപങ്ങൾക്കുശേഷം അപ്രത്യക്ഷമായെന്ന് പൊതുവെ കരുതപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ അടിമവേലയ്ക്ക് തുല്യമായ വയനാട്ടിലെ സവിശേഷമായൊരു തൊഴിൽക്കരൊറാണ് ചെട്ടാലത്തൂരിൽ അപ്പോഴും നിലനിന്നിരുന്നത്. വല്ലികെട്ട് എന്ന ഈ അലിഖിത കരാറിലേർപ്പെടുന്ന ആദിവാസി വർഷം

വല്ലിപ്പണി എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതും നക്സലൈറ്റ് കലാപങ്ങൾക്കുശേഷം അപ്രത്യക്ഷമായെന്ന് പൊതുവെ കരുതപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ അടിമവേലയ്ക്ക് തുല്യമായ വയനാട്ടിലെ സവിശേഷമായൊരു തൊഴിൽക്കരൊറാണ് ചെട്ടാലത്തൂരിൽ അപ്പോഴും നിലനിന്നിരുന്നത്.

മുഴുവനും ഒരു ജന്മിയുടെ കീഴിൽ പണിയെടുക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണെന്നതും കുലിയായി നെല്ലാണ് നൽകുക എന്നതുമാണ് ഈ അടിമവേലയുടെ സവിശേഷത. പക്ഷന്തിയോളം പണിയെടുത്താൽ മൂന്നു സേർ നെല്ലാണ് കുലി. കരാറുറപ്പിച്ചതിന് പ്രതിഫലമായി അൽപ്പം നെല്ലും ഒരു തുണ്ട് കോറത്തുണിയും മുൻകൂറായി നൽകുകയും പതിവായിരുന്നു. അറുപതുകളുടെ ഒടുക്കംവരെ വയനാട്ടിൽ വ്യാപകമായിരുന്നതും ചെട്ടാലത്തൂരിൽ അവശേഷിച്ചിരുന്നതുമായ അടിമപ്പണി ഇതായിരുന്നു. കാടുമുറിച്ച് കടന്നുപോകുന്ന കോഴിക്കോട്-ഊട്ടി റോഡിൽനിന്ന്; ആനകൾ മേയുന്ന കാട്ടിലൂടെ നാല് കിലോമീറ്റർ നടന്നാണ് പുത്രപ്രവർത്തകനായിരുന്ന കെ. ജയചന്ദ്രനോടൊപ്പം ആദ്യമായി ചെട്ടാലത്തൂരിലെത്തിയത്. തമിഴ്നാട്ടിലെ നീലഗിരി വനാതിർത്തിയിലെ നാലു ചതുരശ്ര കിലോമീറ്ററോളം വിസ്തൃതിയുള്ള ഒരു ചെറിയ കാർഷിക ഗ്രാമമാണ് ചെട്ടാലത്തൂർ. കാടിനാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട നെൽവയലും, കാടിന് അതിരിടുന്ന വയൽക്കരയിലെ, കാപ്പിയും വാഴയും കുരുമുളകും വളരുന്ന ഏതാനും ചെറിയ തോട്ടങ്ങളുമാണ് ചെട്ടാലത്തൂരിലെ മനുഷ്യരുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം. കാർഷികവൃത്തികൊണ്ടുമാത്രം പുലരുന്ന വയനാടൻ ചെട്ടിമാരുടേതാണ് കൃഷിയിടങ്ങൾ. ഇരുപതോളം വയനാടൻ

Photo/Sibi Studio Pulpally

ചെട്ടി കുടുംബങ്ങളും അവരെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്ന, കാർഷികത്തൊഴിലാളികളായ ഏതാനും പണിയരും വനവിഭവ ശേഖരണം തൊഴിലാക്കിയ ചില കാട്ടുനായ്ക്കുകുടുംബങ്ങളുമാണ് ചെട്ടയാലത്തുരിലെ പരമ്പരാഗത താമസക്കാർ. 'പണ്ടുപണ്ടേയുള്ള' ആദിവാസികളും, ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പ് വന്നെത്തിയ വയനാടൻ ചെട്ടിമാരും വെളിച്ചം കടക്കാത്ത ഈ കൊടും കാടിനുള്ളിൽ വന്യമൃഗങ്ങളോടൊപ്പം അശരണരായി ജീവിക്കുകയാണെന്നത് അവിശ്വസനീയമായിരുന്നു. ജന്മിമാരായ ചെട്ടിമാരുടെ ജീവിതാവസ്ഥയും പരിതാപകരമായിരുന്നു. വന്യമൃഗങ്ങളുടെ ആക്രമണത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞ കാർഷികോൽപ്പന്നങ്ങൾ ആനക്കാട്ടിലൂടെ ചുമന്നുകൊണ്ടുപോയി വിപണിയിലെത്തിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന നാമമാത്രമായ വിലകൊണ്ടാണ് അവരുടെയും അതിജീവനം. ചെട്ടയാലത്തുരിൽ ഞങ്ങൾ കണ്ട അടിമകളുടെയും ഉടമകളുടെയും ജീവിതം പരിതാപകരമായിരുന്നു.

ആദിവാസികൾക്കിടയിലെ സവർണ്ണ വിഭാഗങ്ങളായ കുറുമർക്കും കുറിച്ചർക്കും മാത്രമാണ് സർക്കാർ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നത്.

വയൽക്കരയിൽ, കാടിനോട് ചേർന്ന വെളിമ്പ്രദേശങ്ങളിലാണ്, കാട്ടുകമ്പുകളും ഇലയും ഉപയോഗിച്ചുണ്ടാക്കിയ കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ കുരകൾ. ചെട്ടിമാരുടെ ഏതാനും ഓടുമേഞ്ഞ വീടുകൾ മാത്രമാണ് മനുഷ്യവാസമുള്ള ഒരു ഗ്രാമമാണ് അതെന്നതിന്റെ അടയാളങ്ങൾ. ഓല മേഞ്ഞ ചെറിയൊരു ഷെഡിൽ അടുത്തിടെ തുടങ്ങിയ ഏകാദ്ധ്യാപക വിദ്യാലയത്തിൽ ആകെയുള്ള നാലഞ്ച് ആദിവാസിക്കുട്ടികൾ വല്ലപ്പോഴും വന്നാലായി. ചെട്ടിമാരുടെ മക്കൾ നാലു കിലോമീറ്റർ കാട്ടുപാതയിലൂടെ നടന്നാണ് തമിഴ്നാട് അതിർത്തിയിലെ പാട്ടവയലിലെ പ്രൈമറി സ്കൂളിൽ പോകുന്നത്. വാഹനങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്ത ചെട്ടയാലത്തുരിലേക്കുള്ള മൺപാത സന്ധ്യയോടെ വനംവകുപ്പുകാർ അടയ്ക്കും. വൈദ്യുതിയും ഫോണുമില്ലാത്ത ചെട്ടയാലത്തുരിൽ ആപത് ഘട്ടങ്ങളിൽപ്പോലും രോഗികളെ ആശുപത്രിയിലെത്തിക്കണമെങ്കിൽ കാൽനടയായി ഫോറസ്റ്റാപ്പിസിലെത്തി താക്കോൽ വാങ്ങിയിട്ടുവേണം വാടകജീപ്പ് കൊണ്ടുവരാൻ. ഭൂവുടമകളായ ചെട്ടിമാരും അവരുടെ പണിക്കാരായ ആദിവാസികളും ഫലത്തിൽ ഈ കാടിന്റെ തടവിലാണ്. ചെട്ടയാലത്തുരിലെ ആദിവാസികളുടെ അടിമത്തത്തെക്കുറിച്ചും അവിടെ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ ദുരിതങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള ജയചന്ദ്രന്റെ വാർത്ത മാതൃഭൂമി വലിയ പ്രാധാന്യത്തോടെയാണ് റിപ്പോർട്ടുചെയ്തത്. അധികാരിക

Photo/Sibi Studio Pulpally

ളുടെ ഇടപെടലുണ്ടായതോടെ ഭൂവുടമകൾ ആദിവാസികളെ ജോലിക്ക് വിളിക്കാതായി എന്നതാണ് അതുകൊണ്ടുണ്ടായ ഫലം. പണിയില്ലാത്ത ആദിവാസികൾ വീണ്ടും വല്ലിപ്പണിയെടുക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാവുകയും ചെയ്തു. തൊഴിലില്ലാത്ത പത്തമാസങ്ങളിൽ ആദിവാസികൾ പട്ടിണിയിലാവുന്ന ദുരവസ്ഥയ്ക്ക് പതിറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നിട്ടിട്ടും മാറ്റമില്ലെന്നതാണ് വൈപരീത്യം. വയനാട്ടിലെ ആദിവാസികൾക്കിടയിൽ ഏറ്റവും ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നത് അരലക്ഷത്തോളം വരുന്ന പണിയരും ഇരുപതിനായിരത്തിൽ താഴെ മാത്രമുള്ള അടിയരും പതിനായിരത്തിലും താഴെയുള്ള കാട്ടുനായ്ക്കരും ഈരാളികളുമാണ്. വികസനപ്രവർത്തനങ്ങളൊന്നും അവരുടെ പട്ടിണിയകറ്റാൻപോലും സഹായകമായിട്ടില്ല. വയനാട്ടിലെ ഒരു ആദിവാസി വനിത മന്ത്രിയായിട്ടും വയനാട്ടിലെ അങ്ങാടികളിൽ ആദിവാസികൾ ഭിക്ഷാടകരായി അലയുകയാണ്. ആദിവാസികൾക്കിടയിലെ സവർണ്ണ വിഭാഗങ്ങളായ കുറുമർക്കും കുറിച്ചർക്കും മാത്രമാണ് സർക്കാർ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നത്. ആദിവാസികൾക്കിടയിലെ താഴ്ന്ന വിഭാഗക്കാർക്ക് പ്രത്യേകമായ സംവരണമുണ്ടായാലേ ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന പിന്നോക്കക്കാരായ ആദിവാസികളെ നിത്യപ്പട്ടിണിയിൽനിന്നെങ്കിലും രക്ഷിക്കാനാവൂ. ഈ അസമത്വത്തെക്കുറിച്ച് അടിയന്മുദായക്കാരിയായ സി.കെ. ജാനുവിന്റെ സംഘടനയ്ക്കുപോലും ആവലാതിയില്ലെന്നതാണ് എന്നെപ്പോലൊരു വയനാട്ടുകാരനെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നത്.

ഈ കുറിപ്പെഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മുന്നിലെത്തിയ മാതൃഭൂമി പത്രത്തിൽ കണ്ട ഒറ്റക്കോളം വാർത്ത, വാസ്തവത്തിൽ ഇന്ന് കേരളം പ്രതികരിക്കേണ്ട ഏറ്റവും വലിയ ഒരു പകൽക്കൊള്ളയെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്. കഴിഞ്ഞ ആറു വർഷത്തിനിടെ ആയിരത്തി മൂന്നുറ്റി നാൽപ്പത്തിയെഴ് കോടി രൂപയാണത്രെ ആദിവാസി ക്ഷേമത്തിനായി ചെലവഴിച്ചത്. സംസ്ഥാനത്ത് ആകെയുള്ള നാലര ലക്ഷത്തോളം ആദിവാസികൾക്കായി ആറു വർഷംകൊണ്ട് ഇത്ര വലിയൊരു തുക ചെലവഴിച്ചിട്ടും കിടക്കാൻ ചോരാത്ത കുരയും ഉടക്കാൻ കീറിത്തുറന്നാത്ത വസ്ത്രവും പ്രാഥമിക ചികിത്സാസൗകര്യവും ജീവൻ നിലനിർത്താനാവശ്യമായ ക്ഷേണവുമില്ലാതെ നരകിക്കുകയാണ് കേരളത്തിലെ ആദിവാസികൾ. കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഈ മനുഷ്യാവകാശപ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ചചെയ്യാൻ തയ്യാറാവാത്ത രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളെല്ലാം ആദിവാസികളുടെ മറവിൽ നടക്കുന്ന ഈ പകൽക്കൊള്ളയിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാണ്. ആദിവാസികളുടെ പേരിൽ ചെലവഴിക്കുന്ന തുക എവിടെ പോകുന്നു എന്നും അന്വേഷിക്കുന്നില്ല. ആദിവാസി മന്ത്രിയും നേതാക്കളും ഒരു പോലെ ഈ അടിസ്ഥാനപ്രശ്നം കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കുകയാണ്. ആദിവാസി ഫണ്ടുകളുടെ വിനിയോഗത്തിൽ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വെട്ടിപ്പുകളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കാനും അത് തടയാനും കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ കേരളത്തിലെ ആദിവാസികളുടെ ദുരിതജീവിതം ഇപ്പോഴത്തേതുപോലെ തുടരുകയേയുള്ളൂ. •

അരിവാളിൽ കുരുങ്ങിയ ജീവിതങ്ങൾ

സി.ഡി. സരസ്വതി

ഞാൻ സരസ്വതി. വയനാട് ജില്ലയിലെ തിരുനെല്ലി അപ്പപ്പാറ സ്വദേശി. ഏതു നിമിഷവും മരണം ഏറ്റുവാങ്ങാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട ഒരു അരിവാൾ രോഗി. പക്ഷേ, മരിക്കുന്നതുവരെ മരണത്തെ ഭയപ്പെടുവാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടില്ല. അരിവാൾ രോഗമെന്തെന്നോ അരിവാൾ രോഗികൾ അനുഭവിക്കുന്ന ദുരിതജീവിതമെന്തെന്നോ ഇനിയും സർക്കാരും പൊതുസമൂഹവും വേണ്ട രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല എന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ കുറിപ്പ്. ശാസ്ത്രീയമായി ഈ രോഗത്തെ വിശദീകരിക്കുവാനുള്ള അറിവ് എനിക്കില്ല. ഈ രോഗം സ്ഥിരീകരിച്ചതിനുശേഷം എത്രയോ വർഷത്തെ ദുരിത ജീവിതത്തിനു ശേഷമാണ് ഈ രോഗാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് കുറച്ചെങ്കിലും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്.

വയനാട്ടിലെ ചെട്ടി സമുദായത്തിലും, മറ്റ് ആദിവാസിജനസമൂഹങ്ങളിൽ കുറിച്ചുരൊഴിച്ചുള്ളവരിലും ഈ

➤ രോഗാവസ്ഥ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ലോകത്തിലെല്ലായിടത്തും ഗോത്രവർഗ്ഗ സമൂഹങ്ങളിൽ ഈ രോഗം കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ശരിക്കുപറഞ്ഞാൽ ചില രോഗാവസ്ഥകൾക്കെതിരെ മനുഷ്യശരീരത്തിൽ പ്രകൃതിയൊരുക്കിയ ഒരു പ്രതിരോധമാണിത്. വയനാട്ടിൽ പണ്ട് മലേറിയ രോഗം പരത്തിയിരുന്ന രോഗാണുക്കൾക്കെതിരെ പ്രകൃതി സൃഷ്ടിച്ച ജനിതക പ്രതിരോധമാണ് അരിവാൾ രോഗമായി (Sickle-cell Anaemia - SCA) ഞങ്ങൾ ഇന്ന് അനുഭവിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. സാധാരണമനുഷ്യശരീരത്തിലെ രക്താണുക്കൾ വൃത്താകൃതിയിലാണ് ഉണ്ടാവുക, രക്തത്തിന്റെ സുഗമമായ പ്രവാഹം സാധ്യമാക്കുന്നത് ഈ അവസ്ഥയാണ്. എന്നാൽ ഇതിൽനിന്ന് വിഭിന്നമായി അരിവാൾ രോഗികളുടെ രക്തകോശങ്ങൾ വളഞ്ഞ് അരിവാൾ ആകൃതിയിലായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. ഇത് പരസ്പരം ഇഴപിരിഞ്ഞ് ഞരമ്പുകളുടെ ചില പ്രത്യേക ഭാഗങ്ങളിൽ അടിഞ്ഞുകൂടുകയും തൽഫലമായി രക്തപ്ര

ഈ രോഗം ഒരിക്കലും ചികിത്സിച്ച് ഭേദമാക്കാനാവുകയില്ല. വേദന കുറക്കുവാനുള്ള മരുന്നുകൾ ഇന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് സൗജന്യമായി ലഭിക്കുന്നുണ്ട് (അതിനുവേണ്ടി എത്ര പോരാട്ടങ്ങൾ നടത്തിയിരിക്കുന്നു). ഇതും താൽക്കാലികമായ ഒരു ആശ്വാസം മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ.

വാഹം തടസ്സപ്പെടുകയും സന്ധികളിലും, ശരീരത്തൊട്ടാകെയും അസഹനീയമായ വേദനയായി രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അരിവാൾ രോഗികൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഈ വേദന ഒരിക്കലും വാക്കുകൾ കൊണ്ട് പറഞ്ഞറിയിക്കുവാനാവുകയില്ല. ഇതോടൊപ്പം ശരീരത്തിന്റെ പ്രതിരോധശക്തിയിൽ സംഭവിക്കുന്ന കുറവുമൂലം മറ്റേത് രോഗവും ഞങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ എപ്പോഴും അക്രമിക്കാം.

ഈ രോഗം ഒരിക്കലും ചികിത്സിച്ച് ഭേദമാക്കാനാവുകയില്ല. വേദന കുറക്കുവാനുള്ള മരുന്നുകൾ ഇന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് സൗജന്യമായി ലഭിക്കുന്നുണ്ട് (അതിനുവേണ്ടി എത്ര പോരാട്ടങ്ങൾ നടത്തിയിരിക്കുന്നു). ഇതും താൽക്കാലികമായ ഒരു ആശ്വാസം മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. സത്യത്തിൽ എന്റെ രോഗാവസ്ഥകളും, അനുഭവങ്ങളും, മറ്റ് അരിവാൾരോഗികളുടെ ജീവിത ദുരിതങ്ങളും എല്ലാം വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു കാര്യം പ്രകൃതി സൃഷ്ടിച്ച ഈ പ്രതിഭാസത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ കരുത്തുള്ളത് പ്രകൃതിയ്ക്കുതന്നെയാണ് എന്നതാണ്. ശുദ്ധമായ ജലവും, വായുവും, ഭക്ഷണവുമൊക്കെയടങ്ങുന്ന പരിസ്ഥിതി ഈ രോഗാവസ്ഥകളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിൽ

Photo/Sibi Studio Pulpally

ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ്. പക്ഷേ ആ ശമനോപാധികൾ എല്ലാം ഞങ്ങൾക്ക് നഷ്ടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വയനാടൻ ചെട്ടി സമുദായത്തിലാണ് ഞാൻ ജനിച്ചത്. ഒരു സാധാരണ കാർഷിക കുടുംബമായിരുന്നു ഞങ്ങളുടേത്. ഇപ്പോൾ എനിക്ക് നാൽപ്പത്തിരണ്ട് വയസ്സുണ്ട്. വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറം ഇന്നത്തെപ്പോലുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും കഠിനപ്രയത്നം കൊണ്ട് ഡിഗ്രി പാസ്സായ ആളാണ് ഞാൻ. ഇപ്പോൾ പോലും ഞങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽ പെൺകുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് കാര്യമായ പ്രസക്തിയൊന്നും കൽപ്പിക്കുന്നില്ല എന്നതോർക്കണം. നന്നായി പഠിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അറിവാൻ രോഗാവസ്ഥകൾ ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു കൊണ്ടാവണം പഠനത്തിൽ ഒരു ശരാശരി നിലവാരത്തിനപ്പുറത്തേക്ക് ഉയരുവാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, പഠനകാലം കഴിയുന്നതുവരെ ഈ രോഗത്തിന്റെ ദുരിതങ്ങൾ ഞാൻ അനുഭവിച്ചിരുന്നുമില്ല. എന്റെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞ മുത്തമകനെ ആറുമാസം ഗർഭം ധരിച്ചിരിക്കുമ്പോഴാണ് എനിൽ അറിവാൻ രോഗം സ്ഥിരീകരിച്ചത്. അന്ന് ഞാൻ അനുഭവിച്ച പ്രയാസങ്ങൾ... ആ ഒരു കാലത്തെക്കുറിച്ച് ഓർക്കുവാൻ പോലും ഇന്നും ഞാൻ അശക്തയാണ്. കടുത്ത മാനസിക സമ്മർദ്ദങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ട്, അറിവാൻ രോഗം സമ്മാനിക്കുന്ന എല്ലാവിധ ശാരീരിക ദുരിതങ്ങളും അനുഭവിച്ച്, ജീവിതത്തോടുള്ള സകലപ്രതീക്ഷകളും അസ്തമിച്ച് ഏറെക്കുറെ ഒൻപതു വർഷക്കാലം പുറംലോകവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാതെ ഞാൻ ജീവിച്ചു. പിന്നീടൊപ്പോഴോ ജോലിചെയ്ത് ജീവിക്കണം എന്ന മനസ്സിലെ ആഗ്രഹം ഒരു ശക്തിയായി ശരീരത്തിലേക്ക് പ്രവഹിച്ചപ്പോൾ എങ്ങനെയാക്കിയോ വീണ്ടും സാധാരണ ജീവിതത്തിലേക്ക് ഞാൻ തിരിച്ചുവന്നു. ഈ രോഗം എന്നിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന മാനസികവും ശാരീരികവുമായ വ്യതിയാനങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞ് എന്റെ ഭർത്താവും മക്കളുമടങ്ങുന്ന പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ കരുതലും, പരിചരണവും എനിക്ക് കരുത്തായി മാറി. അതിന്റെ പിൻബലത്തിൽ ജോലികൾ ചെയ്തു തുടങ്ങി. ആദ്യം കൽപ്പറ്റലിലും, പിന്നീട് മാനന്തവാടിലുമായി പല ജോലികൾ... ഇപ്പോൾ മാനന്തവാടി ആർട്ട് ഗാലറിയിൽ താൽക്കാലിക ജീവനക്കാരിയായി ജോലി ചെയ്യുന്നു. ഒരു പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾതന്നെ ജില്ലയിലെ മറ്റ് അറിവാൻ രോഗികളെ തേടിപ്പിടിച്ചു ഒരു സംഘടനയുണ്ടാക്കി (സിക്കിൾ സെൽ അനീമിയ പേഷ്യന്റ് അസോസിയേഷൻ) പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങി, ഇന്നും സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നു. നല്ലവരായ പലരിൽനിന്നും സംഭാവനകൾ സ്വീകരിച്ചും, ദ്രവിഭരകിലും സംഘടനാ പ്രവർ

ത്തകർത്തനെ പരസ്പരം സഹായിച്ചും അറിവാൻ രോഗ ദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നവർക്ക് മാനസികമായും സാമ്പത്തികമായും ചെറിയ തോതിലെങ്കിലും ഒരു സാന്ത്വനമാകാൻ ഞങ്ങൾക്കാവുന്നുണ്ട്.

എന്നെക്കുറിച്ച് എന്തിനാണ് ഇത്രയും ദീർഘമായി പറഞ്ഞത് എന്ന് ചോദിച്ചാൽ ഇത്രയെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസവും, ലോകപരിചയവും, മറ്റു ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്ന ഞാൻ അറിവാൻ രോഗം മൂലം അനുഭവിക്കുന്ന ദുരിതങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ കേവല വിദ്യാഭ്യാസം പോലും നേടാത്ത, കടുത്ത ദാരിദ്രത്തിലും മറ്റു ദുരിതങ്ങളിലും ആണ്ടു ജീവിക്കുന്ന ആദിവാസി വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട അറിവാൻ രോഗികൾ അനുഭവിക്കുന്ന ദയനീയ ജീവിതം എന്താണെന്ന് വായനക്കാർക്ക് ഏറെക്കുറെ ഉപഹിക്കുവാൻ കഴിയും. ഞാൻതന്നെ രോഗപീഡകളുടെ മുർദ്ധന്യാവസ്ഥകൾ സഹിച്ച് വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാണ് ഈ രോഗത്തെ ശാസ്ത്രീ

സഹായം നൽകുമെന്ന് മുഖ്യമന്ത്രി ഉമ്മൻചാണ്ടി പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നെങ്കിലും സർക്കാർ ഉത്തരവിറങ്ങിയപ്പോൾ ആനുകൂല്യം പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നവർക്ക് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

യമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു തുടങ്ങുന്നത്. ആദിവാസികൾക്കിടയിൽ അറിവാൻ രോഗം ഇപ്പോഴും ഒരുപാട് അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അജ്ഞതകളും ഒക്കെ ഇഴപിരിഞ്ഞാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്. അവർ അനുഭവിക്കുന്ന കൊടിയ വേദനകൾക്കു പുറമേ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടേയും, അശാസ്ത്രീയമായ ചികിത്സാരീതികളുടേയുംമൊക്കെ ഭാരം ഓരോ അറിവാൻ രോഗിയും ഏറ്റുവാങ്ങുന്നുണ്ട്. എന്റെ പരിചയത്തിലുണ്ടായിരുന്ന (കഴിഞ്ഞ വർഷം മരിച്ചുപോയി) ആദിവാസി വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു അറിവാൻ രോഗി പങ്കുവെച്ച അനുഭവങ്ങൾ ഇപ്പോഴും മനസ്സിൽ ഒരു വിങ്ങലായി നിൽക്കുന്നു. അയാൾ പറഞ്ഞിരുന്നു മന്ത്രവാദത്തിന്റെ ഭാഗമായി തലയിൽ ഇരുമ്പൊക്കെ പഴുപ്പിച്ച് വെക്കുമായിരുന്നു എന്ന്. ഈ രോഗം ദൈവകോപമെന്നോ, ബാധയെന്നോ ഒക്കെയുള്ള തെറ്റായ വിശ്വാസങ്ങളാണ് നിഷ്കളങ്കരായ അവരെക്കൊണ്ട് ഇതൊക്കെ ചെയ്യിക്കുന്നത്. ഇത് കുറച്ച് പഴയ അനുഭവമാണ്. പക്ഷേ, ഇപ്പോഴും സമാനമായ സംഭവങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. ആദിവാസി കുടിലുകളുടെ ഇരുണ്ട മുലകളിൽ വേദനകൊണ്ട് നൊന്തു പുളയുന്ന അറിവാൻ രോഗികളുടെ ദൈന്യമുഖങ്ങൾ എപ്പോഴും മനസ്സിനെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നാക്കവിഭാഗത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനും പുരോഗതിക്കുമായി നാളിതുവ

രെ പൊതുവജനാവിൽനിന്ന് ചെലവഴിച്ചു, ചെലവഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കോടികളെക്കുറിച്ച് ഒരു ഏകദേശ ധാരണ വായനക്കാർക്ക് ഉണ്ടാകുമല്ലോ? അവയ്ക്കെല്ലാം മുകളിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ദൈന്യമുഖങ്ങൾ എത്രയോ ഇനിയും ബാക്കി നിൽക്കുന്നുണ്ട്.

കേരളത്തിലെ ആദിവാസികളുടെയും, മറ്റ് അധഃസ്ഥിത വിഭാഗങ്ങളുടെയും ജീവിത ദുരിതങ്ങളുടെ ഒരേ മാത്രമാണ് ഞാനിവിടെ അനാവരണം ചെയ്തത്. എല്ലാം വാരികോരി ചെലവഴിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് കൊട്ടിഘോഷിക്കുമ്പോൾ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അവയ്ക്കു പിന്നിൽ മറഞ്ഞുപോകുന്നു. നിത്യദാരിദ്ര്യത്തിലും, കടുത്ത ശാരീരിക വേദനകളിലും ആണ്ടു ജീവിക്കുന്ന അറിവാൻ രോഗികൾക്ക് ശരിയായ രീതിയിലുള്ള ചികിത്സയും ധനസഹായവും മറ്റാനുകൂല്യങ്ങളും നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് സിക്കിൾസെൽ അനീമിയ പേഷ്യന്റ് അസോസിയേഷൻ നടത്തിയ സഹനസമരങ്ങൾക്ക് നീണ്ട ചരിത്രമുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ഏറ്റവും കേവലമായ ആവശ്യങ്ങളോടുപോലും മാറിമാറി വന്ന സർക്കാർ വേണ്ട രീതിയിൽ പ്രതികരിച്ചിട്ടില്ല. ആരോഗ്യപരമായും, സാമ്പത്തികമായും, മാനസികമായും ദുർബ്ബലമായ ഞങ്ങൾ നാളിതുവരെ നടത്തിയ സഹനസമരങ്ങൾക്കൊണ്ട് ആകപ്പാടെ ലഭിച്ച സർക്കാർ അനുകൂല്യങ്ങളിൽ എടുത്തുപറയാനുള്ളത് വേദന കുറക്കാനുള്ള സൗജന്യ മരുന്നു വിതരണവും, പട്ടികജാതിയിൽപ്പെടുന്നവർക്കുള്ള വളരെ തുച്ഛമായ ധനസഹായവുമാണ്. വയനാട്ടിൽ ചെട്ടി സമുദായത്തിലും പട്ടികവർഗ്ഗവിഭാഗങ്ങളിലുമായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട എഴുന്നൂറോളം രോഗികളിൽ (റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെടാത്തവ ഇതിലുമധികമുണ്ടാകും. ഞാൻ പറയുന്ന കണക്കുകൾ ആധികാരികമല്ല. എന്റെ നേരിവുകളിൽ നിന്നും പറയുന്നവയാണിത്) ഇരുന്നൂറോളം വരുന്ന ചെട്ടി സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട രോഗികളെ ഈ ധനസഹായത്തിന്റെ പരിധിയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കിയത് ഏറെ വേദനാജനകമായ ഒരു കാര്യമാണ്. വയനാട്ടിൽ കഴിഞ്ഞ മേയ് നാലിനു നടന്ന ജനസമ്പർക്കപരിപാടിയിൽവെച്ച് സമുദായദേമില്ലാതെ അറിവാൻ രോഗികൾക്ക് സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകുമെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി ഉമ്മൻചാണ്ടി പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നെങ്കിലും സർക്കാർ ഉത്തരവിറങ്ങിയപ്പോൾ ആനുകൂല്യം പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നവർക്ക് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഒരേ തരത്തിലുള്ള രോഗാവസ്ഥകളിലും സാമ്പത്തിക അവസ്ഥകളിലുമായി കഴിയുന്ന ഞങ്ങളെ സമുദായത്തിന്റെ പേരിൽ ആനുകൂല്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കരുത് എന്ന ആവശ്യവുമായി വീണ്ടും സർക്കാരിനെ സമീപിച്ചു. സാമൂഹ്യക്ഷേമവകുപ്പിനു കീഴിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി ചെട്ടി സമു

➤ ദായത്തിലെ അരിവാൾ രോഗികൾക്കും ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകാമെന്ന് ഉറപ്പു തന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ അക്ഷരങ്ങൾ കുറിക്കുന്ന നിമിഷം വരെ ഇതിന് അനുകൂലമായ ഒരു നടപടിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇത്രയും ദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന, ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തോടുള്ള സർക്കാരിന്റെ ഈ മുഖംതിരിക്കൽ ഏറെ വേദനാജനകമാണ്.

വയനാട് ജില്ലയിൽ മാനന്തവാടി ജനറൽ ഹോസ്പിറ്റലിൽ അരിവാൾ രോഗികൾക്കു വേണ്ടി ഒരു വാർഡ് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാര്യക്ഷമമല്ല. ജീവനക്കാരുടെ അഭാവമാണ് കാരണമായി അധികൃതർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. ഇതും ഞങ്ങൾക്ക് ഏറെ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ട്. മറ്റ് രോഗികളുടെ കൂടെ ഒരു വാർഡിൽ കിടക്കുക എന്നത് അരിവാൾ രോഗികളുടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതിയെ ഗുരുതരമായി ബാധിക്കും. കാരണം രോഗപ്രതിരോധശേഷി

വയനാട് ജില്ലയിൽ മാനന്തവാടി ജനറൽ ഹോസ്പിറ്റലിൽ അരിവാൾ രോഗികൾക്കുവേണ്ടി ഒരു വാർഡ് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാര്യക്ഷമമല്ല. ജീവനക്കാരുടെ അഭാവമാണ് കാരണമായി അധികൃതർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്.

ഷി വളരെ കുറവാണ് അരിവാൾ രോഗികൾക്ക്. ഏതു രോഗവും വളരെപ്പെട്ടെന്ന് ഞങ്ങളിലേക്ക് പകർത്തപ്പെടാം. ഇതെല്ലാം എല്ലാവർക്കും അറിയുന്ന കാര്യങ്ങൾ തന്നെയാണ്... പക്ഷേ, ഇതിനെല്ലാം നേരെ ഓരോ സാങ്കേതിക തടസ്സങ്ങൾ പറഞ്ഞ് അധികൃതർ മുഖം തിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുപോലെ അരിവാൾ രോഗികളായ കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ കാര്യത്തിലും സർക്കാർ ഉടനടി നടപടി കൈക്കൊള്ളേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ അരിവാൾ രോഗിയായ ഒരു കുട്ടിയുടെ മാനസികവും ശാരീരികവുമായ അവസ്ഥകൾക്കൊണ്ട് പഠനകാര്യങ്ങളിൽ ഒരു ശരാശരി നിലവാരത്തിലേക്കുപോലും ഉയരാൻ അവർക്കായില്ലെന്ന് വരാം. വീടിനു തൊട്ടടുത്ത് വിദ്യാലയങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും മാർക്ക് കുറവിന്റെ പേരിൽ ഈ കുട്ടികൾക്ക് അഡ്മിഷൻ ലഭിക്കാത്ത സാഹചര്യങ്ങളും ഉണ്ടാവാറുണ്ട്. സ്വഭാവികമായും വളരെ ദൂരം യാത്രചെയ്ത് പഠിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഇവർ പഠിപ്പ് നിർത്തി വീട്ടിലിരിക്കുന്നു. ഇത് ഇവരിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന മാനസിക വ്യതിയാനങ്ങൾ രോഗത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണത വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും

ഇവർ കടുത്ത വേദനകളിലേക്കും ഒരുപ്പെടലുകളിലേക്കും ആണ്ടുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാ. അരിവാൾ രോഗികളായ കുട്ടികൾക്ക് വീടിന് ഏറ്റവും അടുത്തുള്ള സ്കൂളുകളിൽ മാർക്ക് നോക്കാതെയുള്ള പ്രവേശനവും സൗജന്യ പഠനവും സർക്കാർ ഉറപ്പുവരുത്തണം. ഇതൊക്കെ ഏറ്റവും കേവലവും, ന്യായവുമായ ഞങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളാണ്. ഞങ്ങൾ പ്രതികരണശേഷി കുറഞ്ഞവരായതുകൊണ്ടും അതിനെല്ലാമുപരിയായി ഒരു വോട്ടുബാങ്ക് അല്ലാത്തതിനാലുമായിരിക്കാം സർക്കാർ തലത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ ഇത്രയും ചെറിയ ആവശ്യങ്ങളോടുപോലും അവഗണന ഉണ്ടാകുന്നത്. ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശബ്ദിക്കുവാൻ പൊതുസമൂഹം മുന്പോട്ട് വരികയാണെങ്കിൽ എന്റെ ഈ കുറിപ്പ് സാർത്ഥകമായി. പ്രകൃതിക്ക് ഒരു പോറൽ പോലും ഏൽപ്പിക്കാതെ അവയെല്ലാം ഏറ്റവും കരുതലോടുകൂടി പരിപാലിക്കുന്ന ഏറ്റവും ലളിതജീവിതം നയിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഈ ദുരിതങ്ങൾക്ക് നേരെ കണ്ണടക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കാവില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. അരിവാൾ രോഗത്തെയും രോഗികളെയും അവരനുഭവിക്കുന്ന ദുരിതങ്ങളെയും ഈ എഴുത്തിൽ എത്ര ലളിതമാക്കാമോ അത്രയും ലളിതമാക്കിയാണ് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതു വായിക്കുന്നവരിൽ അരിവാൾ രോഗികൾ വിരലിലെണ്ണാ

വുന്നവർ മാത്രമേ ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ എന്നിരുന്നാലും അവരിൽ കൂടുതൽ ദയപ്പാടുകൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ഇത് കാരണമാകരുത് എന്നു കരുതിയാണ്. അതോടൊപ്പം സിക്കിൾ സെൽ അനീമിയ പേഷ്യന്റ് അസോസിയേഷൻ രോഗികളുടെ ക്ഷേമത്തിനായി സർക്കാർ തലത്തിൽ നൽകിയ നിവേദനങ്ങളുടെയും, അപേക്ഷകളുടെയും, അവയ്ക്കു കിട്ടിയ പ്രതികരണങ്ങളുടെയും; ആരെയും ഇരുത്തിചിന്തിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന രേഖകളും വിവരണങ്ങളും ഇനിയും എത്രയോ നൽകുവാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, പരസ്പരം പഴിചാരലും വിലപേശലും ഞങ്ങളുടെ മാർഗവും രീതിയുമല്ല. അതിനാൽ അതൊഴിവാക്കുന്നു. കാരണം ഞങ്ങൾക്കാവശ്യ ഏറ്റവും സ്വസ്ഥവും ലളിതവുമായ ഒരു ജീവിതമാണ്. ●

(സിക്കിൾ സെൽ അനീമിയ പേഷ്യന്റ് അസോസിയേഷന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ ബന്ധപ്പെടുക: സി.ഡി. സരസ്വതി 9497645363). (സി.ഡി. സരസ്വതിയുമായുള്ള സംഭാഷണങ്ങളെ അവലംബിച്ച് വി.കെ. സുനിൽകുമാർ തയ്യാറാക്കിയ ലേഖനം)

ശബ്ദം നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ ശബ്ദം

ഡോ. ഫാ. തോമസ് ജോസഫ് തേരകം

ഭാരതത്തിന്റെ പരമോന്നത നീതിപീഠം 1995-ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു വിധിയിലെ പരാമർശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് റേഡിയോ പ്രക്ഷേപണ സാധ്യത സ്വകാര്യ വ്യക്തികളിലേക്കും സർക്കാരിതര സംഘടനകളിലേക്കും എത്തുന്നത്. അതുവരെ സർക്കാർ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ആകാശവാണിക്ക് മാത്രമായിരുന്നു പ്രക്ഷേപണാനുമതിയുണ്ടായിരുന്നത്. സുപ്രീംകോടതി വിധിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സ്വകാര്യവ്യക്തികളും സ്ഥാപനങ്ങളും ഈ രംഗത്തേക്ക് ലാഭേച്ഛയോടെ കടന്നുവന്നു.

റേഡിയോയുടെ അനന്തസാധ്യതകളും പൊതുസമൂഹം അതിനുകയ്യാക്കിയ സ്വീകാര്യതയും തിരിച്ചറിഞ്ഞ കേന്ദ്രസർക്കാർ, വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് വിജ്ഞാനവ്യാപനം ലക്ഷ്യമാക്കി 2002-ൽ പ്രക്ഷേപണലൈസൻസുകൾ നൽകി തുടങ്ങി. തുടർന്ന് 2006 ഡിസംബറിൽ സാമൂഹ്യ സാംസ്കാരിക മേഖലകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സന്നദ്ധസംഘടനകൾക്ക് പ്രക്ഷേപണാനുമതി

നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള കമ്മ്യൂണിറ്റി റേഡിയോ ദേശീയ നയം പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. ഭാരതത്തിലിപ്പോൾ മൂന്ന് തരത്തിലുള്ള റേഡിയോ പ്രക്ഷേപണം നടന്നു വരുന്നു. പബ്ലിക് റേഡിയോ (സർക്കാർ ഉടമസ്ഥത), പ്രൈവറ്റ് റേഡിയോ (ലാഭേച്ഛയോടെ സ്വകാര്യ വ്യക്തി/സ്ഥാപനം നടത്തുന്നവ), കമ്മ്യൂണിറ്റി റേഡിയോ (വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ/സ

മാറ്റൊലിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രക്ഷേപണങ്ങളും ലക്ഷ്യംവെക്കുന്നത് കർഷകരെയും, ആദിവാസികളെയും, സ്ത്രീകളെയും, കുട്ടികളെയുമാണ്.

നവസംഘടനകൾ എന്നിവ സേവനമേഖലയിൽ ലാഭേച്ഛകൂടാതെ നടത്തുന്നവ). മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട 190 കമ്മ്യൂണിറ്റി റേഡിയോ സ്റ്റേഷനുകളാണ് ഇപ്പോൾ ഭാരതത്തിലുള്ളത്.

1974 മുതൽ വയനാട്ടിൽ സാമൂഹ്യ, സാമ്പത്തിക, സാംസ്കാരിക മേഖലയിൽ മാതൃകാപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാഴ്ചവെച്ച വയനാട് സോഷ്യൽ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ (WSSS)

വിജ്ഞാനവ്യാപന സംരംഭമാണ് 2009-ൽ ജില്ലയിൽ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ച കമ്മ്യൂണിറ്റി റേഡിയോ മാറ്റൊലി (90.4 FM). കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ കമ്മ്യൂണിറ്റി റേഡിയോ സർവ്വീസാണിത്. ഇപ്പോൾ സംസ്ഥാനത്ത് മൊത്തം എട്ടെണ്ണം പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. മാറ്റൊലിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രക്ഷേപണങ്ങളും ലക്ഷ്യംവെക്കുന്നത് കർഷകരെയും, ആദിവാസികളെയും, സ്ത്രീകളെയും, കുട്ടികളെയുമാണ്. ആദിവാസിമേഖലയിലെ മാറ്റൊലിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് ഈ എഴുത്തിനു വിഷയമാക്കുന്നത്.

കേരളത്തിലാകെ കാണപ്പെടുന്ന 38 ആദിവാസിവിഭാഗങ്ങളിൽ പകുതിയോളം വയനാട്ടിലാണ് അധിവസിക്കുന്നത്. ജില്ലയിലെ ജനസംഖ്യയിൽ 18 ശതമാനത്തോളം വരും ഇത്. ഭൂമിയടക്കമുള്ള ഉല്പാദനോപാധികൾ തുലോം വിരളമായേ ഇവരുടെ സ്വാധീനത്തിലും കൈവശത്തിലും ഉള്ളൂ. കാർഷികമേഖലയായ ജില്ലയിൽ അദ്വാനശേഷി വിറ്റ് ആദിവാസികൾ ഉപജീവനം നടത്തുന്നു. സാമ്പത്തികമേഖലയിലെ ഇവരുടെ പരാധീനത സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ മേഖലയിലും നന്നായി പ്രതിഫലിക്കുന്നു. വിലപേശലിലൂടെയും പ്രത്യക്ഷസമരങ്ങളിലൂടെയും ആവശ്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാനും, അവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനും ആവശ്യമായ ഇച്ഛാശക്തിയും, സംഘശേഷിയും കൈമുതലായില്ലാത്ത ഒരു ജനതയായ ഇവരുടെ വംശവും സംസ്കാരവും വളരെ വേഗം അന്യം നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇക്കൂട്ടർക്കിടയിൽ വ്യാപകമായി നിലനിൽക്കുന്ന മദ്യപാനം പോലുള്ള സാമൂഹ്യതിന്മകൾ

ആദിവാസി ഭാഷകളിൽ ദിവസേന പരിപാടികൾ പ്രക്ഷേപണം നടത്തുന്ന സംസ്ഥാനത്തെ ഒരേയൊരു ഇലക്ട്രോണിക് മാധ്യമം മാറ്റൊലി മാത്രമാണ്.

രോഗാതുരതയിലേക്കും അകാലമൃത്യുവിലേക്കും ഇവരെ എത്തിക്കുന്നു. ഈയൊരു പശ്ചാത്തലത്തിലും സാമൂഹ്യാപഗ്രഥനത്തിലും നിന്നാണ് ആദിവാസി ജനതയ്ക്കായുള്ള പ്രത്യേകപരിപാടികൾ റേഡിയോ മാറ്റൊലി പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യാൻ തുടക്കമുതലേ തീരുമാനിച്ചത്. അതിന്റെ ഭാഗമായി 'തുടിച്ചെത്തം' എന്ന പേരിൽ മാറ്റൊലിയിലെ പ്രവർത്തകരായ ആദിവാസി യുവതീയുവാക്കൾ വയനാട്ടിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട മൂന്നു വ്യത്യസ്ത ആദിവാസി ഭാഷകളിൽ നടത്തുന്ന പ്രക്ഷേപണങ്ങൾ തങ്ങളെക്കുറിച്ചും, തങ്ങളുടെ വ്യതിരിക്തമായ സ്വത്വത്തെക്കുറിച്ചും, സാംസ്കാരിക തനിമയെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ അന്തസ്സോടെയും അഭിമാനത്തോടെയും ചിന്തിക്കാൻ ആദിവാസികളെ പ്രാപ്തരാക്കി. ആദിവാസി സംസ്കാരത്തെയും അവരുടെ ലോകവീക്ഷണങ്ങളെയുമൊക്കെ ഗൗരവപൂർവ്വമായും അതേസമയം, കാതുകത്തോടും ജിജ്ഞാസയോടും സഹിഷ്ണുത

Photos/Radio Mattoli

യോടും കൂടി ഇവിടുത്തെ പൊതുസമൂഹം നോക്കിക്കാണുവാൻ തുടങ്ങി എന്നതും മാറ്റൊലിയുടെ സക്രിയ ഇടപെടലുകളുടെ അനന്തര ഫലമാണ്.

ആദിവാസി ഭാഷകളിൽ ദിവസേന പരിപാടികൾ പ്രക്ഷേപണം നടത്തുന്ന സംസ്ഥാനത്തെ ഒരേയൊരു ഇലക്ട്രോണിക് മാധ്യമം മാറ്റൊലി മാത്രമാണ്. തങ്ങളുടെ തനത് ഭാഷകളെയും സംസ്കാരത്തെയും റേഡിയോയിലൂടെ കേൾക്കുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവരിൽ അവജ്ഞ ഉളവാക്കിയേക്കുമെന്ന ചിന്ത തുടക്കത്തിൽ ഇവിടുത്തെ ട്രൂമിക്ക് ആദിവാസി പ്രവർത്തകരെയും അലോസരപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ ആ ചിന്ത അസ്ഥാനത്തായിരുന്നു എന്നവർക്ക് ബോധ്യമായി. വയനാട്ടിലെ പൊതുസമൂഹം ആദിവാസി ഭാഷക്കു നല്കിയ അംഗീകാരവും സ്വീകാര്യതയും, ഇവരുടെ അന്തസ്സും സ്വാഭിമാനവും വളർത്താൻ കുറച്ചൊന്നുമല്ല സഹായകമായത്. വീടിന്റെ അകത്തളങ്ങളിൽ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഈ തനതു ഭാഷകൾ വീടിന് പുറത്തും അഭിമാനത്തോടെ അവരിന് ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി.

ആദിവാസിഭാഷാ പരിപാടികൾക്ക് ജില്ലയിലെ ആദിവാസികളും പൊതുസമൂഹവും നൽകിയ സ്വീകാര്യതയുടെ ഉത്തമോദാഹരണമായിരുന്നു 2010-ൽ തദ്ദേശസ്വയംഭരണസ്ഥാപനങ്ങളിലേക്ക് നടന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ആദിവാസികൾ കൂടുതലുള്ള ചില മേഖലകളിലെങ്കിലും അവരുടെ ഭാഷയിൽ പ്രചാരണ പരിപാടികൾ നടത്താൻ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ തയ്യാറായി എന്നത്. കേരളസംസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ സമാനതകളില്ലാത്ത സംഭവമായിരുന്നു ഇത്. മാറ്റൊലിയുടെ സ്വാധീനം കൊണ്ടുതന്നെയാവണം, നാലാം ക്ലാസ്സുവരെയെങ്കിലും, ഭാഷാന്യൂനപക്ഷമായ ആദിവാസി കുട്ടികൾക്ക് അവരുടെ മാതൃഭാഷയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകണമെന്ന് ആദിവാസി രക്ഷിതാക്കൾ ആവശ്യമുന്നയിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ

350-A അനുച്ഛേദത്തിലും, 2006-ലെ ദേശീയ ആദിവാസി നയത്തിലും, 2011-ലെ വിദ്യാഭ്യാസ അവകാശ (കേരള) ചട്ടങ്ങളിലും പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം സാധ്യമായിട്ടുണ്ടെന്നും മാതൃഭാഷയിലാകണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കേരളത്തിൽ ഇത് നടപ്പിലാക്കിയിട്ടില്ല. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആദിവാസി കുട്ടികളുടെ കൊഴിഞ്ഞുപോക്കിനുള്ള ഒരു കാരണമായ അന്യവൽക്കരണത്തിന് തടയിടാൻ ഭാഷയുടെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കൽ സഹായകമായേക്കാമെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന അനേകം ആദിവാസികളും പൊതുപ്രവർത്തകരും വയനാട്ടിലുണ്ട്. റേഡിയോ മാറ്റൊലി തദ്ദേശീയരുടെ ഭാഷകൾക്ക് നൽകിയ അന്തസ്സും പദവിയും ഇതിനു പിന്നിൽ ചാലകശക്തിയായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അറബിയ്ക്കും, ഉറുദുവിനും, സം-

വാർത്തകൾ, സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കുമായുള്ള പ്രത്യേക ആനുകൂല്യങ്ങൾ തുടങ്ങി നിരവധി കാര്യങ്ങൾ തുടിച്ചെത്താൻ പരിഹാസ്യമായും മറ്റു സ്പെഷൽ പരിഹാസികൾ മുഖേനയും മാറ്റൊലി പ്രക്ഷേപണം ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്.

ഒരിക്കൽ കുടുംബശ്രീ യൂണിറ്റുകളുടെ ഒരു യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ച അവസരത്തിൽ അവരോടായി ഒരു ചോദ്യം ഉന്നയിച്ചു. സ്ത്രീകൾ (ആദിവാസികൾ ഉൾപ്പെടെ) മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന സദസ്സിനോടുള്ള ചോദ്യം ഇതായിരുന്നു - റേഡിയോ മാറ്റൊലി കേട്ടിട്ട് സാമ്പത്തിക നേട്ടമുണ്ടായവർ എത്രപേരുണ്ട്? കുറച്ചുപേർ കൈപൊക്കി. തുടർചോദ്യം: എങ്ങനെ, വിശദീകരിക്കാമോ? ലഭിച്ച ഉത്തരങ്ങൾ മൂന്ന് ഗണത്തിൽ പെടുത്താം. (1) വിവിധതരം സർക്കാർ സഹായപദ്ധതികളെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞത് അത് വാങ്ങിയെടുക്കാ-

സ്കൂളത്തിനും സ്പെഷൽ ടീച്ചേഴ്സിനെ നിയമിക്കുന്ന കേരള സർക്കാർ ആദിവാസികളായ സ്പെഷ്യൽ ടീച്ചേഴ്സിനെ, ആദിവാസി കുട്ടികൾക്കായ് വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പ്രാഥമിക തലത്തിലെങ്കിലും നിയമിക്കാൻ തയ്യാറാകണമെന്ന ആവശ്യം ആദിവാസികൾക്കിടയിൽ നിന്നുതന്നെ ഉയർന്നുവരാനും മാറ്റൊലിയുടെ ആദിവാസിഭാഷാപരിപാടികൾ നിമിത്തമായിട്ടുണ്ട്. മാതൃഭാഷയോടുള്ള അഭിനിവേശവും താൽപര്യവും എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുമുണ്ട്. ആദിവാസികളും ഇതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തരല്ല. തുടിച്ചെത്താൻ പരിഹാസികൾക്ക് ആദിവാസികൾക്കിടയിൽ ലഭിക്കുന്ന സ്വീകാര്യത മനസ്സിലാക്കി, ആദിവാസികൾ അറിയേണ്ടതും, അവർക്കുവേണ്ടിമാത്രമുള്ളതുമായ അനേകം കാര്യങ്ങൾ മാറ്റൊലിയിലൂടെ അവർ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യുന്നു. ആദിവാസി സൗഹൃദ നിയമങ്ങൾ, അവർക്കായുള്ള വിവിധ സർക്കാർ പദ്ധതികൾ, വിവിധ ദിനപത്രങ്ങളിൽ വരുന്ന അവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട

നായി (2) ദിനപത്ര പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യുന്ന കമ്പോള വിലനിലവാരം ഞങ്ങളുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾ അടുത്തുള്ള മാർക്കറ്റിൽ ഉയർന്ന വിലയ്ക്ക് വിൽക്കാൻ സഹായകമാകുന്നു. (3) കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ പരിചരണവും സംരക്ഷണവും സംബന്ധിച്ച് മാറ്റൊലിയിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾ നേടിയ അറിവുകൾ മരുന്നുകളും ആശുപത്രിസന്ദർശനങ്ങളും വളരെയധികം കുറയ്ക്കാൻ സഹായിച്ചു. പ്രത്യക്ഷത്തിലല്ലെങ്കിലും ഇതും സാമ്പത്തിക നേട്ടത്തിൽ കലാശിക്കുന്നു. മൂന്നു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അനർട്ടിൽ നിന്നും ലഭിച്ച വിവരമനുസരിച്ച് വയനാട് ജില്ലയിൽ മാത്രം 30,000 വീടുകളിൽ ഇനിയും വൈദ്യുതി എത്തിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ തന്നെ അവർക്ക് പ്രാപ്യമായതും, കുടുംബബന്ധുക്കൾക്ക് താങ്ങാവുന്നതുമായ മാധ്യമം റേഡിയോ തന്നെയാണ്. ഈയൊരു സാധ്യതയെ പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി, പ്രായോഗിക പ്രസക്തിയുള്ള വിജ്ഞാനമേഖലകളെ ജീവിതഗന്ധിയായി

യി ആദിവാസികളിലെത്തിക്കുകയാണ് ആദിവാസി ഭാഷാ പരിപാടികളിലൂടെ മാറ്റൊലി ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നത്. കേവലം ഒരു പാട്ടുപെട്ടി എന്ന റേഡിയോയെക്കുറിച്ചുള്ള പരമ്പരാഗത സങ്കല്പത്തെയാണ് വയനാട്ടിൽ മാറ്റൊലി തിരുത്തിക്കുറിച്ചത്. വിജ്ഞാനവും വിനോദവും ഒപ്പം കാലിക പ്രസക്തവുമായ വിവരങ്ങൾ വയനാട്ടുകാർക്ക് സമീപസ്ഥമാക്കുകയാണ്, ദിവസേന രാവിലെ ആറുമുതൽ രാത്രി പതിനൊന്നുമണി വരെ മാറ്റൊലി ചെയ്യുന്നത്.

റേഡിയോ മാറ്റൊലിയിലെ ആദിവാസി ഭാഷാ പരിപാടികളുടെ പ്രസക്തിയും സ്വാധീനവും മനസ്സിലാക്കിയ സംസ്ഥാന സർക്കാർ സാമ്പത്തികസഹായം നൽകി കഴിഞ്ഞ വർഷം സംഘടനയെ പിന്തുണച്ചു. മാനന്തവാടി താലൂക്കിലെ 986 ആദിവാസി കേന്ദ്രങ്ങളിൽ റേഡിയോ സെറ്റുകൾ വിതരണത്തിനു തയ്യാറായതായി ട്രൈബൽ ഡെവലപ്മെന്റ് ഓഫീസർ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രീ പെരുമ്പതുരല്ലുള്ള രാജീവ്ഗാന്ധി സെന്റർ ഫോർ യൂത്ത് ഡെവലപ്മെന്റ് സൗജന്യമായി നൽകിയ 500 റേഡിയോ സെറ്റുകൾ ജില്ല

മൂന്നു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അനർട്ടിൽ നിന്നും ലഭിച്ച വിവരമനുസരിച്ച് വയനാട് ജില്ലയിൽ മാത്രം 30,000 വീടുകളിൽ ഇനിയും വൈദ്യുതി എത്തിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ തന്നെ അവർക്ക് പ്രാപ്യമായതും, കുടുംബബന്ധുക്കൾക്ക് താങ്ങാവുന്നതുമായ മാധ്യമം റേഡിയോ തന്നെയാണ്.

യിലെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കോളനികളിൽ അതാതു പഞ്ചായത്തുകൾ മുഖേന രണ്ടു വർഷം മുമ്പ് വിതരണം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

വയനാട്ടിലെ ജനത തങ്ങളുടെ സ്വന്തമായി കണ്ട് നെഞ്ചിലേറ്റിയ കമ്മ്യൂണിറ്റി മീഡിയ ആണ് റേഡിയോ മാറ്റൊലി. ശബ്ദമില്ലാത്തവരുടെ ശബ്ദമായി മാറിയ മാറ്റൊലി, പ്രക്ഷേപണത്തിന്റെ ഏഴാം വർഷത്തിൽ ഒന്നര ഡസനോളം വരുന്ന സ്റ്റാഫ്ഗണങ്ങളുടെയും നൂറോളം വരുന്ന സന്നദ്ധപ്രവർത്തകരുടെയും കൂട്ടായപ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ കൂടുതൽ ലക്ഷ്യങ്ങളുമായി കൂടുതൽ ഉയരങ്ങളിലേക്കുള്ള ജൈത്രയാത്ര തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുമ്പോൾ അനുഭവങ്ങൾ കൊണ്ട് തിരിച്ചറിയുന്ന വസ്തുത, എന്തെങ്കിലും ഭിക്ഷയായ് നൽകുന്നതിലൂടെയല്ല ആദിവാസി ശാക്തീകരണം സംഭവിക്കുക മറിച്ച് അവരിലെ നന്മകളും മുല്യങ്ങളും തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, 'ഞങ്ങളും നിങ്ങളും' എന്ന പതിവുരീതിയെ നിരാകരിച്ച് 'നമ്മൾ' എന്ന സുത്രവാക്യം ക്രിയാത്മകമായി ഉപയോഗിക്കുമ്പോഴാണ്. ●

റേഡിയോ മാറ്റൊലിയുടെ സ്റ്റേഷൻ ഡയറക്ടറും വയനാട് ചൈൽഡ് വെൽഫെയർ കമ്മിറ്റി ചെയർമാനുമാണ് ലേഖകൻ

ജി.എം. കടുക് വേണ്ട വേണ്ട

2010-ൽ ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങൾ ഒന്നടങ്കം സുരക്ഷിതമല്ലാത്ത, അനാവശ്യമായ ബി.ടി. വഴുതന പോലുള്ള ജനിതകമാറ്റം വരുത്തിയ വിളകൾ നമ്മുടെ ഭക്ഷണത്തിൽ കടന്നുവരില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കിയത് നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നുണ്ടോ? അപ്പോഴാണ് ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റ് ബി.ടി. വഴുതനക്ക് അനിശ്ചിതകാല ഓറട്ടോറിയം ഏർപ്പെടുത്തിയത്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മറ്റൊരു ജി.എം. വിളയുടെ അനുമതിക്കായി അതുണ്ടാക്കിയവർ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ഡൽഹി സർവ്വകലാശാല വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത ജി.എം. കടുക് (ജി.എം കടുക് ഹൈബ്രിഡ് DMH-11) ആണിത്. എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ട് ഇത് വേണ്ട? പ്രധാന കാരണങ്ങൾ:

സുരക്ഷിതത്വം

അസ്വാഭാവികവും സൂക്ഷ്മമല്ലാത്തതുമായ ഒരു സാങ്കേതിക വിദ്യയാണ് ജനിതക എൻജിനീയറിംഗ്. ഉറപ്പില്ലാത്തതും എന്നാൽ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയാത്തതുമായ സ്വഭാവ വ്യത്യാസങ്ങൾ ജീവികളിൽ വരുത്താൻ ഈ ടെക്നോളജിക്കു കഴിയും. കൃഷിയിലും ഭക്ഷണത്തിലുമെല്ലാം വരുത്തുന്ന ഈ മാറ്റങ്ങൾ നമ്മുടെ ആരോഗ്യത്തിനും പരിസ്ഥിതിക്കും ഒരു തരത്തിലും ഗുണകരമല്ല. കർഷകർക്കും, ഉപഭോക്താവിനും നല്ല വിത്തും ഭക്ഷണവും തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള അവസരവും ഇതിലൂടെ ഇല്ലാതാകും. ലോകത്തൊട്ടാകെ ഇത്തരം ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്ക് വിപണി ഇല്ലാതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ട്രോജൻ ഹോഴ്സ്

ഡൽഹി സർവ്വകലാശാല വികസിപ്പിച്ചെടുത്തതാണ് ജനിതകമാറ്റം വരുത്തിയ കടുകു ഒരു പൊതുവേലാ സ്ഥാപനത്തിൽ വികസിപ്പിച്ചു എന്നതുകൊണ്ട് അപകടം പിടിച്ച ഒരു സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ അപകടം കുറയുന്നില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ജൈവസുരക്ഷ ഒരു പ്രശ്നം തന്നെയാണ്. മോൺസാന്റോ പോലുള്ള വിത്തുകമ്പനികൾ ജനിതകമാറ്റം വരുത്തിയ ഒരുപാട് വിത്തുകൾ തയ്യാറാക്കി വച്ചിരിക്കുകയാണ്. കളനാശിനികളെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന, കുപ്രസിദ്ധമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എച്ച്.ടി. ചോളം ഇവയിലൊന്നാണ്. ബി.ടി. വഴുതനക്കെതിരെ ഉയർന്ന ജനവികാരം കണ്ട് അവർ തൽക്കാലം മിണ്ടാതെയിരിക്കുന്നു

എന്നുമാത്രം. പൊതുവേലാ സർവ്വകലാശാലയിൽ വികസിപ്പിച്ചെടുത്തതിന്റെ പേരിൽ ജി.എം. കടുകിന് അനുമതി കിട്ടിയാൽ അതിനു തൊട്ടുപുറകെ തങ്ങളുടെ വിത്തുകൾക്കും അനുമതി ലഭിക്കാനുള്ള സമ്മർദ്ദം ചെലുത്താൻ കഴിയും എന്ന ശുഭാപ്തി വിശ്വാസത്തിലാണ്. അതായത് ജി.എം. കടുകു ഒരു ട്രോജൻ ഹോഴ്സ് മാത്രമാണ്.

ബേയറുമായുള്ള സാമ്യം

ജി.എം. കടുകിൽ മൂന്നു തരം ജീനുകളാണ് സന്നിവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബാർ, ബാർനാസേ, ബാർസ്ററാർ എന്നിവയാണിവ. 2002-ൽ ബേയർ കൊണ്ടുവന്ന ജി.എം. കടുകിലും ഈ മൂന്ന് ജീനുകളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഈ ഉൽപ്പന്നം പരിശോധനക്കായി എത്തിയപ്പോൾ ഇന്ത്യൻ കൗൺസിൽ ഫോർ അഗ്രികൾച്ചർ റിസർച്ച് (ICAR) ഇതിന്റെ ജൈവസുരക്ഷ സംബന്ധിച്ച പഠനങ്ങളിൽ തൃപ്തരായില്ല.

കടുകു ഒരു എണ്ണക്കുരു വിള മാത്രമല്ല. ഉത്തരേന്ത്യയിൽ കടുകിന്റെ ഇല പ്രധാന പച്ചക്കറിയാണ്. ഒരു പച്ചക്കറിയാണിത് ഉപയോഗിക്കാൻ ജി.എം. കടുകു സുരക്ഷിതമാണോ എന്ന പഠനങ്ങളൊന്നും ഇവർ നടത്തിയിട്ടില്ല.

കടുകു ഒരു എണ്ണക്കുരു വിള മാത്രമല്ല. ഉത്തരേന്ത്യയിൽ കടുകിന്റെ ഇല പ്രധാന പച്ചക്കറിയാണ്. ഒരു പച്ചക്കറിയാണിത് ഉപയോഗിക്കാൻ ജി.എം. കടുകു സുരക്ഷിതമാണോ എന്ന പഠനങ്ങളൊന്നും ഇവർ നടത്തിയിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയാണ് ICAR ഇതിന് അനുമതി നിഷേധിച്ചത്. ജി.എം. കടുകു അത് ആവശ്യമില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിക്കുന്നതിനെ എങ്ങനെ തടയാൻ കഴിയും എന്നതിന് കൃത്യമായ ഉത്തരവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ വിത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകത ഇത് കളനാശിനികളെ പ്രതിരോധിക്കാൻ കഴിവുള്ള വിത്താണെന്നതാണ്. ഇത് നേരത്തെ വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത ബേയറുംപ്രോ അഗ്രോ എന്ന ബേയറിന്റെ സബ്സിഡിയറി കമ്പനിയാണ് ഈ വിത്ത് വികസിപ്പിച്ചെടുത്തത്) ഇപ്പോൾ വികസിപ്പിച്ച ഡൽഹി സർവ്വകലാശാലയും പറയുന്നത് കളനാശിനിയെ പ്രതിരോധിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല ഈ ജീൻ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നത്, പകരം ഒരു മാർക്കർ ആയിട്ടാണെന്നാണ് (വിത്തുകളിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്ത പുതിയ ജീൻ എവിടെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്ന ജീനുകളാണ് മാർക്കറുകൾ). ഇതും 2002-ലെ തീരുമാനത്തിനു കാരണമായി. എന്നാൽ ഇതേ സാങ്കേതികവിദ്യ തന്നെയാണ് ഡൽഹി സർവ്വകലാശാലയിലെ ശാ

➤ സ്ത്രീജനനായ ഡോ. ദീപക് പെന്റലും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ എതിർപ്പ്

കടുക് കൃഷി ചെയ്യുന്ന പ്രധാന സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ജനിതകമാറ്റം വരുത്തിയ വിളകളുടെ പരീക്ഷണം പോലും എതിർക്കുന്നു. രാജസ്ഥാൻ, മധ്യപ്രദേശ്, ഹരിയാന തുടങ്ങിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾ ജി.എം. കടുകിന്റെ പരീക്ഷണം പോലും അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. കൃഷി ഒരു സംസ്ഥാന വിഷയമായിരിക്കേ അവരുടെ അനുമതിയില്ലാതെ ഇത്തരം വിളകൾക്ക് കേന്ദ്രം അനുമതി നൽകുന്നത് ഗൗരവത്തോടെ കാനേഷതാണ്. ബി.ടി. വഴുതന വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതും സംസ്ഥാനങ്ങളാണ്. ബി.ടി. വഴുതനക്ക് ഫൈറ്റോറിയം ഏർപ്പെടുത്തിയത് അതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ്.

വൈവിധ്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രം

വഴുതനയുടെ കാര്യത്തിലെ പേലെ കടുകിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇന്ത്യയാണ് വൈവിധ്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രം. ചില ശാസ്ത്രജ്ഞർ പറയുന്നത് കടുക് ഉണ്ടായതും ഇന്ത്യയിലാണെന്നാണ്. ഡോ. എം.എസ്. സ്വാമിനാഥൻ ചെയർമാനായിരുന്ന ബയോടെക്നോളജി ട്രസ്റ്റ് ഫോഴ്സിന്റെ റിപ്പോർട്ട് (2004) മുതൽ, 2013-ലെ സുപ്രീംകോടതി നിയോഗിച്ച സാങ്കേതിക വിദഗ്ദ്ധരുടെ കമ്മിറ്റി വരെയും നിർബന്ധമായും നിർദ്ദേശിച്ച കാര്യം ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായതോ, ഇന്ത്യ വൈവിധ്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായതോ ആയ വിളകളിൽ ജനിതക മാറ്റ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിക്കൂടാ എന്നതാണ്. ബി.ടി. വഴുതനക്ക് ഫൈറ്റോറിയം ഏർപ്പെടുത്താനുണ്ടായ കാരണങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്ന് ഇതായിരുന്നു.

മലിനീകരണം

ജി.എം. വിളകളെപ്പറ്റി ലോകത്തിന്റെ പലഭാഗത്തു നിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള തെളിവുകളും, ജി.എം. കടുക് വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത ശാസ്ത്രജ്ഞർ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളും താരതമ്യം ചെയ്തു നോക്കുമ്പോൾ ജി.എം. കടുകിനെ ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്ത് ഒതുക്കിനിർത്തുക അസാദ്ധ്യമാണ് എന്നുതന്നെയാണ് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുക. മലിനീകരണം അനിവാര്യമായിരിക്കും. ജൈവപരമായും വിത്തുകളുടെ കൈമാറ്റത്തിലൂടെ ഭൗതിക പരമായുള്ള മലിനീകരണമായിരിക്കും ജി.എം. കടുക് കൃഷി ചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചാൽ സംഭവിക്കുക. ഇത് ജൈവകർഷകർക്കും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സൃഷ്ടിക്കും. കൂടാതെ കളകളുടെ വ്യാപനം, സുപ്പർ കളകളുടെ വർദ്ധന, തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ഇത് ഇടയാക്കും. ഈ അവസരത്തിൽ 2007-ൽ സുപ്രീം കോടതി സർക്കാരിനോട് ജനിതക മലിനീകരണം തടയണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

സ്വഭാവ വിശേഷങ്ങൾ

ഡൽഹി സർവകലാശാല വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത ഈ ജി.എം. കടുക് കളനാശിനികളെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന സ്വഭാവ വിശേഷങ്ങൾ ഉള്ളതാണ്. എന്നാൽ വിളവ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന വിത്തെന്നു പറഞ്ഞാണ് പ്രചാരണം നടക്കുന്നത്.

ജി.എം. കടുകിന്റെ ഈ പ്രത്യേക സ്വഭാവത്തെ അവഗണിക്കാൻ നിയന്ത്രണ ഏജൻസിക്ക് കഴിയില്ല. കർഷകർ ഈ വിത്ത് കൃഷിചെയ്യാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ കളനാശിനികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇന്ത്യയിലെ പല ഏജൻസികളും വിദഗ്ദ്ധരും ഇവിടെ കളനാശിനികളെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന എച്ച്.ടി. വിളകൾ അനുവദിക്കരുതെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ വിളകളുണ്ടാക്കുന്ന ആരോഗ്യ-പരിസ്ഥിതി പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ മാത്രമല്ല ഇതിനു കാരണം. ഇതുണ്ടാക്കുന്ന സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ

ഇന്ത്യയിലെ പല ഏജൻസികളും വിദഗ്ദ്ധരും ഇവിടെ കളനാശിനികളെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന എച്ച്.ടി. വിളകൾ അനുവദിക്കരുതെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ വിളകളുണ്ടാക്കുന്ന ആരോഗ്യ-പരിസ്ഥിതി പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ മാത്രമല്ല ഇതിനു കാരണം. ഇതുണ്ടാക്കുന്ന സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ കൂടി കണക്കിലെടുത്താണ്.

കൂടി കണക്കിലെടുത്താണ്. പ്രത്യേകിച്ചും കളകൾ പഠിക്കുന്ന ജോലി പ്രധാനമായും ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകൾക്ക്. ഇന്ത്യൻ കർഷിക മേഖലയിൽ അതിനാൽ എച്ച്.ടി. വിളകൾക്ക് യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ല.

ചികിത്സാ രംഗം

കടുക് ഭക്ഷണവും മരുന്നുമാണ്. ആയുർവേദ മരുന്നുകളിൽ പലതിനും കടുകും കടുകെണ്ണയും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ജി.എം. കടുക് ഇത്തരം മരുന്നുകളിൽ ഉണ്ടാക്കാനിടയുള്ള പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഇനിയും പഠനവിധേയമാക്കിയിട്ടില്ല.

അപകടകരമായ ജീൻ

ജി.എം. കടുകിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ജീൻ ഇതിനെ GURT (Genetic use Restriction Technology) ആക്കുന്നു. ജി.എം. കടുക് ഒരു സങ്കരയിനം കടുകാണ്. കൃഷി ചെയ്യാനായി തയ്യാറാടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കടുകിന്റെ മാതാപിതാക്കളിൽ ഒന്നിൽ ബാർനാസേ എന്ന ജീൻ ആണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇത് പുരുഷവന്ധ്യത ഉണ്ടാക്കാൻ പറ്റാപ്തമായ ജീനാണ്.

ഇന്ത്യൻ നിയമം(PPVFR- കർഷിക വിള

കളെയും കർഷകരുടെ വിത്തിൻമേലുള്ള അവകാശത്തെയും സംരക്ഷിക്കുന്ന നിയമം ഈ സാങ്കേതിക വിദ്യയെ വിശദീകരിക്കുന്നത് ജീവനും ജീവജാലങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തിനും അപകടകരമായ സാങ്കേതിക വിദ്യയെന്നാണ്.

തേനീച്ച വ്യവസായത്തിനു ദോഷം

ഇപ്പോൾ വികസിപ്പിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ള ജി.എം. കടുക് തേനീച്ചകളെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കാനിടയുള്ള വിളയാണ്. മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള പഠനങ്ങൾ പലതും ഇത് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് വിളകളുടെ ഉത്പാദനത്തെയും തേനിന്റെ ഉത്പാദനത്തെയും മോശമായി ബാധിക്കും. തേനീച്ച വ്യവസായം ഇന്ത്യയിലെ ഒരു പ്രധാന വ്യവസായമായി വളർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതിൽ തേനീച്ച വളർത്തുകാർക്ക് തേൻ നൽകുന്ന ഒരു പ്രധാന വിള കടുകാണ്. കടുക് കൃഷിയും തേനീച്ച വളർത്തലും ഒരുമിച്ച് നടത്താനായാൽ കടുകിന്റെ ഉത്പാദനം 20-25 ശതമാനം വർദ്ധിക്കുമെന്ന് മാത്രമല്ല, തേനിന്റെ ഉത്പാദനത്തിലൂടെ ഈ കർഷകർക്ക് കൂടുതൽ വരുമാനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

ജി.എം. കനോല (കടുകിന്റെ ബന്ധുവാണ് കനോല) യുടെ വിസ്തൃതി ലോകത്ത് കുറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് ജി.എം. കടുക് കൃഷിചെയ്യാൻ ഇന്ത്യ ആലോചിക്കുന്നത്. കളനാശിനികളുണ്ടാക്കുന്ന ആരോഗ്യ-പരിസ്ഥിതിക പ്രത്യാഘാതങ്ങളെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായ തെളിവുകൾ ഇന്ന് ലഭ്യമാണ്. ബി.ടി. വഴുതന ഫൈറ്റോറിയത്തിനു ശേഷം ജനിതകമാറ്റം വരുത്തിയ വിളകളുടെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു പാട് തെളിവുകൾ അടുത്തകാലത്തായി പുറത്തു വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ജി.എം. കടുകിന്റെ ജൈവസുരക്ഷയെക്കുറിച്ച് പൊതുജനങ്ങൾക്കായി യാതൊരു വിവരവും പുറത്തുവിട്ടിട്ടില്ല. ഇതു വേണമെന്ന് സുപ്രീംകോടതി ഉത്തരവ് ഉണ്ടായിട്ടു പോലും. സർക്കാർ ഗവേഷണ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്ന് വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത ജി.എം. വിളകൾക്ക് നേരത്തെയും ചില ഇളവുകൾ നിയന്ത്രണ ഏജൻസികൾ നൽകിയിരുന്നതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിന്റെ സുരക്ഷയെക്കുറിച്ച് പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പുനൽകുന്ന ഒരു നടപടിയും തുടർന്ന് ഇവരുടെ ഭാഗത്തു നിന്ന് ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

നമ്മുടെ ആരോഗ്യത്തെയും പരിസ്ഥിതിയെയും ഇത്തരം അപകടപിടിച്ച സാങ്കേതികവിദ്യയിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ മാത്രം ഒരു പുതിയകാരണവും ഈ ഏജൻസികൾ നമുക്ക് ഇതുവരെയുതന്നിട്ടില്ല. ●

പൊതുതാല്പര്യർത്ഥം ജി.എം. പ്രീ ഇൻഡ്യ കൂട്ടായ്മ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കായി ബന്ധപ്പെടേണ്ട വെബ്സൈറ്റ്: www.indiagminfo.org

നിത്യജീവിതത്തിൽ നിങ്ങളെ അലട്ടുന്ന രോഗങ്ങൾക്ക് ചെറിയ പൊടിക്കൈകൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു പംക്തി തുടങ്ങുകയാണ്. എല്ലാവർക്കുംതന്നെ അവരവരുടെ വീടുകളിൽ ചെയ്തു നോക്കാവുന്ന ആയുർവേദ പ്രതിവിധികളാണ് ഈ പംക്തിയിൽ പ്രതിപാദിക്കുക. വനംവകുപ്പിൽ നിന്നും ഡെപ്യൂട്ടി കൺസർവേറ്ററായി റിട്ടയർ ചെയ്ത വി.കെ. പ്രാൻസിസാണ് ഈ പൊടിക്കൈകൾ നൽകുന്നത്. നാനൂറുവർഷത്തിലേറെ പഴക്കമുള്ള ഒരു പാരമ്പര്യവൈദ്യകുടുംബത്തിലെ അംഗമാണ് പ്രാൻസിസ്. വർഷങ്ങളായി പാരമ്പര്യ ആയുർവേദ ചികിത്സ ചെയ്യുന്നുണ്ട് അദ്ദേഹം. ഫലസിദ്ധി തെളിയിച്ചിട്ടുള്ള മരുന്നുകൾ മാത്രമേ ഇവിടെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളൂ എങ്കിലും മരുന്നുകളിലോ പ്രയോഗത്തിലോ ഏതു തരത്തിലുള്ള സംശയനിവാരണത്തിനും വായനക്കാർക്ക് പ്രാൻസിസിനെ ബന്ധപ്പെടാവുന്നതാണ് (ഫോൺ: 9446492774).

വർഷ ഋതുചര്യ

വി.കെ. പ്രാൻസിസ്

പാരമ്പര്യ ചികിത്സാ വിധിപ്രകാരം ഋതുഭേദങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുള്ള ഭക്ഷണ ജീവിതചര്യകൾ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഋതുവാണ് വർഷം (കർക്കിടകം-ചിങ്ങം). കർക്കിടകം പിറക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ കർക്കിടകക്കഞ്ഞിയെക്കുറിച്ചുള്ള പരസ്യപ്രചാരണങ്ങൾ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ മുറുക്കാൻ കടമുതൽ നഗരത്തിലെ ഷോപ്പിങ്ങ് മാളുകൾ വരെ നിറയും. ഓണക്കാലത്തെ പായസമേള പോലെ കർക്കിടകത്തിൽ കർക്കിടകക്കഞ്ഞിമേളയും ഇന്ന് സർവസാധാരണമാണ്. ചരക-ശുശ്രൂതാചാര്യന്മാരുടെ പിൻമുറക്കാർ എന്നുവരെ അവകാശപ്പെടുന്ന ആയുർവേദ വ്യവസായികൾ മുതൽ സർക്കാർ സ്ഥാപനമായ ഔഷധി വരെ കർക്കിടകക്കഞ്ഞി ചുന്തകളിലെ സജീവസാന്നിദ്ധ്യങ്ങളാണ്. പാരമ്പര്യ ചികിത്സാരീതികളെയെല്ലാം പരമപുഷ്ടത്തോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടുവർപോലും കർക്കിടകക്കഞ്ഞിയെ തങ്ങളുടെ കർക്കിടകാനന്തര കഞ്ഞിക്കുള്ള മാർഗമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്താണ് ഈ കർക്കിടക കഞ്ഞി?

പണ്ടത്തെ ജീവിതത്തിൽ വർഷഋതുവെന്ന് തോരാത്ത മഴയുടെ കാലമായതിനാലും, മറ്റു പണിത്തിരക്കുകൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്തതിനാലും പഴമക്കാർ പഥ്യത്തോടെയുള്ള ഔഷധസേവക്ക് ഈ കാലം തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു. കർക്കിടകക്കഞ്ഞിയെന്നത് വർഷഋതുവിന് യോജിച്ച ഒരു ഭക്ഷണക്രമം എന്നതിനൊപ്പം ഈ കാലത്ത് മനുഷ്യശരീ

രത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന വ്യതിയാനങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുള്ള ഒരു ചികിത്സാരീതി കൂടിയായി മാറിയിരുന്നു. ഈ ഋതുവിൽ മനുഷ്യശരീരം അത്യധികം നനവുള്ളതായി മാറുകയും ദഹനപ്രവർത്തികൾ മന്ദീഭവിക്കുകയും തൽഫലമായി വാതാദിരോഗങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെതിരെയുള്ള ആരോഗ്യപരമായ ഒരു പ്രതിരോധമായിരുന്ന കർക്കിടകക്കഞ്ഞിയിലെ ഔഷധക്കുടുകളും അതുണ്ടാക്കുന്ന രീതിയും ഒന്നു പരിശോധിക്കാം.

പതിമൂന്നും, ചുക്ക്, കുരുമുളക്, തിപ്പലി, ഇരട്ടിമധുരം, ഇടിഞ്ഞിൽ തൊലി, കാട്ടുതിപ്പലിവേര്, കടലാടിവേര്, ഉഴിഞ്ഞവേര്, ജീരകം, ഉലൂവ, ചുവന്നുള്ളി, കുന്നിവേര് ഇവ സമം ചതച്ച് കിഴിക്കെട്ടി പഴയ നെല്ലരിയിൽ ഇട്ടുവേവിക്കുക. വെന്താൽ കിഴി പിഴിഞ്ഞൊഴിച്ച് ആ കഞ്ഞി കുടിക്കുക. ഇതിന്റെ മൂല്യവും ഫലപ്രാപ്തിയും നിർണ്ണയിക്കുന്നത് ഈ കുട്ടിലെ ഔഷധവസ്തുക്കളുടെ സംശുദ്ധിയാണ്. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ഇവയുടെ ലഭ്യതയെക്കുറിച്ചും ലഭിക്കുന്നവയുടെ ശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചും ഒന്നു ചിന്തിച്ചാൽ പൊടിപൊടിക്കുന്ന കർക്കിടകക്കഞ്ഞിക്കച്ചവടത്തിനു പിന്നിലെ രസതന്ത്രം വായനക്കാർക്ക് വളരെ വേഗത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.

വർഷ ഋതുവിൽ കഠിനമായ ആയാസമുള്ള ജോലികൾ, പകലുറക്കം ഇവ ഉപേക്ഷിക്കണം. തറയിൽനിന്നും ഉയർന്ന സ്ഥലത്തു കിടക്കണം. രോമങ്ങൾകൊണ്ട് നിർമ്മിതവും ചുടു നൽകുന്നതുമായ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കണം. കാറ്റേൽക്കുക, മന്ദസൂര്യകിരണങ്ങൾ ഏൽക്കുക മുതലായവ ഉപേക്ഷിക്കണം. പഴകിയ ധാന്യങ്ങൾ ഗോതമ്പ് യവം മുതലായവ കൊണ്ടുള്ള ഭക്ഷണങ്ങൾ കഴിക്കണം. ●

Photo/Koodu Magazine

ഉറുമ്പുകളുടെ കല്യാണം

പി.എൻ. ഗണേശ്

റാണിയും പെൺമക്കളും അടങ്ങിയ സ്ത്രീ സാമ്രാജ്യമാണ് ഉറുമ്പിൻ കൂട്. 'വിവാഹവേള'യിൽ മാത്രം വളർത്തിയെടുക്കുന്ന ആൺമക്കൾ ചിറകു വിരിച്ച് കൂട്ടിൽ നിന്നും പറന്നുപോകും. ഭക്ഷ്യശേഖരവും, അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണവും അനുകൂല കാലത്ത് ഒതുചേർന്നാൽ വിവാഹ സുദിനം

Photo/Dr Kalesh Sadasivan

(ശാന്തിമുഹൂർത്തം, സേകം) നിശ്ചയിക്കുന്നു. സ്പീഷിസുകൾ അനുസരിച്ച് നാല്പതു മുതൽ പത്തുലക്ഷം വരെ അംഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോഴാണ് ഇതു സംഭവിക്കുന്നത്. ഭാവി റാണിമാരും, മരണം ഉടൻ സുനിശ്ചിതമായ ആൺഉറുമ്പുകളും ചിറകുവിരിച്ച് ഈ യൂംപാറ്റകളായി കൂട്ടിൽനിന്നും പറന്നുയരുന്നു.

ഉറുമ്പിൻകൂടിന്റെ ആയുസ്സിൽ മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നോ, അതിലധികമോ ആണുങ്ങളിൽനിന്നും ബീജം സഞ്ചിയിൽ നിറച്ച് ഭാഗ്യവതികൾ സുരക്ഷിതസ്ഥാനത്തെത്തി ആദ്യമുട്ടകൾ അവിടെ നിക്ഷേപിക്കുന്നു (സ്ഥാപനഘട്ടം). മുട്ടവിരിഞ്ഞ ലാർവകൾക്ക് ഭക്ഷണമായി സ്വന്തം ദേഹ ഭാഗങ്ങളാണ് റാണി നൽകുന്നത്. രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ച് പുറത്തുവരുന്ന ആദ്യപെൺമക്കളാണ് കൂടു നിർമ്മിച്ച് അമ്മയെ കൂട്ടിലേക്ക് ആനയിക്കുന്നത്. ഗൃഹപ്രവേശത്തോടെ കൂടുതൽ മുട്ട ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന റാണിയുടേയും, കൂടിന്റേയും സംരക്ഷണ ചുമതല ഈ മക്കൾക്കാണ്. ഭക്ഷ്യസംരേണവും, കൂടിന്റെ വികാസവും, ജാതി വ്യവസ്ഥയും വളർച്ചഘട്ടത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളാണ്. ഇനി

പല റാണിമാർ ചേർന്ന് ആരംഭിച്ച് ഒരു റാണിമാത്രം ശേഷിക്കുന്നവയും, ഒരു റാണിയിൽ ആരംഭിച്ച് സമീപകൂടുകളിൽനിന്നും കൂടുതൽ റാണിമാരെ ചേർത്ത് വിപുലപ്പെടുത്തുന്ന കൂടും കാണുന്നു.

അനുകൂല സാഹചര്യത്തിൽ പ്രത്യുല്പാദനഘട്ടത്തിൽ റാണിമാരും, രാജാക്കന്മാരും സേകത്തിനുള്ള പുറപ്പാടായി.

ഒരൊറ്റ റാണിമാത്രമുള്ള കൂടും, ധാരാളം റാണിമാരുള്ള കൂടും ഉണ്ട്. പുതിയ റാണി സ്ഥാപിക്കുന്ന കൂടും, നിലവിലുള്ളവർ കുറച്ചു മക്കളുമായി പിരിഞ്ഞു പോയി പുതുതായി നിർമ്മിക്കുന്ന കൂടും ഉണ്ട്. പല റാണിമാർ ചേർന്ന് ആരംഭിച്ച് ഒരു റാണിമാത്രം ശേഷിക്കുന്നവയും, ഒരു റാണിയിൽ ആരംഭിച്ച് സമീപകൂടുകളിൽനിന്നും കൂടുതൽ റാണിമാരെ ചേർത്ത് വിപുലപ്പെടുത്തുന്ന കൂടും കാണുന്നു. കൂട്ടു കൂടലിന്റെ അനേകം സാദ്ധ്യതകൾ പരീക്ഷിച്ച് വിജയിച്ച ചരിത്രമാണ് ഉറുമ്പിൻ കൂടുകൾക്കുള്ളത്.

പതിനായിരക്കണക്കിന് മിഥുനങ്ങളെക്കൊണ്ട് മാമാങ്കമാടിച്ച് പ്രകൃതി നിർദ്ധാരണം എന്ന പ്രക്രിയയിലൂടെ, മണിക്കൂറുകൾക്കകം, ശക്തയായവളെ മാത്രം നിലനിർത്തുക - ഉറുമ്പുകളുടെ വഴി ഇങ്ങനെയാണ്. പ്രകൃതി നാടകങ്ങളിൽ അതിക്രമമെന്നു തോന്നുന്ന പ്രവൃത്തിയാണ് ഉറുമ്പുകളുടേത്. മാതൃ കൂട്ടിൽനിന്നും പറന്നുയരുന്ന കന്യകമാരിൽ വളരെ കുറച്ചുപേർക്കേ ഇണചേരുവാനും, പുതിയ കൂടിന്റെ റാണിയാകുവാനും കഴിയുകയുള്ളൂ.

Photo/Dr Kalesh Sadasivan

ഇവർ കൂട്ടിൽനിന്നു പുറത്തുവരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ സൂചനകൾ ലഭിക്കുന്ന പല ശത്രുജീവികളും തീൻമേശക്കുച്ചുറ്റും നിരക്കും. കാക്കയും, കാക്കത്തമ്പുരാട്ടിയും, ആനറാഞ്ചിയും, വണ്ണാത്തിപുള്ളും, ബുൾബുളുകളും ഒന്നിച്ചൊരിടത്ത് സങ്കേളിക്കുന്നതും, തുടർന്ന് ഈ യൂംപാറ്റകൾ പറന്നുയരുന്നതും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഗുളികൾക്കും, കുഴിയാനകൾക്കും, മറ്റു ചില ഉറുമ്പുകൾക്കും അപ്പോൾ കുശാലാണ്. ഉറുമ്പുകളുടെ ഈ രതിന്യത്തവേദി പ്രകൃതി നിർദ്ധാരണത്തിന്റെ നാടകവേദിയാണ്.

ഉറുമ്പുകളിൽ മുൻകൈ ആർക്കെന്നതനുസരിച്ച് രതിപ്രക്രിയ രണ്ടുതരത്തിൽ കാണുന്നു. ചിറകില്ലാത്ത റാണിമാരും, ചിറകുള്ള ആൺ ഉറുമ്പുകളും ഉണ്ട്. കന്യകയായ വധുവിന്റെ ഗന്ധവും കാമോദീപകമായ ചേഷ്ടകളും ഇണയെ ആകർഷിക്കുന്നു. പിറന്ന വീടിൽനിന്നും അകലെയല്ലാതെ പുൽനാമ്പിൽ കയറിനിന്നാണ് ചേഷ്ടകൾ കാട്ടുക. ഇവിടെ സ്ത്രീകളാണ് മുൻകൈയെടുക്കുന്നത്. കുറച്ച് അംഗസംഖ്യയുള്ള കൂട്ടിൽനിന്നും വരുന്ന ഇവർ

ഒരൊറ്റ ഇണചേരലോടെ ആവശ്യമായ ബീജം ശേഖരിക്കുന്നു. പെണ്ണിന്റെ അത്ര തന്നെ വലുപ്പം ആണിനുണ്ട്, ശക്തിയേറിയ ചുണ്ടുകളും (Mandible).

രണ്ടാമത്തെ തരത്തിൽ ആൺ ഉറുമ്പുകൾ ഒരു നിശ്ചിത കേന്ദ്രത്തിൽ പറന്നു കളിക്കുന്നു. തുറസ്സായ മലമുകളോ, വൃക്ഷങ്ങൾക്കു മുകളിലോ, പ്രവേകേന്ദ്രത്തിൽനിന്നും ഒരു കിലോമീറ്റർ വരെ മാറി യും കാൽകിലോമീറ്റർ വരെ ഉയരത്തിലുമായിരിക്കും ഈ അരങ്ങ്. സ്ഥിരം നാടകവേദി ഒരുക്കുന്ന സ്പീഷിസും, കാറ്റിനും കാലാവസ്ഥയ്ക്കും അനുസരിച്ച് സങ്കേതം മാറ്റുന്ന സ്പീഷിസുകളും ഉണ്ട്. സങ്കേതം സൂചിപ്പിക്കുന്ന പുരുഷഗന്ധം കാറ്റിലൂടെ പരക്കും. പറന്നുകളിക്കുന്ന പതിനായിരത്തിലേറെ ആൺ ഉറുമ്പുകളുടേതിലേക്ക് എത്തുന്ന കന്യക തനിക്ക് സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളവരുമായി ഇണചേരുന്നു. ശേഷം പത്തുകിലോമീറ്റർ വരെ ചുറ്റളവിൽ തെറിച്ചുവീഴുന്നു. ആൺ ഉറുമ്പുകൾ തുലോം ചെറുതാണ്, ബലിഷ്ഠരുമല്ല.

ആക്രമണസ്വഭാവമുള്ള തീയുറുമ്പുകൾ (fire ants) രണ്ടാമത്തെ തരത്തിൽ പെടുന്നു. കപ്പൽ വഴി വെസ്റ്റ് ഇന്ത്യൻ ദ്വീപുകളിലെത്തി. ഈ ഉറുമ്പിന്റെ കൂട്ടിൽ കുറേയേറെ റാണികളുണ്ടാകും. ഒരൊറ്റ പ്രത്യുല്പാദന പ്രക്രിയവഴി പത്ത് കിലോമീറ്ററോളം വ്യാപിച്ച് കുറച്ചു വർഷം കൊണ്ട് അവിടമാകെ മനുഷ്യവാസയോഗ്യമല്ലാതെയാക്കി. ദേശീയരെ വംശനാശം വരുത്തിയതിന് ദൈവത്തിന്റെ കോപമായി ഈ പ്ലേഗിനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഉറുമ്പുകളുടെ വിവാഹപറക്കലിലെ നാടകീയത 'പ്രതിപാത്രം ഭാഷണദോ' തന്നെ. ഈ രംഗങ്ങളുടെ പൊതുസ്വഭാവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം കണ്ടെത്തി, വർഗ്ഗീകരിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിനാൽ അവ നാടകരംഗങ്ങളായിതന്നെ തുടരുന്നു. പറക്കുന്ന പെണ്ണിനെ കാമാർത്തമായി ചുറ്റിപ്പിടിച്ച പത്തിരുപതു ആണുങ്ങൾ പന്തുപോലെ ഭൂമിയിൽ വീണ് ചിന്നിച്ചിതറുന്നു! സ്വന്തം രാജാറാണിമാരെ സംരക്ഷിക്കാൻ രതിസങ്കേതത്തിൽ

Photo/Manoj K

ചലിക്കുന്നതിനെ എല്ലാം കടിച്ച് തുരത്തുന്ന സഹോദരികൾ; സമയത്തിനുമുമ്പ് പുറത്തിറങ്ങുന്ന സഹോദരരെ പിൻതിരിഞ്ഞ് മുഹൂർത്തം വരെ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന സഹോദരികൾ. ബീജശേഷ രണശേഷി കവിയുമ്പോൾ ഉദരഭാഗങ്ങൾ ഉരസി, ദേഹം വിറപ്പിച്ച് ഇണകളെ അകറ്റുന്ന റാണിമാർ; വിവിധ ഗ്രന്ഥികളെ കൂടാതെ വായ്നാറ്റം കൊണ്ടുപോലും ഇണകളെ ആകർഷിക്കുന്നവർ.

ഉറുമ്പിനങ്ങൾ ഇണചേരുന്ന സമയത്തിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. നിശ്ചിതകാലം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ അന്തരീക്ഷത്തിലെ ഈർപ്പത്തിനും, ഊഷ്മാവ്, മഴ എന്നിവയ്ക്കും സ്വാധീനമുണ്ട്. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ പല നാട്ടിലും കാണാം. ബ്രഹ്മഹൂർത്തം ശാന്തിമുഹൂർത്തമാക്കുന്ന ഇലമുറി കാര്യസ്ഥന്മാരും (Leaf cutter ants) ഉറുമ്പുകൾക്കിടയിലുണ്ട്. പക്ഷേ, സന്ധ്യാരാഗമായ കാമവർദ്ധിനി (പന്തുവരാളി) യാണ് കൂടുതൽ ഉറുമ്പുകൾക്കും ഇഷ്ടം. ഉറുമ്പുകളിൽ പല സ്പീഷീസുകൾക്കൊപ്പം മറ്റു പല പ്രാണികളും തിന്മുത്തത്തിനിറങ്ങുന്ന സമയമാകയാൽ ഇരപിടിയന്മാരുടെ തീറ്റ വിഭജിക്കപ്പെടും, സൂരക്ഷിതരുടെ എണ്ണവും വർദ്ധിക്കും. പല സ്പീഷീസുകൾ ചേർന്നു കൂടുവയ്ക്കുന്ന സ്വഭാവം നീർപക്ഷികളിലും സുലഭമാണല്ലോ.

ഇണചേരുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ നിർണയത്തിൽ ഓരോ സ്പീഷീസും വ്യക്തിത്വം പുലർത്തുന്നുണ്ട്. ഒന്നിലേറെ സ്പീഷീസുകൾ ചേർന്ന് ഒരിടത്ത് സമ്മേളിക്കുന്ന പതിവുണ്ട്. പക്ഷേ, ഈ കൂട്ടുകെട്ട് സ്ഥിരമായിരിക്കും, ഈ വിഷയത്തിൽ മാത്രം, തുടർന്നുള്ള ജീവിതത്തിൽ ശത്രുതയും.

വിഭിന്ന കൂട്ടിൽനിന്നും വരുന്നവർ തമ്മിലുള്ള ലൈംഗിക ബന്ധം നിലനില്പിന് കരുത്തുനൽകും, പരിണാമത്തിനുള്ള സാദ്ധ്യതയും. എന്നാൽ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾ തമ്മിലുള്ള ഇണചേരലിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന രീതിയും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്ന രീതിയും കാണുന്നുണ്ട്.

Photo/Dr Kalesh Sadasivan

Photo/Manoj K

പട്ടാള ഉറുമ്പുകളിൽ ഇണകൾക്ക് ഒരേ വലിപ്പമാണ്. മിമിക്രി എന്നുതോന്നും കണ്ടാൽ. എന്നാൽ ഇത് ലൈംഗികമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പാണ്. ആണുങ്ങളുടെ വയറിലെ വലിയൊരു ഭാഗം ആകർഷണത്തിനുള്ള ഗ്രന്ഥികളാണ്. ക്ഷണിക ജീവിതത്തിൽ തീറ്റ ആവശ്യമില്ല. സ്വകർമ്മത്തിനുള്ള ഊർജ്ജ സ്രോതസ്സ് ലാർവാഘട്ടത്തിൽതന്നെ ദേഹത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. പറക്കുവാൻ ശേഷിയില്ലാത്ത കന്യകയ്ക്ക്

ഉറുമ്പിനങ്ങൾ ഇണചേരുന്ന സമയത്തിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. നിശ്ചിതകാലം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ അന്തരീക്ഷത്തിലെ ഈർപ്പത്തിനും, ഊഷ്മാവ്, മഴ എന്നിവയ്ക്കും സ്വാധീനമുണ്ട്.

ക്ക് കൂട്ടിൽ ജീവനക്കാരുടെ ഭീഷണിക്കും ചൊൽപിടിക്കും നിന്നുവേണം ഇണയെ പ്രാപിക്കാൻ. തന്റെ സഹോദരിയുടെ ഇണയെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ വലിയ ശുഷ്കാന്തി കാട്ടുന്നു ഇവർ. ഇവിടെ മക്കത്തായവും മരുമക്കത്തായവും സംരക്ഷിക്കുന്നു. ആൺഉറുമ്പുകൾ വളർച്ച പൂർത്തിയാക്കുന്നതോടെ ബീജനിർമ്മാണവും നടന്നിരിക്കും. ക്രമഭംഗം (Mitosis) വഴി മാത്രമേ

അവയ്ക്ക് ബീജം ഉണ്ടാകുന്നുള്ളൂ. അതിൽ അമ്മയുടെ ജീൻ മാത്രമായിരിക്കും. പിതാവ് നൽകിയതും, അമ്മയുടെ ബീജസഞ്ചിയിൽ സൂരക്ഷിതമായി കിടക്കുന്നതുമായ ബീജം പെൺമക്കളെ ഒരുക്കുവാൻ മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ. ആൺ ഉറുമ്പുകളെ ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ പിതാവിൽ

നിന്നുള്ള ബീജം ചേരുന്നില്ല. ചില പ്രകടജീനുകളുടെ പ്രഭാവമാണ് ആണിനെ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. അപൂർവ്വമായി പെണ്ണായി പിറക്കേണ്ട അണ്ഡം ആണായി മാറുന്ന അവസ്ഥയും ഉണ്ട്.

ബീജ നിർമ്മാണശേഷം വൃഷണങ്ങൾ (Testis) വരണ്ട് ചുരുണ്ടു പോകുകയും ബീജം താഴെ ഒരു കേന്ദ്രത്തിൽ നിറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ബീജത്തിന് സൗകര്യമായി ചലിക്കുവാൻ ഒരു വഴുവഴുത്ത ദ്രാവകവും (Mucous Gland) ചേർന്നാണ് വിസർജ്ജന കേന്ദ്രത്തിൽ എത്തുന്നത്. റാണിയുടെ ബീജസഞ്ചിയിൽ നിക്ഷേപിക്കുമ്പോൾ മുഴുവൻ ബീജവും വഴുവഴുത്ത ദ്രാവകം വരുന്ന ഗ്രന്ഥിയിൽ കൂടി ചേരുന്നുണ്ട്. ഇതോടെ ആൺഉറുമ്പിന്റെ ജീവിത ലക്ഷ്യം അവസാനിക്കുന്നു. മറ്റൊരു ഇണയെ സജീവിക്കുവാൻ അവയ്ക്കാവില്ല.

അഞ്ചു കോടിയിലേറെ മക്കൾക്ക് പിറവി കൊടുക്കുന്ന റാണിയുടെ സഞ്ചിയിൽ മുപ്പതു കോടിയിലേറെ ബീജങ്ങളുണ്ടാകും. പല ആൺ ഉറുമ്പുകളിൽനിന്നാണ് ഇത്രയും ബീജം ശേഖരിക്കുന്നത്. ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷത്തോളം ഇവയെ ജീവനോടെ നിലനിർത്തുന്ന (Suspended animation) റാണികളുണ്ട്.

തന്റെ പാരമ്പര്യം ഉറപ്പാക്കുകയാണല്ലോ ഏതു പുരുഷന്റെയും ലക്ഷ്യം. ബീജം മുഴുവൻ ഒരു റാണിയിൽ നിക്ഷേപിക്കുമ്പോൾ ആ റാണിയിലൂടെ ജീനുകളുടെ പാരമ്പര്യം ഉറപ്പാക്കാം. പക്ഷേ, പ്രസ്തുത റാണി പ്രതിസന്ധികളെ അതിജീവിക്കുക തുലോം കുറവാണ്. പല ആണുങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ബീജം കൂടിച്ചേരുമ്പോൾ അവിടെ മത്സരമുണ്ടാകും. പ്രകൃതി നിർദ്ധാരണത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ മത്സരവേദിയാണ് ലൈംഗിക ബന്ധം. ഈ പ്രഹേളികയെ എളുപ്പത്തിൽ ഉറുമ്പുകൾ അതിജീവിക്കുന്നുണ്ട്. പുരുഷബീജം കൊണ്ട് ജീവനക്കാരികളെ ഉണ്ടാക്കുവാനേ കഴിയൂ. റാണിയാകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന അണ്ഡത്തിൽ പുരുഷബീജം പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. ഒരു തരം കായിക (Parthenogenesis) രീതിയിലാണ് റാണി ഉണ്ടാക്കുന്നത്. അമ്മറാണിയിലെ ജീൻ മാത്രമേ യുവറാണിയിൽ പ്രവേശിക്കൂ. ബലിഷ്ഠരായ ജീവനക്കാരികളെ ഉണ്ടാക്കുവാനാണ് ബലിഷ്ഠരായ ആണുങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. നിലനിൽപ്പിന്റെ ചുമതല അവരിലാണല്ലോ. ●

നിലിംബപുരത്തെ ശലഭസഞ്ചാരികൾ...

ഡിവിൻ മുരുകേഷ്

ഒരു ചെറുചില്ലുമുട്ടയിൽ നിന്ന് വിഹായ അമ്പലമാന്തരങ്ങളെ ഇത്രത്തോളം മുൻ ചിന്തിക്കേണ്ടായില്ല. ജീവശാസ്ത്രപാഠങ്ങളിൽ എന്നോ പഠിച്ച ജീവിതചക്രത്തിന്റെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുമായി, വർണ്ണം വിതറി പാറി നടക്കുന്ന ശലഭങ്ങളെക്കാണുമ്പോൾ സ്വയം നിറങ്ങളിൽ നീരാടിയ ഒന്നുഭൂതിയാണ് തോന്നാനുള്ളത്. മുട്ടയിൽനിന്ന് പുഴുവിലേക്കും അതിൽനിന്ന് സമാധിയിലേക്കും... ആ ധ്യാനത്തിനൊടുവിൽ വർണ്ണാഭമായ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് (Metamorphosis) ഇത്രയധികം സങ്കീർണ്ണമായ ജീവിതയാത്രകളിൽക്കൂടി കടന്നുവന്നതിനാലാവണം ചിത്രശലഭങ്ങളോടൊരു പ്രത്യേക ബഹുമാനം തോന്നാനുണ്ട്. അവയുടെ സൗന്ദര്യത്തിന് പകരം വെക്കാനാവാത്ത 'കാത്തിരിപ്പിന്റെ

മഹത്വവും..." പശ്ചിമഘട്ടമലനിരകളിൽ നിന്ന് അടിവാരത്തിലേക്ക് ഒരു നീണ്ട യാത്ര.. കിലോമീറ്ററുകൾ സഞ്ചരിച്ച് ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി ചെറുപട്ടണങ്ങളും തേക്കിൻകാടുകളും പുഴകളും താണ്ടി തനിക്കു മുന്പേ പഠനവരുടെ അടുക്കലേക്കണയാനുള്ള പാച്ചിൽ... തേൻകൂടങ്ങളുമായി കാത്തുനിന്ന അനേകായിരം പുഴുക്കളെ അവഗണിച്ച് ലക്ഷ്യത്തിലേക്കെത്താനുള്ള വഴികളെ മാത്രം മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ടുള്ള യാത്ര....

നിലിംബപുരം, നിലമ്പൂർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന തേക്കിന്റെ ഈറ്റില്ലം, ചാലിയാറിന്റെ തീരത്തോടു ചേർന്ന തേക്ക് മുസിയത്തിലെ ഉദ്യാനത്തിൽ വെച്ച് ഈ സഞ്ചാരികളിൽ കുറേ പേരെ കാണാൻ സാധിച്ചു. അടുത്തുള്ള കാടിന്റെ ഉള്ളുകളിലെവിടെയോ ഇതുപോലെ ആയിരക്കണക്കിന് ശലഭങ്ങൾ വിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടാവാം. ആതിഥേയ സസ്യങ്ങളുടെ അരികിൽ ശലഭക്കാലുകൾ പതുക്കെ വെച്ച്, ചുരുട്ടിവെച്ച നീളൻ നാവുകൊണ്ട് നീരുവലിച്ചുകൂടിക്കുന്ന എണ്ണിയാൽ തീരാത്തത്ര

ശലഭങ്ങൾ... ചെടികൾ ശലഭസുരപ്പിനാൽ ആവരണപ്പെട്ടതുപോലെ..

അറുപതിൽപ്പരം ഇനം ആതിഥേയ സസ്യങ്ങൾ ഉദ്യാനത്തിലുണ്ട്. പ്രാണി-സസ്യ ബന്ധത്തെ (Insect-Plant Interaction) മുൻനിർത്തിയുള്ള പഠനത്തിൽനിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ശാസ്ത്രീയമായ അറിവിന്റെ പിൻബലത്തോടെയാണ് സസ്യങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഉദ്യാനത്തിൽ നട്ടുപിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. KFRI (Kerala Forest Research Institute) സബ് സെന്റർ ഉദ്യാനനിർമ്മാണത്തിൽ കൈക്കൊണ്ട ശാസ്ത്രീയത വരുംകാല പഠനങ്ങൾക്ക് മുതൽക്കൂട്ടാവുമെന്നതിൽ സാംശമില്ല.

കിലുകിലുക്കി (*Crotalaria retusa*), കരണ്ട (*Carrisa carnandas*) ചെറുനാരകം (*Citrus aurantifolia*), ആത്ത (*Annona reticulata*) കിലുക്കി (*Crotalaria longipes*) മഞ്ചാടി (*Adenantha pavonina*) നീർമാതളം (*Crataeva magna*) തുടങ്ങിയ സസ്യങ്ങളാണ് ഉദ്യാനത്തിൽ നട്ടുപിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. നീലക്കടുവയും

നീലക്കടുവയും അരളി ശലഭവുമാണ് സഞ്ചാരികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും. ഇവരെ കൂടാതെ തദ്ദേശീയരായ വിറവാലൻ, ഗരുഡരാജൻ, വരയൻകടുവ, എരിക്ക്തപ്പി, മർക്കടശലഭം, നീർമാതളശലഭം തുടങ്ങിയവരും എത്തിച്ചേരുന്നുണ്ട്.

Photo/Varsha Karumampoyil

അരളി ശലഭവുമാണ് സഞ്ചാരികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും. ഇവരെ കൂടാതെ തദ്ദേശീയരായ വിറവാലൻ, ഗരുഡരാജൻ, വരയൻകടുവ, എരിക്ക്തപ്പി, മർക്കടശലഭം, നീർമാതളശലഭം തുടങ്ങിയവരും തേക്ക് മുസിയത്തിലെ ഉദ്യാനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നുണ്ട്.

2014-ൽ പതിവിലും വൈകിയാണ് ശലഭങ്ങൾ എത്തിത്തുടങ്ങിയത്. സെപ്റ്റംബർ അവസാനത്തോടെ വരവുതുടങ്ങി ഒരു മാസക്കാലത്തോളം നിലമ്പൂരിൽ ചെലവഴിച്ച് നവംബർ ആദ്യത്തോടെ തിരിച്ചുപോകു തുടങ്ങി. ഇത്തരത്തിൽ കൂടാതെ യുള്ള ശലഭങ്ങളുടെ വർഷാവർഷമുള്ള വരവ് നിരീക്ഷകരേയും ഗവേഷകരേയും ശലഭസ്പന്ദനികളേയും നിലമ്പൂരിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നുണ്ട്.

നിലമ്പൂരിൽ ഇതുപോലെയാരു ഇടത്താവും ശലഭങ്ങൾ അവയുടെ ദീർഘദൂര സഞ്ചാരത്തിനിടെ തിരിച്ചറിയുകയും ഒരു കൂട്ടം ശലഭങ്ങൾ യാത്ര ഇവിടെ അവസാനിപ്പിച്ച് തങ്ങളുടെ ജീവിത ചക്രത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും ഇവിടെ ചെലവഴിക്കാനൊരുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ശലഭങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഊർജ്ജസ്വലമായ കൗമാരകാലമാണ് ഇത്തരം ദീർഘയാത്രയ്ക്കായി മാറ്റിവെക്കുന്നത്. ലക്ഷ്യത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിൽനിന്ന് ആർജ്ജിച്ചെടുത്ത ഊർജ്ജവുമായി യാത്രയ്ക്ക് സജ്ജരാവുന്നതിനു പിന്നിലെ രഹസ്യങ്ങൾ കൗതുകത്തിലുപരി അറിയാനുള്ള ജിജ്ഞാസയായി മാറുകയാണ്. ●

പറവൈ ഊര്

രഹാന്ന റഫീക്

കുന്തകുളം എന്ന പറവൈ ഊരിനെ പറ്റി കേൾക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ബാൽപാണ്ടി എന്ന ബാല പാണ്ടനെ പറ്റി കേട്ടിട്ടുണ്ട്! ഇന്ത്യയിലെ വൈൽഡ്‌ലൈഫ് ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാർ അത്യാവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട പേരുകളിൽ ഒന്ന്. വൈൽഡ്‌ലൈഫ് ഫോട്ടോഗ്രഫിയിൽ എന്റെ ഗുരുവായ

ബാലൻ മാധവൻ, മുൻ കേരളചീഫ് ഫോറസ്റ്റ് കൺസർവേറ്റർ ആയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിന്റെ പേരിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയ മാധവൻ പിള്ള സ്മാരക അവാർഡ് നേടിയ വ്യക്തി കൂടിയാണ് ബാൽ പാണ്ടൻ എന്ന റിയാം. വലിയ ദേശാടനപക്ഷികളായ ഫ്ലാമിംഗോ, പെലിക്കൻ ഇവയൊക്കെ എവിടെ കാണും എന്ന അന്വേഷണത്തിൽ നിന്നാണ് കുന്തകുളം എന്ന സ്ഥലത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കാൻ ഇടയായത്. അവിടെയാണ് ബാൽപാണ്ടി ഉള്ളത് എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ കൂടുതൽ സന്തോഷമായി.

കുന്തകുളത്ത് ഒരു മുഴുവൻ ദിവസവും പക്ഷികളെ നിരീക്ഷിക്കാൻ വേണം. രാവിലത്തെ ലൈറ്റും വൈകീട്ടുള്ള ലൈറ്റും കിട്ടണം. തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്ന് നാലു മണിക്കൂർ യാത്ര. വെളുപ്പിന് മുന്നിനു പുറപ്പെട്ടു. നാഗർകോവിൽ കഴിഞ്ഞു വീണ്ടും മുന്നോട്ട്. തിരുനെൽവേലി റൂട്ട്. വലിയ കറുത്ത റിബ്ബൺ പോലെ ആകാശത്തു പക്ഷികൾ പറന്നു വരുന്നതു കണ്ടു. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. ഐബിസ് അല്ല, പെയിന്റ്ഡ് സ്റ്റോർക്കും അല്ല. പക്ഷികൾ അടുത്തു വരുന്നു. കൊക്കിന്റെ ആകൃതി, കഴുത്തിന്റെ നീളം.

ദൈവമെ ഫ്ളമിംഗോകൾ!!! മനസ്സ് എടുത്തു ചാടി. ഇത്ര പെട്ടെന്ന് അവയെ കാണിച്ചു തരുമെന്ന് വിചാരിച്ചില്ല. ആ ഒരു കാഴ്ച തന്നെ ഉത്സാഹം ചില്ലറയല്ല. ഇങ്ങോട്ടു വരുമ്പോൾ മനസ്സിൽ ഈ ഫ്രെയിം ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതിലെ പക്ഷിക്ക് കുറച്ചുകൂടി വലിപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. കൃത്യം 6.45-നു കുന്തകുളം തടാകത്തിന്റെ അരികിലെത്തി. ബൈനോക്കുലർ കഴുത്തിലിട്ട് ബാൽ പാണ്ടി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് മുന്നിൽ. ബൈനോക്കുലർ ഇല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തെ കാണുക പ്രയാസം! വിശാലമായ തടാകം. അങ്ങേക്കരയിൽ ഒരുപാടു മരങ്ങൾ, അതിന്റെ മുകളിലെല്ലാം എണ്ണമറ്റ കിളികൾ. പെയിന്റ്ഡ് സ്റ്റോർക്ക് (വർണ കൊക്ക്), ഓറിയന്റൽ വൈറ്റ് ഐ ബിസ് (കഷണി കൊക്ക്), സ്പോട്ട് ബിൽഡ് പെലിക്കൻ (പുളുളിച്ചുണ്ടൻ കൊതുന്തന്നം) ഒക്കെ. തടാകത്തിൽ കുറെ മുങ്ങാങ്കോഴികളും കരിയാളുകളും. ചെറിയ കിളികൾ വളരെ കുറവ്. ഇത് ഞങ്ങൾ വലിയവർക്കുള്ള സ്ഥലമാണെന്ന് എന്ന മട്ടിൽ വലിയ പക്ഷികൾ

മനസ്സ് എടുത്തു ചാടി. ഇത്ര പെട്ടെന്ന് അവയെ കാണിച്ചു തരുമെന്ന് വിചാരിച്ചില്ല. ആ ഒരു കാഴ്ച തന്നെ ഉത്സാഹം ചില്ലറയല്ല. ഇങ്ങോട്ടു വരുമ്പോൾ മനസ്സിൽ ഈ ഫ്രെയിം ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതിലെ പക്ഷിക്ക് കുറച്ചുകൂടി വലിപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു.

അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും തലയ്ക്കു മീതെയും ഒക്കെ പറന്നു രസിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ തണ്ണീർത്തടങ്ങളിൽ കാണുന്നതുപോലെ ഒന്നും രണ്ടുമല്ല. എണ്ണിയെടുക്കാൻ കഴിയാത്തത്ര... കൂടാതെ പരിസരമാകെ പക്ഷികൾ ഒരുക്കുന്ന ഒരു പശ്ചാത്തല സംഗീതവും. തടാകത്തിൽ പരതി നോക്കി, എങ്ങുമില്ല ഫ്ളമിംഗോകൾ. ഞങ്ങളുടെ ഫീൽഡ് ഗൈഡും ബൈനോക്കുലർ വെച്ച് നോക്കി സ്ഥിരീകരിച്ചു. 'ഫ്ളമിംഗോകളില്ല ഇന്നലെ വരെ അവരിവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ മറ്റു തടാകങ്ങളിൽ കാണും. ഇവിടെ മൂന്നു വലിയ തടാകങ്ങൾ ഉണ്ട്. അങ്ങോട്ടു പോകുന്നതിനു മുൻപേ നമുക്ക് ഇവിടുത്തെ കുറെ കിളികളെ കാണാം.'

കുന്തകുളം, മറ്റേതു തമിഴ് ഗ്രാമത്തെയും പോലെ നിസ്സംഗമായി നിന്നു. വശ്യമായ സൗന്ദര്യമുള്ള ഭൂപ്രകൃതിയോ മനസ്സിനെ മയക്കുന്ന കാഴ്ചകളോ ഇല്ല. രാവിലെ ആറര മുതലേ തെളിഞ്ഞു കത്തുന്ന സൂര്യൻ. തണലെന്നു പറയാൻ വലുതായി ഒന്നുമില്ല. ഉള്ളത് കുറച്ചു ആര്യ വേപ്പ്, പുളി, കരിമ്പന എന്നിങ്ങനെയുള്ള മരങ്ങൾ, അതിലൊക്കെ കിളികളും. നീണ്ടു പറന്നു കിടക്കുന്ന വരണ്ട മണ്ണും പാറക്കൂട്ടങ്ങളും ഭരതൻ സിനിമയായ വൈശാലിയിലെ അംഗ രാജ്യത്തെ ഓർമിപ്പിച്ചു. കൂടക്കൂടെ വിശിയ്ക്കുന്ന ചുടുകാറ്റും.

കുന്തകുളം വലിയ ദേശാടന

രാജഹംസം (Greater Flamingo) Photo/Rahana Rafeek

പക്ഷികളുടെ മാത്രം പൗരീസയല്ല മണ്ണിൽ മുട്ടയിട്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളെ വിരിയിക്കുന്ന ഒരുപാടു നിലപക്ഷികളുടെ സ്വന്തം സ്ഥലമാണ്. അതിൽ തിന്തിരിപ്പക്ഷിയുണ്ട്, വയൽക്കണ്ണൻ ഉണ്ട്, മണൽക്കോഴിയും ചരൽക്കോഴിയും ഉണ്ട്. കുന്തകുളം തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ പക്ഷിസങ്കേതവും സുരക്ഷിത സ്ഥലവുമായി 1994-ൽ പ്രഖ്യാപിച്ചു. താമ്രപർണി നദിയുടെ തീരങ്ങളാണ് തിരുനെൽവേലിയും പരിസര പ്രദേശങ്ങളും.

തങ്ങൾ കിളികളെ അന്വേഷിച്ചു യാത്ര തുടങ്ങി. ആദ്യം കണ്ടത് തിന്തിരിപ്പക്ഷികളെയാണ്. ചെങ്കണ്ണി തിന്തിരിയും മഞ്ഞക്കണ്ണി തിന്തിരിയുമുണ്ട്. തിന്തിരിപ്പക്ഷികൾ മണ്ണിൽ മുട്ടയിട്ടാൽ നല്ല മഴ കിട്ടും എന്നൊരു ഗ്രാമീണ വിശ്വാസമുണ്ട്. തിന്തിരിയെ കൂ

ചെറിയ ഒരു നീർച്ചോല കണ്ടു. അവിടെ രണ്ടു പക്ഷികൾ. ആൺപക്ഷി കുറച്ചു വിചിത്രമായ രീതിയിൽ സുന്ദരനാണ്. കൊക്കിനു മുകളിൽ വലിയ ഒരു മുഴ. ഏതാണ്ട് ഹൃദയത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽ.

ടാതെ മണ്ണിൽ മുട്ടയിടുന്ന വേറെയും കിളികളുണ്ട്. അതിലൊന്നാണ് തവിട്ടുചെമ്പൻ ചരൽക്കോഴി. അച്ഛനും അമ്മയും മാറിമാറി അടയിരുന്നു മുട്ട വിരിയിക്കുന്നു. കൊക്കിൽ വെള്ളവും ഭക്ഷണവും കൊണ്ടുകൊടുത്തു കുഞ്ഞുങ്ങളെ തീറ്റുന്നു. അവർ പറക്കുന്നതുവരെ കൂടെനിന്ന് ആവുവിധത്തിലൊക്കെ രക്ഷിക്കുന്നു. കുറച്ചിങ്ങോട്ടു മാറി കരിവയറൻ വാനമ്പാടിയുടെ കൂടു കണ്ടു. വാ പിളർന്നു കരയുന്ന രണ്ടു കൊച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളും. അമ്മ പരിസരം ഒക്കെ നോക്കി ശ്രദ്ധിച്ചു വന്നു കൊക്കിൽ കൊണ്ടുവന്ന ഭക്ഷണം കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് മാറിമാറി വായിൽ വെച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അമ്മയോടുള്ള വിശ്വാസം ലോകത്തെ എല്ലാ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുമുണ്ട്. മണ്ണിൽ മുട്ടയിടുന്ന മിക്ക പക്ഷികളും പ്രകൃതി അതിനു തന്നിരിക്കുന്ന ചുറ്റുപാടുകളെ നന്നായി മനസ്സിലാക്കി പെരുമാറുന്നു. വരണ്ട മണ്ണിൽ മുട്ടകൾക്ക് ചൂട് കൂടാതിരിക്കാൻ കൂടക്കൂടെ ഒന്നു വെള്ളത്തിൽ പോയി മുങ്ങിവന്നു മുട്ടയുടെ പുറത്തിരുന്ന് ചൂടു ക്രമീകരിക്കുന്നു. മുട്ട വിരിഞ്ഞുവരുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും മണ്ണിന്റെ നിറംതന്നെ. പ്രകൃതിതന്നെ ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കാനായി കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വരം. കരച്ചിലിന്റെ ഒച്ചതന്നെ കേൾക്കാൻ വളരെ പ്രയാസം. പ്രകൃതി അതിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളരെ നന്നായി പരിപാലിക്കുന്നു.

തൊട്ടടുത്ത് ഒരു ചെറിയ ചില്ലയിലിരുന്നു പാട്ടു പാടുന്ന ജെർഡോൻസ് ബുഷ് ലാർക്ക്. പിബി. ചെല്ലിയുടെ To a Skylark എന്ന കവിത ഓർമ്മ വരുന്നു. 'ആകാശത്ത് തീർത്ഥാടനം നടത്തിക്കൊണ്ട് ഭൂമിയെ നോക്കി പാടുന്ന പക്ഷി. എങ്കിലും അതിന്റെ കൂട്

മണ്ണിൽത്തന്നെ' എന്ന് കവി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, ലോകത്ത് എല്ലായിടത്തും കാണുന്ന പക്ഷികൾ.

ചെറിയ ഒരു നീർച്ചോല കണ്ടു. അവിടെ രണ്ടു പക്ഷികൾ. ആൺപക്ഷി കുറച്ചു വിചിത്രമായ രീതിയിൽ സുന്ദരനാണ്. കൊക്കിനു മുകളിൽ വലിയ ഒരു മുഴ. ഏതാണ്ട് ഹൃദയത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽ. മുഴയൻ താറാവ് ആണത്.

കുന്തകുളത്തു പക്ഷി നിരീക്ഷണം നടത്തുമ്പോൾ വെള്ളം കൂടിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കണം ഇടയ്ക്കിടെ. അല്ലെങ്കിൽ ഭയങ്കരമായി ഡീഫെൻസീവ് ആയിപ്പോവും. അവിടുത്തെ ചൂട് അനുഭവിച്ചുതന്നെ അറിയണം.

വീണ്ടും തടാകത്തിന്റെ കരയിലേക്ക്. വെയിൽ കാഞ്ഞു പെലിക്കനുകളും ചുള എരണ്ടുകളും. വർണക്കൊക്കുകൾ തലക്കു മീതെ മാറി മാറി പറക്കുന്നു. വർണക്കൊക്കിന്റെ കൂടുകളാണ് ഗ്രാമത്തിലെ മരങ്ങളിൽ മുഴുവൻ. വലിയ പൊക്കമൊന്നുമില്ലാത്ത മരങ്ങൾ. ചില്ലുകൾക്കും വലിയ കനമില്ല. പിന്നെയങ്ങനെ ഇത്ര വലിയ കിളികൾ അതിൽ കൂടു വെക്കുന്നു. ഒരു മരത്തിൽ ഒന്നിലധികം കൂടുകൾ കാണാം.

തടാകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ബണ്ടു പോലെയാണ്. ഒറ്റത്ത് ഒരു വാച്ച് ടവർ. പിന്നെ ഒന്നു രണ്ടു ബെഞ്ച്. മറ്റേ ഭാഗത്തേയ്ക്ക് അത്യാവശ്യം ഒരാൾക്ക് നടക്കാനുള്ള വഴി. ഈ പരിസരമൊക്കെ ഇങ്ങനെ ആക്കിയെടുത്തത് ബാൽ പാണ്ടി എന്ന ഈ മനുഷ്യനാണ്. വനംവകുപ്പിൽ വാച്ച് ആയി ജോലി ചെയ്തിരുന്ന കാലത്ത് കിട്ടിയ കാശെല്ലാം ഇതിനൊക്കേവേണ്ടി ചെലവാക്കി. ഇപ്പോൾ വിരമിച്ചു. പെൻഷനും ഇല്ല. എന്നിട്ടും എങ്ങനെയെങ്കിലുമൊക്കെ കാശുണ്ടാക്കി കിളികളെ നോക്കുന്നു. പക്ഷി ശാസ്ത്രജ്ഞൻ സാലിം അലിയ പോലും പക്ഷികളുടെ പ്രാദേശികനാമവും ശാസ്ത്രനാമവും പറഞ്ഞു തെളിച്ച ആൾ. ബാൽ പാണ്ടി വാച്ച് ടവറിൽ കയറി ബൈനോക്കുലർ വെച്ച് നോക്കി ഫ്ളമിംഗോകൾ ഇല്ലെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തി. അവർ അപ്പുറത്തു കുറച്ചു ദൂരെയുള്ള വേറെ ഒരു തടാകത്തിന്റെയവിടെ പോയിക്കൊണ്ടും. വീണ്ടും കുന്തകുളത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തേക്ക്. ചൂട് കൂടിക്കൂടി വരുന്നു. ഇത്ര തീക്ഷ്ണമായ സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ പടമെടുക്കുന്നതും വലിയ പണിയാണ്!

പോകുന്ന വഴിക്ക് ചെന്തലയൻ ഐബിസിനെ കണ്ടു. കണ്ടു കഴിഞ്ഞാൽ ബ്ലാക്ക് കമാൻഡോസിനെ പോലെ. കറുപ്പിന് ഏഴ് ക് ആണെന്ന് ആരോ പണ്ടു പറഞ്ഞതിന് ഉത്തമോദാഹരണം. കുറച്ചുങ്ങോട്ട് മാറി ചേരാ കൊക്കൻ. കൊക്കിനിടയിലുള്ള വിടലു കാണമാണ് ചേരാ കൊക്കൻ എന്ന പേരുവന്നത്. ആഴം കുറഞ്ഞ ജലാശയങ്ങളുടെ അടിത്തട്ടിൽ നിന്നും ഇരകളെ, കൂടുതലും ഒച്ച്. നത്തയ്ക്കെ എന്നിവയെ കൊക്കുകൊണ്ട് കോരിയെടുക്കുമ്പോൾ അധികം വരുന്ന വെള്ളം ഈ വിടവിൽക്കൂടി പുറത്തു പോകുന്നു.

നമ്മുടെ നാട്ടിലും ഒരുപാട് ജലാശയങ്ങളുണ്ട്. എന്നിട്ടും എന്തുകൊണ്ട് തൊട്ടടുത്തു കിടക്കുന്ന തമിഴ്നാട്ടിൽ ഇത്രയധികം ദേശാടന പക്ഷികൾ? അതിനു രണ്ടു മൂന്നു കാരണങ്ങളുണ്ട്. ഗ്രൗണ്ട് ബേർഡ്സിനും ദേശാടനപക്ഷികൾക്കും ആവശ്യം ആഴം കുറഞ്ഞ ജലാശയങ്ങൾ ആണ്. ജലത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽനിന്ന് ചുണ്ടുകൊണ്ട് കോരിയെടുത്തു ഭക്ഷിക്കുന്നവരാണ് കൂടുതൽ. നമ്മുടെ മിക്ക ജലാശയങ്ങളും ആഴം കൂടിയതാണ്. നമ്മുടെ കൂടുതൽ വെള്ളമുണ്ട് എന്നർത്ഥം. മിക്ക പക്ഷികൾക്കും അവയു

ചേരാക്കൊക്കൻ (Asian Openbill) Photo/Rahana Rafeek

ടെ മുട്ട വിരിയിച്ചെടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ചുട്ട് അവിടെയുണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഈ പക്ഷികളെ കണ്ടാൽ ഇവിടെയും ചുട്ട് കുടി വരുന്നു എന്ന് അനുമാനിക്കാം. പിന്നെ കേരളത്തിലെപ്പോലെ രാത്രിയിൽ പതുങ്ങി വന്നു പക്ഷികളെ കുരുക്കിട്ടു പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോയി കുറി വെച്ച് തിന്നുന്ന ഏർപ്പാട് അവിടെയില്ല.

ഞങ്ങൾ ഒരു ജലാശയത്തിനടുത്തെത്തി. മുകളിൽ തിളച്ചു മറിയുന്ന സുര്യൻ. പനകളുടെ പൊത്തിലൊക്കെ കൂടു വെച്ചിരിക്കുന്ന പനകാക്കകളും, പൂന്തത്തുകളും. ഇങ്ങോട്ട് വരുന്ന വഴികളിലൊക്കെ വയൽവരമ്പനും ചാരത്തലയൻ വാലുകുലുക്കി പക്ഷികളും. ബൈനോക്കുലർ വെച്ചു നോക്കി ഉറപ്പു വരുത്തി, ഫ്ളൂമിംഗോകൾ ഉണ്ട്. ഒരു ആറോ എട്ടോ ഫ്ളൂമിംഗോകൾ. പക്ഷേ, ഞാൻ കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചു വന്ന ഫ്രെയിമിൽ ഒരായിരമെണ്ണമുണ്ടാവും. മനസ്സിന് ഒരേ സമയം ആശ്വാസവും ആശങ്കയും. ഫ്ളൂമിംഗോകളെ

ബാൽ പാണ്ടി കിളിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കൊപ്പം Photo/Rahana Rafeek

ബണ്ടിനു മുകളിൽ കയറിയ ഞങ്ങൾ അന്തംവിട്ടു. തടാകം നിറയെ പക്ഷികൾ. എന്റെ കണ്ണുകൾ ഓരോ പക്ഷികളെയും മാറിമാറി നോക്കി. ഒരു ഭാഗത്ത് പെലിക്കനുകൾ. മരങ്ങൾ നിറയെ പെയിന്റഡ് സ്പ്രോർക്ക്.

കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചുവന്നിട്ട് കണ്ടു. പക്ഷേ, മനസ്സിൽ ഉള്ളത് വേറൊരു ഫ്രെയിം ആണ്. അത് കിട്ടുമോ?

ബണ്ടിനു മുകളിൽ കയറിയ ഞങ്ങൾ അന്തംവിട്ടു. തടാകം നിറയെ പക്ഷികൾ. എന്റെ കണ്ണുകൾ ഓരോ പക്ഷികളെയും മാറിമാറി നോക്കി. ഒരു ഭാഗത്ത് പെലിക്കനുകൾ. മരങ്ങൾ നിറയെ പെയിന്റഡ് സ്പ്രോർക്ക്. മറുവശത്ത് ഒരുപാട് ബ്ലാക്ക് ഐബിസ്, ഗ്ലോസ്സി ഐബിസ്, കൂടാതെ ചെറിയ പക്ഷിവിഭാഗങ്ങളുടെ വലിയ വലിയ കൂട്ടങ്ങൾ. ചുള എരണ്ട, സ്പോട്ട് ബിൽഡ് ഡക്ക്, ടേണുകൾ. നടുക കാണുന്ന പക്ഷികളോ. ഒരു വലിയ കൂട്ടം ഉണ്ടല്ലോ. അതെന്താണ്? ദൈവമെ ഫ്ളൂമിംഗോകൾ!! തടാകം നിറയെ ഫ്ളൂമിംഗോകൾ!! തടാകത്തിനു മുകളിലും ചുറ്റും കൂട്ടംകൂടി പറക്കുന്നു. പറന്നു വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങുന്നു. കുറേനേരം വെള്ളത്തിൽ നിന്നിട്ട് വീണ്ടും പറന്നു പൊങ്ങുന്നു. എന്റെ ഹൃദയം നിലച്ചു പോയി. ഇതാണ് ഞാൻ കാണാൻ കൊതിച്ച കാഴ്ച. പക്ഷേ, നോക്കി നിൽക്കാനേ പറ്റുന്നുള്ളൂ. ക്യാമറ എടുത്തു ക്ലിക്ക് ചെയ്യാൻ പറ്റുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ ബണ്ടിലൂടെ മുൾച്ചെടികളുടെ ഇടയിലൂടെ അങ്ങേ അറ്റത്തേക്ക് ഓടി. ഫ്ളൂമിംഗോകളുടെ എത്ര അടുത്ത്

ബാൽ പാണ്ടിയുടെ കിളിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ

കുന്തകളത്തിന്റെ കഥ പറയണമെങ്കിൽ ബാൽ പാണ്ടിയുടെ കഥ പറയണം. അല്ലെങ്കിൽ കുന്തകളത്തിന്റെ കഥ ബാൽ പാണ്ടിയുടെ കഥതന്നെയാണെന്നു പറയാം.

സ്പൂൾ കൂട്ടിയായിരുന്ന കാലത്ത് ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം മരത്തിൽ നിന്ന് മൂന്ന് കിളിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ വീഴുന്നത് കാണുകയുണ്ടായി. ഒന്നിന്റെ ചിറകു തളർന്നു. വേറൊന്നിന്റെ രണ്ടു കാലും ഒടിഞ്ഞു. ഒരേണ്ണത്തിനു കുഴപ്പമാണെന്നും ഇല്ല. കുറച്ചു മീൻ വാങ്ങി അതൊക്കെ കിളികൾക്ക് എറിഞ്ഞുകൊടുത്തു. രണ്ടു കാലും ഒടിഞ്ഞ കിളിക്കുഞ്ഞിന് മീനിന്റെ അടുത്ത് എത്താൻ പോലും പറ്റിയില്ല. അന്നു തീരുമാനമെടുത്തു. ഇനിയുള്ള ജീവിതം കിളികൾക്കു വേണ്ടി മാറ്റിവെക്കുമെന്ന്. കാലോടിഞ്ഞ കിളിക്കുഞ്ഞിനെ സുഖമാക്കി വിടുന്ന

തു മുതൽ തുടങ്ങുന്നു ബാൽ പാണ്ടിയും കിളികളുമായുള്ള ആത്മബന്ധം. പലപ്പോഴും മരത്തിൽ നിന്നും നെഞ്ചു തല്ലി വീഴുന്ന കിളിക്കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ നെഞ്ച് പൊട്ടി ആന്തരിക അവയവങ്ങൾ പുറത്തു വരാറുണ്ട്. ഞാൻ അതൊക്കെ എടുത്ത് അകത്താക്കി നെഞ്ചു തുന്നിക്കൂട്ടി സുഖപ്പെടുത്തി വിടാറുണ്ട് എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുമ്പോൾ നമുക്ക് അദ്ദേഹത്തെ അമ്പരപ്പോടെ, അതിലധികം ആദരവോടെ മാത്രമേ നോക്കാൻ സാധിക്കൂ. കിളിക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ ബാൽ പാണ്ടി തീറ്റിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ ശരിക്കും അമ്മമാർ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ചോറ് ഉരുട്ടിക്കൊടുക്കുന്നത് പോലെ. മീനും കൊണ്ട് ബാൽ പാണ്ടി വരുന്നത് കണ്ടു സന്തോഷത്തോടെ തുള്ളിച്ചാടി പുറകെ നടക്കുന്ന കിളിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ, അവ ഏതു ഭാഷയാണ് അദ്ദേഹവുമായി സംസാരിക്കുന്നത്? ●

പോകാൻ പറ്റുമോ അത്രയും അടുത്ത്. ലൈറ്റ് മറയുന്നു. അസ്തമയം ആയിത്തുടങ്ങി. ഫ്ളൂമിംഗോകൾ കണ്ണിനുത്സവം തന്നുകൊണ്ട് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഒക്കെ പറന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കാണാൻ ഇത്രത്തോളം ഭംഗിയുള്ള വേറൊരു പക്ഷിയില്ല. പ്രാവശിയുള്ള പക്ഷി, രാജഹംസം. ആഫ്രിക്കയിലും തെക്കേ ഏഷ്യയിലും തെക്കേ യൂറോപ്പിലും കാണുന്നു. ശരാശരി പൊക്കം 50-60 ഇഞ്ചും, തൂക്കം 2-4 കിലോയും ആണ്. ഇത്ര ലൈറ്റ് വെയ്റ്റ് ആയതു കൊണ്ടു മാത്രമാണ്

ഇതിന് ഇത്ര പൊക്കത്തിലും ദൂരത്തിലും പറക്കാൻ കഴിയുന്നത്. ചുണ്ടിന്റെ ആകൃതി വെള്ളം അരിച്ചു കളഞ്ഞ് ഒച്ച്. നത്തയ്ക്ക ഇതിനെയാക്കെ ഭക്ഷിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. എത്ര മനോഹരമായാണ് അവർ പറക്കുന്നതെന്ന് എനിക്ക് അപ്പോഴാണ് മനസ്സിലായത്. ഇങ്ങനെയൊരു ദിവസം എന്റെ ജീവിതത്തിൽ അപൂർവമാണ്. പ്രകൃതി നൽകുന്ന സന്തോഷം പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പറ്റില്ല. അതിനിടെ മനംമയക്കുന്ന ഫ്രെയിം തന്നുകൊണ്ട് സുരയാസ്തമയം. വെളിച്ചം തീരെ ഇല്ലാതാകുന്നതുവരെ പടമെടുത്തു കൊണ്ടേയിരുന്നു. ബാൽ പാണ്ടി എന്ന ആ വലിയ മനുഷ്യനു നന്ദി പറഞ്ഞു മനസ്സിലാമനസ്സോടെ ഞങ്ങൾ മടങ്ങി. ●

ആസുരതകൾക്കു മീതെ ഒരു പാലം

അലിഫ് ഷാ

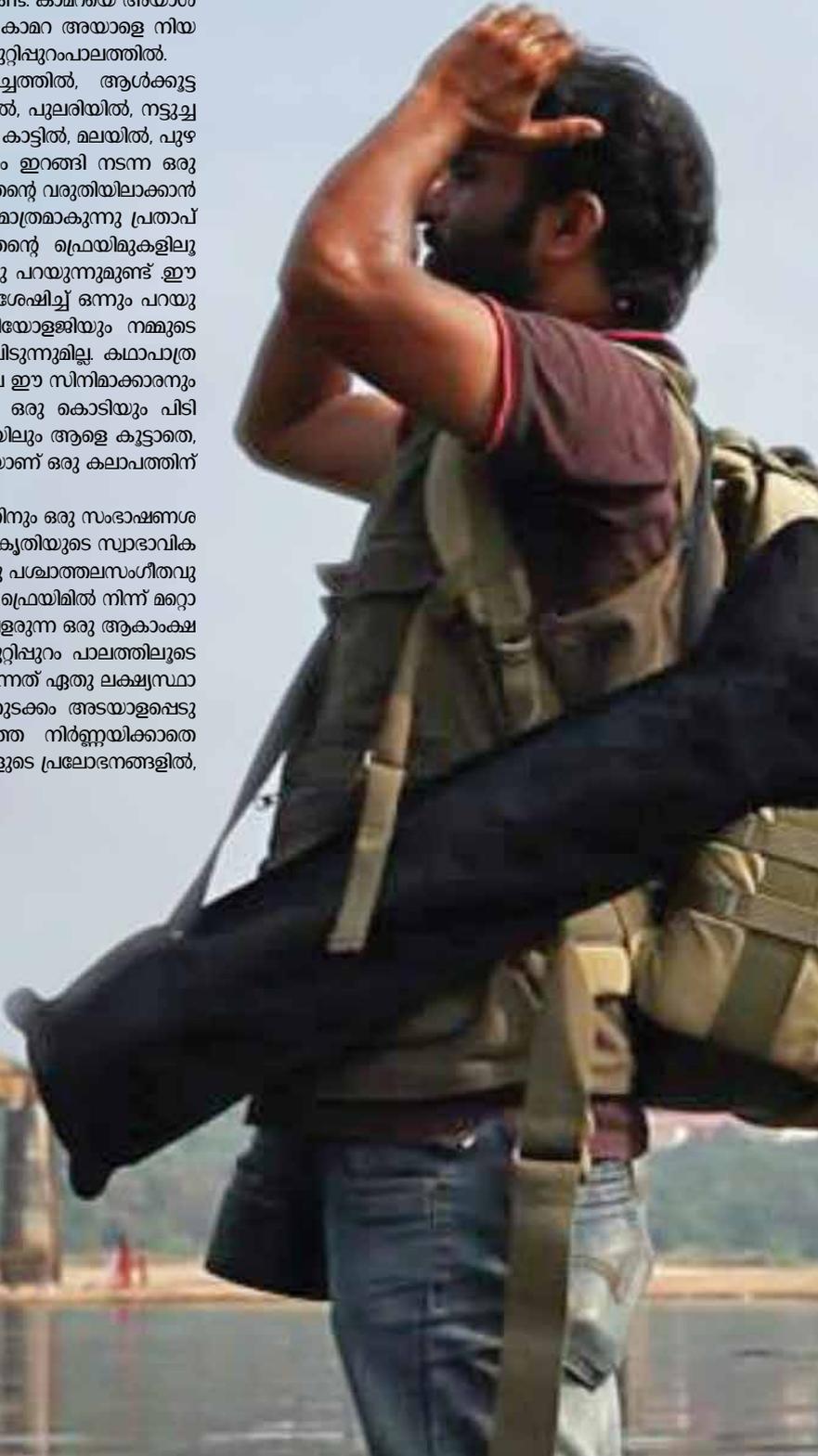
നിശ്ചലചിത്രങ്ങളെ ശ്രേണീബദ്ധമായി ചലിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നാണ് ചലച്ചിത്രം രൂപപ്പെടുന്നത് എന്നാണു സിനിമയെ കുറിച്ച് പൊതുവെ വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. അതിവേഗതയിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ രണ്ടു നിശ്ചലചിത്രങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉള്ള ഇടനേരത്തെ നമ്മുടെ നേത്രം ഒരു ചലനമായി രൂപപ്പെടുത്തുന്ന ഭ്രമസങ്കൽപ്പമാണ് സിനിമയിൽ ദൃശ്യങ്ങൾക്ക് ജീവൻ നൽകുന്നത്. 'Persistence of vision' എന്ന് ഇതിനെ ശാസ്ത്രീയമായി പരിചയപ്പെടുത്താം. ഒരു ഫോട്ടോഗ്രാഫർ സിനിമയെടുക്കുമ്പോഴാണ് ഈ നിർവ്വചനത്തിന് ആഴവും പരപ്പും കൈവരുന്നത്. ഓരോ നിശ്ചലചിത്രവും ഒരേസമയം ഒരു ധ്യാനവും അന്വേഷണവുമാണ്. അതിന്റെ ഓരോ കോണിലും ഒരു കലാകാരന്റെ സൂക്ഷ്മമിഴികൾ ഉണ്ടാകും.

'കുറ്റിപ്പുറം പാലം' എന്ന സിനിമയെക്കുറിച്ച് സമാന്തരസിനിമകളിൽപ്പെട്ട സിനിമകളിൽ ഒന്ന് എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല. ഒരു സിനിമ ഉരുവപ്പെടുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന് സാങ്കേതിക ലോകം നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു വെച്ചു കോപ്പിബുക്ക് ശൈലികളെ കുറ്റിപ്പുറം പാലം പാടേ തിരസ്കരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു സംവിധായകൻ സിനിമയുടെ ആരാണെന്ന

പ്രതിനിധാനപ്പെടുത്തലിനെ അത് ചോദ്യമുന്നയിൽ നിർത്തുന്നുമുണ്ട്. കാമറയെ അയാൾ നിയന്ത്രിക്കുകയല്ല കാമറ അയാളെ നിയന്ത്രിക്കുകയാണ് കുറ്റിപ്പുറംപാലത്തിൽ.

ഇരുളിൽ, വെളിച്ചത്തിൽ, ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ, വിജനതയിൽ, പുലരിയിൽ, നട്ടുച്ചയിൽ, പാതിരാവിൽ, കാട്ടിൽ, മലയിൽ, പുഴയൊഴുക്കിൽ സ്വയം ഇറങ്ങി നടന്ന ഒരു കാമറയെ ശ്രമപ്പെട്ട് തന്റെ വരുതിയിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരാൾ മാത്രമാകുന്നു പ്രതാപ് ജോസഫ്. അത് തന്റെ പ്രേമയിലുള്ളിലൂടെ അയാൾ വിളിച്ചു പറയുന്നുമുണ്ട്. ഈ സിനിമ നമ്മോട് വിശേഷിച്ച് ഒന്നും പറയുന്നില്ല. ഒരു ഐഡിയോളജിയും നമ്മുടെ മുന്നിലേക്ക് തള്ളിവിടുന്നുമില്ല. കഥാപാത്രങ്ങൾക്കെന്ന പോലെ ഈ സിനിമാകാരനും ശബ്ദമില്ല. എന്നിട്ടും ഒരു കൊടിയും പിടിക്കാതെ, ഒരു ജാഥയിലും ആളെ കൂട്ടാതെ, അയാൾ എങ്ങനെയാണ് ഒരു കലാപത്തിന് ആളെ കൂട്ടുന്നത്?

ഒരു കഥാപാത്രത്തിനും ഒരു സംഭാഷണശകലം പോലുമില്ല. പ്രകൃതിയുടെ സ്വാഭാവിക ശബ്ദങ്ങളല്ലാതെ ഒരു പശ്ചാത്തലസംഗീതവുമില്ല. പിന്നെയും, ഒരു പ്രേമയിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു പ്രേമയിലേക്ക് വളരുന്ന ഒരു ആകാംക്ഷ കൊണ്ട് നമ്മൾ കുറ്റിപ്പുറം പാലത്തിലൂടെ മറുകര തേടിപ്പോകുന്നത് ഏതു ലക്ഷ്യസ്ഥാനം തേടിയാണ്? തുടക്കം അടയാളപ്പെടുത്താതെ, ഒടുക്കത്തെ നിർണ്ണയിക്കാതെ വഴിയോരക്കാഴ്ചകളുടെ പ്രലോനങ്ങളിൽ,

പ്രകൃതിയുടെ സംഗീതത്തിനൊപ്പം നമ്മളെ മുന്നോട്ട് നടത്തുന്നതെന്താണ്?

സിനിമയുടെ തുടക്കംതന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിൽ നിന്നാണ്. ബോധവും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള സമസംബന്ധമാണ് കുറ്റിപ്പുറം പാലം എഴുന്നൂന്നിയിരിക്കുന്നത്. കരിങ്കൽത്തൂണുകളുടെ നിശ്ചലതയും എപ്പോഴും തന്നെ തന്നെ പുതുക്കിയൊഴുകുന്ന പുഴയുടെ ചലനത്തിനുമിടയിൽ അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഒരു സംസ്കാരത്തെ, അതിന്റെ ആസൂത്രമായൊരു വർത്തമാനത്തെ നിസ്സഹായമായി ഏറ്റുവാങ്ങുകയാണ് കുറ്റിപ്പുറം പാലം.

പ്രതാപ് ജോസഫിന്റെ കുറ്റിപ്പുറം പാലം കാണുമ്പോൾ നാം ചുറ്റുപാടുമുള്ള പ്രകൃതിയെ നോക്കും, മലനിരകളെ നോക്കും, പുഴുവെ, പൂമ്പാറ്റയെ, ഉറുമ്പുകളെ നോക്കും, കിളികളുടെ കളികളാലേ തന്നെ കാതോർക്കും, അധികാരത്തിന്റെ പരുഷസ്വഭാവം ഗതികെട്ടവരുടെ വിധേയത്വത്തിന്റെ നേർത്ത ഞരക്കങ്ങളും കേൾക്കും. മുദ്രാവാക്യങ്ങളില്ലാതെ, നയിക്കാനൊരു നേതാവ് പോലുമില്ലാതെ, നിശ്ശബ്ദമായി പ്രകൃതിക്കെതിരെയുള്ള കടന്നുകയറ്റത്തിനെതിരെ ആരാക്കെയോ പലയിടങ്ങളിൽ നിന്നായി ഒഴുകിയെത്തി ഏതോ അജ്ഞാത ശത്രുവിനെതിരെ സംഘടിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നാം തിരിച്ചറിയും. നമുക്ക് മുന്നിലും പിന്നിലും നമ്മുടെ സമാന ചിന്താഗതിക്കാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടെന്ന് നമ്മൾ സ്വയം ധൈര്യപ്പെടും. അതാണ് 'കുറ്റിപ്പുറം പാലം' ഒരു സിനിമക്കുമപ്പുറം നമുക്ക് നൽകുന്ന ഊർജ്ജം.

മാഞ്ഞു പോകുന്ന പച്ചപ്പും പ്രതിരോധിക്കാനാവാതെ വേട്ടക്കാരനിലേക്ക് നിസ്സംഗമായി നടന്നുകയറുന്ന ഇരകളുടെ നിർദ്ദീകാരതയുടെ ദുരന്ത ചിത്രവും വളരെ സൂക്ഷ്മമായി പല ഫ്രെയിമുകളിലായി പകർത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട് ഈ സിനിമയിൽ. വരിവെ

ജൈവസാന്നിധ്യംതേടി അലയുന്ന കാമറക്കാരന്റെ ഉള്ളിലെ അന്വേഷണത്തിനൊപ്പം നമ്മളും പുഴയിലിറങ്ങി നടക്കുന്നുണ്ട്. 'ഒരു കിളിപ്പേച്ച് കേട്ടോ ഒരു തുമ്പിച്ചിറക് കണ്ടോ' എന്നന്വേഷിച്ചു. അപ്പോൾ പ്രതാപിനൊപ്പം നമ്മൾക്കും താപസരാകാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഒരു ശലഭം ചിറകടിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന മൃദുശബ്ദവും, ഒരു ദേശാടനക്കിളി തുവൽ കൂടയുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ആകാശക്കാഴ്ചയും എത്ര അകലത്തിരുന്നായാൽ പോലും നമുക്ക് അനുഭവഭേദമാകുന്നതായി തോന്നുന്നത് സംവിധായകന്റെ ആ സൂക്ഷ്മധ്യാനം നമ്മളിലേക്ക് കൂടി പകരുന്നതുകൊണ്ടാണ്.

'കുറ്റിപ്പുറം പാലം'ത്തിന് യാതൊരു കമേ

വർത്തമാന ജീവിതത്തിന്റെ പതിവുവഴികളിലൂടെ ചരിക്കുന്ന വിപണിയിലോകത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളിലൂടെയാണ് സിനിമ വികസിക്കുന്നത്.

ച്ച് പോകുന്ന ഉറുമ്പുകളും, പച്ചിലയിൽ ഇളവെയിൽ കായുന്ന പുഴുവും, വെളിച്ചം വെള്ളത്തിൽ വരുന്ന സൂക്ഷ്മചിത്രങ്ങളും പോലെയുള്ള മൈക്രോവിഷ്വലുകളാണ് കുറ്റിപ്പുറം പാലത്തിലെ എടുത്തു പറയാവുന്ന വിശേഷങ്ങളിൽ ഒന്ന്.

കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് ഭാഷയില്ലാതിരുന്നിട്ടും, പുഴുവും പൂമ്പാറ്റയും എട്ടുകാലിയുമെല്ലാം ശബ്ദമില്ലാത്ത ഭാഷയിൽ കാഴ്ചക്കാരനുമായി സംവദിക്കുന്നുണ്ട്. വറ്റിവരണ്ട പുഴയ്ക്കു മുകളിലൂടെ കുടിവെള്ള വിൽപ്പനക്കാരന്റെ ശക്തം മുക്രയിട്ടു പാഞ്ഞു പോകുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ സ്വപ്നങ്ങളെ, നമ്മുടെ സൂക്ഷ്മബുദ്ധിമുട്ടിനെ, നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തെതന്നെയാണ് അവർ നമ്മളിൽ നിന്ന് പിടിച്ചുവാങ്ങി നമുക്കു തന്നെ വില്ക്കുന്നതെന്ന്; താങ്ങാനാവാത്ത ഭാരം ചുമലിലേറ്റി നമ്മുടെ പൂമുഖത്തേക്ക് വിയർത്താലിച്ച് കയറി വരുന്ന അവരുടെ കുലിക്കാരൻ നമ്മളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

ഴ്സ്യൽ ചേരുവയുടെയും കലർപ്പില്ലാതെ തന്നെ അതിന്റെ സ്വാഭാവിക സൗന്ദര്യം കാഴ്ചക്കാരനിലേക്ക് പകരാൻ കഴിയുന്നു എന്നുള്ളതാണ് മറ്റു സമാന്തര സിനിമകളിൽ നിന്ന് ഈ സിനിമയെ വേറിട്ടുനിർത്തുന്നത്. പ്രകൃതിയുടെ സ്വാഭാവിക വെളിച്ചവും, ജൈവീകശബ്ദവും മനുഷ്യരുടെയും ജീവജാലങ്ങളുടെയും സ്വാഭാവികമായ ചലനങ്ങളുമെല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും കുറ്റിപ്പുറം പാലത്തിന് ഒരു തിരശ്ശീലയുടെ ചതുരവിവിധിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിനുമപ്പുറത്തേക്ക് കാഴ്ചക്കാരനെ വൈകാരികമായി സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിയുന്നു എന്നുള്ളിടത്താണ് പ്രതാപ് ജോസഫിന്റെ സിനിമ വിജയിക്കുന്നത്.

മനസ്സിലുള്ള ഒരു ആശയത്തിനു

പിറകെ കാമറ എടുത്ത് നടന്നപ്പോൾ രൂപപ്പെട്ടതാണ് ഇതിന്റെ കഥ. അതിനെ ദൃശ്യപരമായി പകർത്താൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ പതിവഴിയിൽ കയറിവന്നവരാണ് കഥാപാത്രങ്ങൾ. പുതുമതേടി നടത്തുന്ന വനയാത്രകളിലെ സ്ഥിരം കൂട്ടുകാർ തന്നെയാണ് പ്രതാപ് ജോസഫിന്റെ സിനിമയിലെ കഥാപാത്രങ്ങളായി വരുന്നതും. ശബരീ ജാനകിയും ഷബീർതുറക്കലും വൈൽഡ് ലൈഫ് ഫോട്ടോഗ്രാഫി തലയ്ക്കു പിടിച്ചവർ. സിനിമയിൽ കൂടെ കാമാസഹായികളായി നിന്നവർ നഹാസ് പാങ്ങും, ഗിരീഷ് രാമനും. പിന്നെ സഹൃദയരായ കുറുച്ച് അദ്യുദയകാക്ഷികളുടെ പ്രാദേശികമായ സഹകരണങ്ങൾ. തീരുന്നൂ ഒരു സിനിമയുടെ ഷൂട്ടിങ്ങിന്റെ പട്ടാളം!

വിശേഷിച്ച് ഒരു കഥ പറയാനില്ലാതിരുന്നിട്ടും നവീന സാങ്കേതികവിദ്യകളെ വിസ്മയിക്കുന്ന പ്രയത്നങ്ങൾകൊണ്ട് സിനിമയെ ഇത്ര ആകർഷകമായി ഒരുക്കിയതിനു പിന്നിൽ പ്രതാപ് ജോസഫിലെ സ്ഥിരോത്സാഹിയായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ആത്മസമർപ്പണത്തിന്റെ വിധർസുകഥകൾ കൂടിയുണ്ട്.

വിശേഷിച്ച് ഒരു കഥ പറയാനില്ലാതിരുന്നിട്ടും നവീന സാങ്കേതികവിദ്യകളെ വിസ്മയിക്കുന്ന പ്രയത്നങ്ങൾകൊണ്ട് സിനിമയെ ഇത്ര ആകർഷകമായി ഒരുക്കിയതിനു പിന്നിൽ പ്രതാപ് ജോസഫിലെ സ്ഥിരോത്സാഹിയായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ആത്മസമർപ്പണത്തിന്റെ വിധർസുകഥകൾ കൂടിയുണ്ട്.

അധ്വാനിച്ച് സ്വരൂക്കുട്ടിയ ചില്ലിത്തട്ടുകൾ ചേർത്തുവെച്ചും ലോണെടുത്തുമാണ് സിനിമകളുള്ള മുലധനം സ്വരൂപിച്ചത്. 'കുറ്റിപ്പുറം പാലം' സിനിമയുടെ പ്രമേയം പോലെതന്നെ സംവിധായകന്റെ കൂടി നിലവിലുള്ള ലോകക്രമത്തെ മറികടക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ്.

'കുറ്റിപ്പുറം പാലം' ഒരു വിനോദചിത്രമല്ല. ഒരു ഗുണപാഠവും അത് പരസ്യമായി വിളംബരം ചെയ്യുന്നുമില്ല. എന്നാൽ പടം കഴിഞ്ഞ് ഇറങ്ങുന്നവരോട് മനസ്സിൽ നിന്നും മനസ്സിലേക്ക് സംവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു സന്ദേശമുണ്ട്. അത് അതിജീവനത്തിന്റെ ഒരു ഊർജ്ജ പ്രവാഹമാണ്. അതൊരു പുഴയൊഴുകുതന്നെയാണ്. ആ പുഴക്ക് മുകളിലാണ് പ്രതാപ് ജോസഫ് ഇരുകരകളെ ചേർത്തുപിടിച്ച് പാലം പണിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കോഴിക്കോട് തേഞ്ഞിപ്പലം സ്വദേശിയായ പ്രതാപ് ജോസഫ് നിരവധി ഡോക്യുമെന്ററികൾക്ക് കഥയും കാമറയും സംവിധാനവും നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2013-ലെ മികച്ച സിനിമക്ക് സംസ്ഥാന പുരസ്കാരം നേടിയ ശ്രീകാമനമ്പർ 89-ന്റെ കാമറ ചലിപ്പിച്ച പ്രതാപ് ജോസഫിന്റെ ആദ്യ സ്വതന്ത്രസിനിമയാണ് കുറ്റിപ്പുറം പാലം. ●

ജലനീലിമയുടെയും ഇലപ്പച്ചയുടെയും ഇറമ്പുകൾ

വി.ടി. ജയദേവൻ

'അനുഗൃഹീതപ്രാസാരത്തിനവിശുദ്ധദിനങ്ങളിൽ മുങ്ങിക്കിടന്നേൻ പൂർവ്വ പുണ്യത്തിന്റെ കയങ്ങളിൽ' എന്ന ആറ്റുർക്കവിത ഭൂതകാലത്തിന്റെ സ്തുതിയോ ഓർമ്മകളിൽ ആണ്ടുകിടക്കാനുള്ള ആഹ്വാനമോ അല്ല. പൂർവ്വപുണ്യം എന്നതിന്റെ അകപ്പൊരുൾ അറിഞ്ഞാലേ ഈ കാവ്യസൂക്തത്തിന്റെ ഊട് ഉരുത്തിരിഞ്ഞു കിട്ടൂ. സുഖമായി കഴിഞ്ഞകാലം, സമ്പത്തിൽ കഴിഞ്ഞകാലം, പ്രണയത്തിൽ കഴിഞ്ഞകാലം, ആഡ്യത്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞകാലം, പിന്നീടുള്ള നഷ്ടപ്പെടൽക്കാലത്ത് ഓർമ്മകളിലൂടെ പുനരുത്പാദിപ്പിക്കുകയും ആ മുദ്രസ്വർഗ്ഗത്തിൽ അഭിമുഖീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എത്രയോ ആളുകളുണ്ട്. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ മനുഷ്യകുലത്തെ മൊത്തത്തിൽ എടുത്താൽത്തന്നെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഭൂതകാലാദിരതിയിൽ

മുഴുകിക്കഴിയുന്നവരാണ് മുക്കാലേ അരയ്ക്കാലും എന്നു കാണാം. ആ കഴിഞ്ഞു കൂടലിൽ ജീവിതത്തിന്റെ അനുമിമിഷ സൗന്ദര്യം എന്നേയ്ക്കും നഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഭൂതകാലസ്മൃതിയിലോ ഭാവീസങ്കല്പത്തിലോ രമിക്കുന്ന ഒരാളിൽ ജീവിതത്തിന്റെ ഉദ്ബുദ്ധാവബോധം ഉദയം കൊള്ളുകയില്ല എന്ന് എല്ലാ ബുദ്ധന്മാരും പലഭാഷയിൽ പറഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുള്ളത്. സി. രാജഗോപാലന്റെ ജൈവപരിസ്ഥിതി സംബന്ധിച്ച ലേഖന സമാഹാരം, "ഇടവഴിപ്പച്ച" സമാരംഭിക്കുന്നത് ആറുതന്റെ കവിതയിൽനിന്നാണ്. അകം ശുദ്ധമായിരുന്ന ഒരു ജീവിതമനോഭാവത്തിന്റെ പരിസരസ്മൃതികളിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയാണ് രാജഗോപാലിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ ഓരോ ലേഖനവും. ജാതീയതയും മേലാളത്തവും അതുണ്ടാക്കിയ ജീവിതസംഘർഷങ്ങളും നമ്മുടെ ഭൂതകാല ജീവിതാവസ്ഥയെ, തിരിഞ്ഞുനോക്കാൻ അനുജ്ഞിക്കുന്ന

വിധം ഭീകരമായ പലദാർമ്മ്യങ്ങളും കൊണ്ട് കരാളമാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നതു ശരിതന്നെ. ആ തിന്മകൾക്കെതിരെ നടന്ന എല്ലാ ചെറുത്തുനില്പുകളും അതുകൊണ്ടുതന്നെ സാധൂകരിക്കപ്പെടുന്നതും ന്യായവുമെന്നു പറയണം. പക്ഷേ, അത്തരമെല്ലാ അനീതികളും കേവലം മനുഷ്യലോകത്തുമാത്രം ഉള്ളതായിരുന്നുവെന്നും മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ വരുത്തുന്ന വ്യവസ്ഥാപിതമായ നവീകരണ വിപ്ലവങ്ങൾക്കാണ് അവ യുക്തിസഹമായ രീതിയിൽ പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നതായിരുന്നു എന്നുചിന്തിക്കേ, ആരോഗ്യകരവും ഹരിതാവുമായ ഒരു ജൈവഭൂമികയെ പരിഷ്കരണത്തിന്റെ പേരിൽ കുളംതോണ്ടിയതിന്റെയും ചുട്ടെടുപ്പിന്റെയും ന്യായീകരണമെന്താണ്? കേവലം അനുറ്റാണ്ടിനിപ്പുറംനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ ശരീരാഭോഗ്യവിജ്ഞാനത്തിന്റെ കാര്യത്തിലായാലും മറ്റേതു തലത്തിലുള്ള

സി. രാജഗോപാലന്റെ ജൈവപരിസ്ഥിതി സംബന്ധിച്ച ലേഖന സമാഹാരം, "ഇടവഴിപ്പച്ച" സമാരംഭിക്കുന്നത് ആറ്റുരിന്റെ കവിതയിൽനിന്നാണ്. അകം ശുദ്ധമായിരുന്ന ഒരു ജീവിതമനോഭാവത്തിന്റെ പരിസരസ്ഥിതികളിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയാണ് രാജഗോപാലിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ ഓരോ ലേഖനവും.

ജീവിതമുല്പത്തിന്റെ കാര്യത്തിലായാലും മുത്തച്ഛന്മാർ എന്തു ചെയ്തിരുന്നുവോ അതു ചെയ്യുകയായിരുന്നു ഭംഗി എന്നു നാം തിരിച്ചറിയുന്നു. ആ നാട്ടു പച്ചിലകൾ മതിയായിരുന്നു നമ്മുടെ ഈ ശമിക്കാത്ത വ്യാധികൾക്കെന്നും; ആ കുണ്ടനീടവഴികളിലൂടെ പോയാൽ എത്തുമായിരുന്നു നാമിന്നെത്ര ചുറ്റിയലഞ്ഞിട്ടുമെന്തൊത്ത സ്വസ്ഥാവസ്ഥയിലെന്നും. സമ്പന്നതയുടെ കണക്കെടുപ്പു നടത്തി കേമന്തം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനിടയിൽ ലോകമാനസകലമുള്ള ജനതകളുടെ ജീവിത സന്തോഷത്തിന്റെ അളവും തുക്കിനോക്കിയത്രെ. പട്ടിണിക്കാരെന്നും കാടന്മാരെന്നും അസംസ്കൃതരെന്നും അശാസ്ത്രീയരെന്നും തള്ളിക്കളയാറുള്ള ഗോത്രവർഗ്ഗജീവിതങ്ങളിലാണ് ജീവിതാനന്ദത്തിന്റെ തോത് എത്രയോ അധികമെന്നു കണ്ട് കണക്കെടുപ്പുകാർ തെട്ടിയത്രെ! അത്തരത്തിലൊരുകണക്ക് വ്യവസായനാശകരതയുടെ വിക

സനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഒന്നെടുത്തു നോക്കണം തൊട്ടുതിണ്ടലിലും പീഡനങ്ങളിലും കുരുങ്ങി അർദ്ധപട്ടിണിക്കാരും ശുദ്ധപട്ടിണിക്കാരുമായി ജീവിച്ചിരുന്ന അക്ഷരമറിയാതിരുന്ന, സാഹിത്യമെന്നാൽ വയൽപ്പാട്ടുകളോ പുഴപ്പാട്ടുകളോ മാത്രമായിരുന്ന നമ്മുടെ കാരണവന്മാർ ചിരിച്ചു അത്ര ആഴമുള്ള മുഴക്കമുള്ള ഒരു ചിരി ആധുനികവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട നമ്മുടെ ജീവിത പരിസരങ്ങളിലെവിടെ നിന്നെങ്കിലും എപ്പോഴെങ്കിലും മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന്?

കാവുകളെക്കുറിച്ചായാലും കളമെഴുത്തിനെക്കുറിച്ചായാലും ഏറെ ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങൾ നമ്മൾ പലപ്പോഴായി കണ്ടു പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ രാജഗോപാലിന്റേത് അത്തരത്തിലുള്ള ഒന്നല്ല. ഒരു കണക്കെടുപ്പുദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഇസ്തിരിവടിവുള്ള ഭാഷയുമായല്ല, ഒരു കൊച്ചു കുറുമ്പൻ ഉച്ചനേരത്ത് ഒറ്റക്കോണകവുമുടുത്തുവന്ന് മഴയിൽ നിറഞ്ഞ നാട്ടുകുളത്തിന്റെ ജലവിഹായസ്സിലേയ്ക്ക് കുപ്പുകുത്തുന്ന അതേ ഉത്സാഹത്തോടെ രാജഗോപാൽ കേരളീയ നാട്ടുപഴമകളുടെ ആയുരാരോഗ്യസ്ഥിതിയിലേയ്ക്ക്, പൂർവ്വപുണ്യത്തിലേയ്ക്ക് കുപ്പുകുത്തുന്നു.

പി.പി. രാമചന്ദ്രന്റെ "കാണിക്കാണെ" എന്ന കവിതയിൽ കുണ്ടനീടവഴിയിലേയ്ക്ക് വഴിതെറിയത്തുന്ന തീവണ്ടി കാണിക്കാണെ അതിന്റെ യാന്ത്രികസ്വത്വം വെടിഞ്ഞ് ഇടവഴിയിലെ ജൈവസത്തയിൽ അലിഞ്ഞുചേരുന്നു. ഒരു വലിയ മണ്ണിരയെ എന്നപോലെ ഉറുമ്പുകൾ തീവണ്ടിയെ പാടത്തിൻ കരയിലൂടെ വലിച്ചീഴിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു. നാശകരതയുടെ രാസപദാർത്ഥസത്ത അതിനേക്കാളേത്രയോ ബൃഹത്തായ പ്രകൃതിയുടെ ജൈവസത്തയിൽ അലിഞ്ഞുചേരുന്നതിന്റെ മഹത്തായ കാവ്യബിംബകല്പനയാണിത്. ആ തരത്തിൽ വേണ്ടിയിരുന്നു നമ്മുടെ

ഗ്രാമസംസ്കൃതിയിലേയ്ക്ക് ആധുനിക മുല്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുന്നത്. അതിന്റെ എല്ലാ തീവണ്ടികളും നമ്മുടെ ഇടവഴികളിൽ ഉറുമ്പുകൾക്കു പോവുന്ന ഞാത്തുൽ പുഴുക്കളായി മാറേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ അർത്ഥത്തിലാണ് ഇന്ത്യൻ കാർഷിക പരിതസ്ഥിതിക്കിണങ്ങുന്ന സാധാരണയന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാൻ ഗാന്ധി ശാസ്ത്രലോകത്തോട് ആഹ്വാനം ചെയ്തത്. നമ്മുടെ പോക്ക് അത്തരത്തിലായിരുന്നില്ല. ആധുനിക യന്ത്രനാശകരതയുടെ റയിൽവണ്ടികളികൾ, ബുൾഡോസറുകൾ നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളെ, കാവുകളെ, കുന്നുകളെ, കുളങ്ങളെ, പാടങ്ങളെ, ഇടവഴികളെ, പച്ചകളെ ചതച്ചുരച്ചുകൊണ്ട് കടന്നുപോയി. അതിന്റെ ആസൂത്രപ്രയാണം എല്ലാ വിലക്കുകളെയും ലംഘിച്ച് രാഷ്ട്രീയ സമുദായ നേതാക്കന്മാരുടെ ഒത്താശയോടെ ഇന്നും താണ്ഡവമാടുന്നു. ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു വിലയിരുത്തലും കൂടാതെ കുഴിച്ചുമുട്ടപ്പെട്ട ഒരു ഹരിതഭൂമികയുടെ പുനർ മുല്യനിർണ്ണയം ആകുന്നു ഇടവഴിപ്പച്ചകൾ.

എല്ലാ കുട്ടികളും ഈ പുസ്തകം വായിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു ഞാനാഗ്രഹിച്ചുപോവുന്നു. രാജഗോപാലിന്റെ പുസ്തകം ചുട്ടും വഴികാട്ടിയുമായി പ്രയോജനപ്പെടും. പുസ്തകപ്രസാധനത്തിൽ ഹരിതദാർശനികതയുടെ ഇച്ഛയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കാനുള്ള ശ്രീൻ ബുക്സാണ് രാജഗോപാലിന്റെ ഇടവഴിപ്പച്ചകൾ എന്ന കൃതിയുടെയും പ്രസാധകർ. ആ പഴേ നാട്ടിടവഴികളിലൂടെ ഒന്നുകൂടി നടന്നു എന്നു തോന്നിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം പച്ച എഴുത്തുകളുടെ സമാഹാരത്തിന് തീർത്തും അനുയോജ്യമായ കവർഫോട്ടോ. ദാസ് മാഷുടെ ഏറെ സവിഷേതയുള്ള, വെറുതേയൊരു പുസ്തകപരിചയം എന്നതിലുപരി, വായനക്കാരന്റെ പ്രജ്ഞയിലേയ്ക്ക് ഒരു കവിൻ പ്രണവയുകയുടെ കടന്നുചെന്നെങ്കിൽ എന്നാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള മനോഹരമായ അവതാരിക. ●

● സസ്തനികൾ

ഹനുമാൻ കുരങ്ങ്

ഡോ. പി.ഒ. നമീർ

ശ്രീ രാമഭക്തനായ ഹനുമാന്റെ പേരിലുള്ള ഒരു കുരങ്ങനെയാണ് ഇപ്രാവശ്യം പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. സീതാദേവിയെ രാവണ സമക്ഷത്തുനിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതിലേക്കായി നടന്ന രാമ-രാവണയുദ്ധത്തിൽ ഹനുമാൻ ഒരു നിർണ്ണായക പങ്കു വഹിച്ചുവല്ലോ. സീതാദേവിയെ അന്വേഷിച്ച് ലങ്കയിലേക്കു പോയ ഹനുമാനെ രാക്ഷസരാജാവായ രാവണന്റെ കിങ്കരന്മാർ പിടിച്ചു കെട്ടുകയും, വാലിൽ തീകൊളുത്തുകയും ചെയ്ത കഥ നമുക്കെല്ലാം അറിയുന്നതാണ്. അത് രത്തിൽ തീകത്തിക്കപ്പെട്ട ഹനുമാൻ പക്ഷേ,

തൊപ്പി ഹനുമാൻ കുരങ്ങ് (Tufted Grey Langur) Photo/Suhaz Kechery

ലങ്കാദഹനം നടത്തിയാണ് തിരികെ ശ്രീ രാമ സമക്ഷത്തിലെത്തിയത്.

ഹനൂമാന്റെ ഈ കഥ ഇവിടെ വിവരിച്ചു തെന്തെന്നാൽ ഹനൂമാൻ കുരങ്ങുകളുടെ മുഖവും, ചെവിയും, കൈപ്പത്തികളും, പാദങ്ങളും കറുപ്പാണ് നിറം. ഇത് ലങ്കാദഹന സമയത്ത് സംഭവിച്ച അപകടത്തിന്റെ ബാക്കിപത്രമായാണ് പുരാണത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നത്.

ഒരു പക്ഷേ, ഇന്ത്യയിൽ കാണപ്പെടുന്ന കുരങ്ങുവർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അറിയപ്പെടുന്നതും, പാനവിയേയമായതും, ഇന്ത്യയുടെ ഒട്ടുമിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും കാണപ്പെടുന്നതുമായ ഒരിനം കുരങ്ങാണെങ്കിലും, ഹനൂമാൻ കുരങ്ങുകളുടെ വർഗ്ഗീകരണത്തിൽ എന്നും ഒരു അനിശ്ചിതത്വം നിലനിന്നിരുന്നു.

Semnopithecus ജനുസിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഹനൂമാൻ കുരങ്ങുകളെ (1977 മുതൽ 2001 വരെ) *Presbytis* ജനുസിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നവ *Semnopithecus* ജനുസാണെന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഹനൂമാൻ കുരങ്ങുകളെല്ലാംതന്നെ *Semnopithecus entellus* എന്ന ഒരു ഇനമായാണ് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ ഏറ്റവും നവീനമായ ഡി.എൻ.എ. അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വർഗ്ഗീകരണപഠനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇന്ന് ഇന്ത്യയിൽ ആറ് വിവിധയിനം ഹനൂമാൻ കുരങ്ങുകളുണ്ട്. അതിൽ രണ്ടിനങ്ങളാണ് കേരളത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നത്. *Semnopithecus priam* എന്ന ശാസ്ത്രീയ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന 'തൊപ്പി ഹനൂമാൻ കുരങ്ങ്' (Tufted Grey Langur)-ഉം *Semnopithecus hypoleucos* എന്ന ശാസ്ത്രീയ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന 'കരിങ്കയ്യൻ ഹനൂമാൻ കുരങ്ങും' (Black-footed Grey Langur). ഇവയെ നമുക്ക് പരിചയപ്പെടാം.

കരിങ്കയ്യൻ ഹനൂമാൻ കുരങ്ങ് (Black-footed Grey Langur) Photo/Chaitra/Rajesh

തൊപ്പി ഹനൂമാൻ കുരങ്ങ്

'തൊപ്പി ഹനൂമാൻ കുരങ്ങുകൾ'ക്ക് പേരു സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, പ്രകടമായി കാണുന്ന ഒരു തൊപ്പിയുണ്ട്. ശ്രീക്ക് ഇതിഹാസകാവ്യങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള 'പ്രയം' (PRAYAAM) രാജകുമാരന്മാരുടെ തലപ്പാവിന്റെ ആകൃതിയ്ക്ക് സമാനമാണത്രെ ഇവയുടെ തൊപ്പി. ഇവയുടെ ശാസ്ത്രീയനാമമായ *Semnopithecus priam* ഈ കാരണത്താലാണ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ശരീരമാസകലം ചാരനിറമാണ്. ശരീരത്തിന്റെ അടിഭാഗം വിളർത്ത ചാരനിറവും, ചെവി, മുഖം, കൈകാലുകളുടെ വിരലുമുതൽ മടക്കുവരെയുള്ള ഭാഗമടക്കം കറുപ്പാണ്. വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ കാണുന്ന ഹനൂമാൻ കുരങ്ങുകളെ തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഹനൂമാൻ കുരങ്ങുകളിൽ നിന്നും അവയുടെ വാലിന്റെ വിന്യാസമനുസരിച്ച് തിരിച്ചറിയാം.

വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ കാണുന്ന ഹനൂ

തളിരിലകളാണ്. കൂടാതെ പൂക്കളും, കായ്കളും ഇവ ഭക്ഷിക്കാറുണ്ട്.

മിക്കവാറും എല്ലാ മാസങ്ങളിലും കുഞ്ഞുങ്ങളെ കാണാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു കൃത്യമായ ഒരു പ്രജനനകാലമുണ്ടെന്ന് പറയാനാവില്ല. 168-200 ദിവസത്തെ ഗർഭാവസ്ഥയ്ക്കുശേഷം ഒരു കുഞ്ഞിനെയാണ് സാധാരണ പ്രസവിക്കുന്നത്. 13-20 മാസക്കാലം വരെ കുഞ്ഞിനെ തള്ളക്കുരങ്ങുകൾ മുലയൂട്ടാറുണ്ട്. ശരീരത്തിനാകമാനം 58 മുതൽ 64 സെ.മീ. വരെ വലിപ്പമുള്ള ഇവയുടെ നീണ്ട വാലിന് 66-101 സെ.മീ. വരെ നീളമുണ്ട്. 11-13.5 കിലോ വരെ തൂക്കമുണ്ടാവും.

ഐ.യു.സി.എന്നിന്റെ സംരക്ഷണ പട്ടികയനുസരിച്ച് Near Threatened എന്ന ഗണത്തിലാണ് ഇവയെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

കരിങ്കയ്യൻ ഹനൂമാൻ കുരങ്ങ്

ഇവയും പേരു സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ കൈകളും കാലുകളും മുഴുവൻ കറുപ്പാണ്. തൊപ്പി ഹനൂമാൻ കുരങ്ങിനെ അപേക്ഷിച്ച് ശരീരം കൂടുതൽ കടുത്ത

കേരളത്തിൽ വരണ്ട തുറസായ വനങ്ങളുള്ള ചിന്നാർ, വയനാട്, വാളയാറിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ, പറമ്പിക്കുളം തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ 'തൊപ്പി ഹനൂമാൻ കുരങ്ങന്മാരെ കാണാവുന്നതാണ്.

ചാരനിറമാണ്, എന്നാൽ മുഖവും ചെവിയും കറുപ്പാണ്. ഇവയുടെ വാൽ ശരീരത്തിൽ നിന്നും പിന്നിലേക്ക് വളഞ്ഞതും, വാലിന്റെ അഗ്രഭാഗം 'റ' അക്ഷരം പോലെയാണ്.

52 മുതൽ 68 സെ.മീ. വരെ നീളമുള്ള ശരീരത്തോടുകൂടിയ ഇവയുടെ വാലിന് 73 മുതൽ 109 സെ.മീ. വരെ നീളമുണ്ട്. 13-15.9 കിലോ വരെ തൂക്കമുണ്ട്. ഇവയും സസ്യഭുക്കുകളാണ്. ഇലകളും, പൂക്കളും, കായ്കളും, തൊലിയുമെല്ലാം ഭക്ഷിക്കുന്നു. പത്തിൽ താഴെ എണ്ണമുള്ള ചെറുകൂട്ടങ്ങളായാണ് സാധാരണ ജീവിക്കുന്നതെങ്കിലും 60 എണ്ണം വരെയുള്ള വലിയ കൂട്ടങ്ങളും ചിലപ്പോൾ കാണാറുണ്ട്. നിത്യഹരിത വനങ്ങളിലാണിവ വസിക്കുന്നത്. കേരളത്തിൽ ആറും വന്യജീവി സങ്കേതത്തിലും, സൈലന്റ് വാലി ദേശീയോദ്യാനത്തിലും ഇവയെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പാലക്കാട് ചുരത്തിന് തെക്കുഭാഗത്തായി ഇതുവരെ കണ്ടതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.

പശ്ചിമഘട്ടത്തിൽ മാത്രം കാണപ്പെടുന്ന കരിങ്കയ്യൻ ഹനൂമാൻ കുരങ്ങുകളെ ഐ.യു.സി.എൻ. വംശനാശഭീഷണി നേരിടുന്ന Vulnerable ഗണത്തിലാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ●

● ഉൾക്കൊള്ളൽ

കുഞ്ഞിത്തലയൻ പാമ്പുകൾ

ഡോ. മുഹമ്മദ് ജാഫർ പാലോട്ട്

കുഞ്ഞിത്തലയും കുറ്റിവാലുമുള്ള ചെറിയ ഇനം പാമ്പുകളാണിവ. *Xenodermatidae* കുടുംബത്തിൽ *Xylophis* എന്ന ജനുസ്സിലായി മൂന്നു സ്പീഷിസുകൾ ഉണ്ട് പശ്ചിമഘട്ടത്തിൽ കണ്ടുവരുന്നത്. *Xylon* എന്ന ഗ്രീക്ക് പദത്തിന്റെയർത്ഥം 'കാട്ടിൽ നിന്നുമാണത്രെ. പശ്ചിമഘട്ടമല നിരകളിൽ വയനാടിനു തെക്കോട്ട് കന്യാകുമാരിവരെയാണ് ഈ പാമ്പുകളുള്ളത്. പൊതുവെ തിളങ്ങുന്ന കറുത്ത ചെതുവലുകളോടു കൂടിയ ഈ പാമ്പുകളുടെ കുഞ്ഞുതലയും ചെറിയ കണ്ണുകളും അണ്ഡാകൃതിയിലുള്ള കൃഷ്ണമണിയും ഇവയെ തിരിച്ചറിയാൻ സഹായിക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങളാണ്. രാത്രിഞ്ചരന്മാരായ ഈ പാമ്പുകൾ മണ്ണിനടിയിലാണ് വസിക്കുന്നത്. ജീർണ്ണിച്ച മരത്തടിക്കടിയിലും ചപ്പുചവറുകൾക്കിടയിലുമാണ് പൊതുവെ കണ്ടുവരുന്നത്. മണ്ണിരകളാണ് പ്രധാന ഭക്ഷണം. കുരുടികളെയും പ്രാണികളുടെ ലാർവകളെയും ഭക്ഷിക്കാറുണ്ട്. മഴക്കാലത്താണ് പ്രജനനം.

1. ചെറു കുഞ്ഞിത്തലയൻ പാമ്പ്

2007-ൽ കോട്ടയത്തുനിന്നും പുതിയതായി ശാസ്ത്രലോകത്തിന് കിട്ടിയ സ്പീഷിസാണ് ചെറു കുഞ്ഞിത്തലയൻ പാമ്പ്

വരയൻ കുഞ്ഞിത്തലയൻ പാമ്പ് (Striped Narrow-headed Snake) Photo/David Raju

(Captain's Wood Snake, *Xylophis captaini*). ലണ്ടനിലെ നാച്ചറൽ ഹിസ്റ്ററി മ്യൂസിയത്തിലെ ഡോ. ഡാവിഡ് ഗോവറും കൂട്ടരും കുരുടികളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കാനായി കേരളത്തിലെത്തിയപ്പോഴാണ് ഈ പാമ്പിനങ്ങളെ കണ്ടെത്തിയത്. ഇന്ത്യയിലെ പ്രശസ്ത പാമ്പുഗവേഷകനായ അശോക് ക്യാപ്റ്റന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥമാണ് 'Captain' എന്ന സ്പീഷിസ് നാമം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. 30 സെ.മീ. വരെ

ചെറു കുഞ്ഞിത്തലയൻ പാമ്പ് (Captain's Wood Snake) Photo/Sumeshoo S Nair @www.indiansnakes.org

വലിപ്പം വെക്കുന്ന ഈ പാമ്പിന് ഇരുണ്ട തവിട്ടു നിറത്തിൽ കഴുത്തിലായി വെള്ള നിറത്തിലുള്ള പാടുകളോ പുള്ളികളോ കാണാം. കോട്ടയത്തിനു തെക്ക് കന്യാകുമാരിവരെ ഇവയെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. താഴ്ന്നപ്രദേശം മുതൽ പൊന്മുടി വരെയുള്ള മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇവയെ കാണാം. 2012 ഒക്ടോബറിൽ പേപ്പാറ വന്യജീവി സങ്കേതത്തിലെ ഡാം പരിസരത്തുനിന്നുമാത്രം ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ പത്തോളം പാമ്പുകളെ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മിക്കതും കല്ലിനടിയിലോ, വീണു കിടക്കുന്ന മരത്തടിക്കുള്ളിലോ ആയിരുന്നു കണ്ടത്. ഒരേണ്ണത്തെ റിസർവ്വേയറിന് തൊട്ട് വെള്ളത്തോടു ചേർന്നുള്ള മരത്തടിക്കടിയിൽ നിന്നുമാണ് കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളത്. അതേ മാസം നെയ്യാർ വന്യജീവിസങ്കേതത്തിൽനിന്നും അഞ്ചേണ്ണത്തെയും, പൊന്മുടിയിൽനിന്ന് മൂന്നേണ്ണത്തെയും നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തുടർന്നുള്ള സർവ്വേയിൽ ചെത്തുരുണി വന്യജീവി സങ്കേതം, റാന്നി, കോന്നി, പാലാ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ഈ കുഞ്ഞിത്തലയൻ പാമ്പിനെ കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. കയ്യിലെടുത്താൽ ചത്തതുപോലെ കിടക്കുന്ന സ്വഭാവമാണ്. മണ്ണി

ഓരക്കുള്ളൻപാമ്പ് (Gunther's Narrow-headed Snake) Photo/Achyuthan Srikanthan @www.indiansnakes.org

രകളാണ് ഭക്ഷണം. മഴക്കാലത്താണ് പ്രജനനം എന്നൊക്കെ ഊഹിക്കപ്പെടുന്നു.

2. വരയൻ കുഞ്ഞിത്തലയൻ പാമ്പ്

കുഞ്ഞിത്തലയൻ പാമ്പുകളിൽ (Striped Narrow-headed Snake, *Xylophis perroteti*) ഏറ്റവും വലുതാണിത്. 63 സെ.മീ. വരെ വലിപ്പമുണ്ടാകും. വയനാട് മുതൽ കന്യാകുമാരിവരെയുള്ള പശ്ചിമഘട്ട മലനിരകളിലെ ചോലക്കാടുകളിലാണ് ഇവ വസിക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞ മൂന്നു വർഷത്തെ ഉൾസർവ്വേകളിൽ വയനാട്ടിലെ കുറിച്ചൂർ മല, പെരിയാർ കടുവാസങ്കേതത്തിലെ വെള്ളിമല എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നൊക്കെ ഇവയെ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൊതുവെ 1,500 മുതൽ

പശ്ചിമഘട്ടത്തിൽ അത്യപൂർവ്വമായ ഈ പാമ്പിനെത്തേ ആനമല മുതൽ തിരുനെൽവേലി വരെയുള്ള മലനിരകളിലാണ് കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളത്. മറ്റു കുഞ്ഞിത്തലയൻപാമ്പുകളെ പോലെയാണ് പൊതു സ്വഭാവങ്ങളെന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടുന്നു.

2,380 മീ. വരെയുള്ള മലനിരകളിലാണ് ഇവ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. തിങ്ങുന്ന കുറുത്ത ശല്ക്കങ്ങൾ, 13 നിറ ചെതുമ്പലുകൾ എന്നിവ ഇവയെ എളുപ്പം തിരിച്ചറിയാൻ സഹായിക്കുന്നു.

3. ഓരക്കുള്ളൻപാമ്പ്

ചെറു കുഞ്ഞിത്തലയൻ പാമ്പിനോട് ഏറെ സാദൃശ്യമുള്ള പാമ്പിനാണ് ഓരക്കുള്ളൻപാമ്പ് (*Gunther's Narrow-headed Snake, Xylophis stenorhynchus*). 23 സെ.മീ. വരെ വലിപ്പമുണ്ടാകും. ശരീരത്തിന്റെ പുറത്തുള്ള മങ്ങിയ നിറത്തിലുള്ള വരകളും കഴുത്തിലുള്ള ഇളംമഞ്ഞ നിറത്തിലുള്ള കോളറും ഇവയെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള അടയാളങ്ങളാണ്.

പശ്ചിമഘട്ടത്തിൽ അത്യപൂർവ്വമായ ഈ പാമ്പിനെത്തേ ആനമല മുതൽ തിരുനെൽവേലി വരെയുള്ള മലനിരകളിലാണ് കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളത്. മറ്റു കുഞ്ഞിത്തലയൻപാമ്പുകളെ പോലെയാണ് പൊതു സ്വഭാവങ്ങളെന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടുന്നു. ഐ. യു.സി.എന്നിന്റെ റെഡ് ഡാറ്റാ ബുക്കിൽ 'ഡാറ്റാ ഡെഫിഷ്യന്റ്' എന്ന കാറ്റഗറിയിലാണ് ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്നിനം കുഞ്ഞിത്തലയൻപാമ്പുകൾക്ക് പുറമെ നിറത്തിലും ആകാരത്തിലും വ്യത്യസ്തമായ ഇനങ്ങൾ പശ്ചിമഘട്ട മലനിരകളിൽനിന്നും ഈയിടെ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ പഠനങ്ങൾ ആവശ്യമായ അത്യപൂർവ്വ പാമ്പിനങ്ങളാണെന്നതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ●

● ശലഭചിത്രങ്ങൾ

നീലാംബരി

രൈബജു പാലുവള്ളി

നീലിശലഭ കുടുംബത്തിലെ (Lycaenidae) ഒരംഗമാണ് നീലാംബരി (Peacock Royal, *Tajuria cippus*). പ്രാദേശികമായി വളരെ സാധാരണ ശലഭം. നനവാർന്ന ഇലപൊഴിയും കാടുകളിലും വണ്ടെ ഇലപൊഴിയും കാടുകളിലും, നിത്യഹരിത വനങ്ങളിലും, അർദ്ധനിത്യഹരിത വനങ്ങളിലും തോട്ടങ്ങളിലും, കൃഷിയിടങ്ങളിലും ഇവയെ കാണാം. ഇവയുടെ ലാർവാ ഭക്ഷണസസ്യം തളിരിടുന്ന സമയത്താണ് ഇവയെ കൂടുതലായി കാണാൻ കഴിയുന്നത്. മഴക്കാലത്തെ അപേക്ഷിച്ച് വേനൽക്കാലത്ത് കൂടുതലായി കണ്ടുവരുന്നു.

നീലാംബരി ശലഭത്തിന്റെ മുൻ-പിൻ ചിറകുകളുടെ അടിഭാഗം നരച്ച ചാരനിറവും ഉപരിഭാഗം ഒളിമിന്നുന്ന നീലനിറവുമാണ്. പിൻചിറകുകളുടെ അറ്റത്ത് ഓരോന്നിലും മുക്കളിലും താഴെയുമായി കുറുത്ത് കനം കുറഞ്ഞ ഒരു ജോഡി വാലുകൾ ഉണ്ട്. അതിൽ മുകളിലെ വാലിന് നീളം കുറവായിരിക്കും. വാലുകൾ ആരംഭിക്കുന്ന ഭാഗത്ത് കറുപ്പും ഓറഞ്ചും നിറത്തിലുള്ള രണ്ട് പൊട്ടുകൾ ഉണ്ട്. മുൻ-പിൻ ചിറകുകളുടെ ഉപരിഭാഗത്ത് മുന്നിലായി വീതിയുള്ള കുറുത്ത കര കാണാം. പെൺശലഭങ്ങളുടെ ഈ കരക്ക് വീതി കൂടുതലായിരിക്കും. പെൺശലഭങ്ങളുടെ പിൻചിറകിന്റെ ഉപരി

ഭാഗത്ത് ചിറകിടിക്ക് സമാന്തരമായി രണ്ടു വരി ചെറിയ കുറുത്ത പൊട്ടുകൾ കാണാം. ഇതിൽ ചിറകിടിനോടടുത്ത പൊട്ടുകൾക്ക് വലിപ്പം കൂടുതലായിരിക്കും. മുൻ-പിൻ ചിറകുകളുടെ അടിഭാഗത്ത് ചിറകിടിന് ഏകദേശം സമാന്തരമായി പരസ്പരം കൂടി ചേർന്ന നീളം കുറഞ്ഞ വരകൾ കാണാം. ഇവയുടെ ചിറകളിന് 30-45 മില്ലിമീറ്ററാണ്. ലാർവയുടെ നീളം 18 മില്ലിമീറ്ററും പ്യൂപ്പയുടെ നീളം 15 മില്ലിമീറ്ററുമാണ്. നീലാംബരി ശലഭത്തോട് വളരെ സാമ്യമുള്ള ശലഭമാണ് സമതല നീലാംബരി. ഇത് നീലാംബരി ശലഭത്തെ അപേക്ഷിച്ച് അത്ര സാധാരണമല്ല. നീലാംബരി ശലഭങ്ങൾ വളരെ വേഗത്തിലാണ് പറക്കുന്നത്. പറക്കുമ്പോൾ ചിറകുകളുടെ ഉപരിഭാഗത്തുള്ള ഒളിമിന്നുന്ന നീലനിറം കാണാൻ കഴിയും. വിശ്ലിക്കുന്ന സമയത്ത് ചിറകുകൾ അടച്ചുപിടിച്ചിരിക്കും. ചിറകുകൾ പകുതി തുറന്നുവെച്ച് സൂര്യനഭിമുഖമായിരുന്ന് വെയിൽ കായാറുണ്ട്. കുറ്റിച്ചെടികളിൽ തേൻ നുകരാൻ എത്താറുണ്ട്. ചെളിയുറ്റൽ നടത്തുന്നത് വളരെ അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ. പക്ഷിക്കാഷ്ഠത്തോട് സാദൃശ്യമുണ്ട്. ഇതിന് ഉറുമിന്റെ സംരക്ഷണം ആവശ്യമില്ല. വളർച്ചയുടെ പലഘട്ടങ്ങളിലും നിറവ്യത്യാസമുണ്ടാകുന്നു. ലാർവയുടെ ഉൾസീന് ഉദരത്തെ അപേക്ഷിച്ച് വണ്ണം കൂടുതലാണ്. പൂർണ്ണ വളർച്ചയെത്തിയ ലാർവ സമാധി ദശയിലാകുന്നതിന് ആഹാരച്ചെടിയിൽനിന്നും വളരെ ദൂരം പോകാറില്ല. ആഹാരച്ചെടിയുടെ ഇലയിലോ തണ്ടിലോ സമാധിയാകുന്നു. പ്യൂപ്പ നരച്ച തവിട്ടുനിറത്തിലുള്ളതായിരിക്കും. വിരിയാറാകുമ്പോൾ പ്യൂപ്പയുടെ പുറംതോട് സുതാര്യമാവുകയും പ്യൂപ്പക്കുള്ളിലെ ശലഭത്തിന്റെ ചിറകുകളുടെ ഉപരിഭാഗം പച്ചനിറത്തിൽ ദൃശ്യമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ശലഭം പുറത്തുവരുമ്പോൾ ഇത് ഒളിമിന്നുന്ന നീലനിറമായിത്തീരുന്നു. ഇത്തിൾ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട പരാദ സസ്യങ്ങളാണ് നീലാംബരിയുടെ ലാർവാ ഭക്ഷണ സസ്യം. ●

നീലാംബരി (Peacock Royal) Photo/Baiju Paluvally

● ചിറകുകൾ

ചെമ്പൻ മരംകൊത്തി

പ്രവിൺ ജെ.

ഇത് ഒരു മരംകൊത്തിയുടെയും ഒരു ഉറുമിന്റെയും കഥയാണ്. മരയുറുമിനും (Crematogaster ants) ചെമ്പൻ മരംകൊത്തിയും ജന്മനാ ശത്രുക്കളാണ്. ചെമ്പൻ മരംകൊത്തിയുടെ (Rufous woodpecker) ഇഷ്ട ഭക്ഷണമാണ് മരയുറുമിന്. മരയുറുമിനാകട്ടെ പക്ഷിയുടെ മുട്ടകൾ പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. മരംകൊത്തിക്ക് മുട്ടയിടാനാകുമ്പോൾ അത് മരയുറുമിന്റെ കുടുംബത്തോട് തേടിപ്പിടിക്കുന്നു. ഉറുമിൻകുട്ടിൽ മുട്ടകൾ നിക്ഷേപിക്കുന്നു. ഒരു ഫുട്ബോളിനോളം വരും മരയുറുമിന്റെ കൂട്. ഈ കൂടിന്റെ ഒരു വശത്ത് മരംകൊത്തി ഒരു തുളയിടുന്നു.

പിന്നെ കൂടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ആറിഞ്ച് വ്യാസത്തിൽ ഒരു അറ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. കൂടുപണി നടക്കുമ്പോൾ ഉറുമികൾ മരംകൊത്തിയെ ഉപദ്രവിക്കുന്നില്ല. പണിക്കിടെ ഏതാനും കുഞ്ഞുറുമികൾക്ക് ജീവഹാനി സംഭവിക്കുന്നില്ല. മരംകൊത്തിയാകട്ടെ കൂട്ടിലെ ഉറുമികളെ ആഹരിക്കാനുമാത്രമല്ല ഈ കൂട്ടിലെ ഉറുമികളെ തിന്നാൻ മറ്റ് പക്ഷികളെ അനുവദിക്കുകയുമില്ല. പക്ഷിമുട്ടകളോ വിരിഞ്ഞിറങ്ങുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളോ ഒരിക്കലും ഉറുമികളുടെ ആക്രമണത്തിന് വിധേയമാകുന്നില്ല. ഇപ്പറഞ്ഞതൊക്കെ ബാലരമയിലെ ഒരു കഥ പോലെ തോന്നുന്നുണ്ടോ? ഇത് വാസ്തവത്തിൽ പ്രകൃതിയിൽ നടക്കുന്ന ഒരു കാവ്യമാണ്. രണ്ട് ജീവികൾ ഇങ്ങനെ സഹജീവനത്തിലൂടെ പരസ്പരം നേട്ടം കൊയ്യുമ്പോൾ അത് പാരസ്പര്യ ജീവനം (Mutual-

ism) എന്നറിയപ്പെടുന്നു. പക്ഷി ലോകത്തെ പാരസ്പര്യ ബന്ധത്തിന്റെ ഉത്തമോദാഹരണമാണിത്. ഈ പ്രക്രിയയിലൂടെ പക്ഷികൾക്കും ഉറുമികൾക്കും എന്താണ് നേട്ടം? ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ ചുരുളഴിക്കാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞർ ഇന്നും പാട്രപെടുകയാണ്. മറ്റു പക്ഷികളുടെ കടന്നാക്രമണത്തിൽനിന്നും ഉറുമിൻ കൂടിന് സംരക്ഷണം ലഭിക്കുന്നു എന്നതാണ് പ്രധാന നിഗമനം. ഒപ്പം മറ്റ് പക്ഷികൾ, മറ്റുറുമികൾ, പാമ്പുകൾ എന്നിവയിൽനിന്നൊക്കെ പക്ഷിയുടെ മുട്ടകളും കുഞ്ഞുങ്ങളും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. കേരളത്തിൽ പുന്തണ്ടിനും മരംകൊത്തികൾ കാണപ്പെടുന്നു. ഇവയെല്ലാം സ്ഥിരവാസികളാണ്. ചിലയിനം മരംകൊത്തികൾ കാഴ്ചയിൽ ഏതാണ്ട് ഒരുപോലെയിരിക്കും. എന്നാൽ ചെമ്പൻ മരംകൊത്തിയെ തിരിച്ചറിയാൻ താരതമ്യേന എളുപ്പമാണ്. ആൺപ

ചെമ്പൻ മരംകൊത്തി (Rufous woodpecker) Photo/E Kunhikrishnan

ക്ഷിയുടെ തല കടും തവിട്ടാണ്. കുറുകിയ തലപ്പുറമുണ്ട്. തലയുടെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളും ചിറകുകളും വാലും ശരീരത്തിലെ തുവലുകളും ഇരുണ്ട ചെമ്പൻനിറത്തിലോ തവിട്ടുകലർന്ന ചുവപ്പുനിറത്തിലോ ആയിരിക്കും. ഉടലിന്റെ മേൽഭാഗത്ത് നേർത്ത കറുത്ത വരകൾ കാണാം. മരംകൊത്തിയുടെ വലിപ്പവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ കൊക്ക് ചെറുതാണ്. ചാരനിറത്തിലുള്ള കൊക്കിന്റെ അഗ്രം കറുപ്പാണ്. കാലുകൾ നീല കലർന്ന ചാരയോ നീല കലർന്ന പച്ചയോ തവിട്ടോ ആയിരിക്കും. ആണിന്റെ തലയുടെ വശങ്ങളിൽ ചുവപ്പുനിറം കാണാം. പ്രായപൂർത്തിയെത്തിയതും എത്താത്തതുമായ പക്ഷികൾക്ക് ഒരേ നിറമാണ്. പ്രായപൂർത്തി എത്താത്ത പക്ഷികളുടെ ശരീരത്തിലെ വരകൾക്ക് വീതി കുറയും. ചിലപ്പോൾ വരകൾ മാറുവരെ എത്തിയിരിക്കും.

മരത്തിൽ പൊത്തിപ്പിടിച്ച് കയറുമ്പോഴും മറ്റുപക്ഷികൾക്കൊപ്പം പ്രാണികളെ

വേട്ടയാടുമ്പോഴും ചെമ്പൻ മരംകൊത്തി അനുനാസികമായ മൂന്ന് 'ക്വിപ്പ്' അല്ലെങ്കിൽ 'ക്വീക്ക്' ശബ്ദങ്ങൾ പരമ്പരയായി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. മരത്തിൽ കൊത്തുന്ന ശബ്ദം തികച്ചും ഭിന്നമാണ്. 15 - 5 സെക്കന്റ് ദൈർഘ്യമുള്ള ഈ ശബ്ദം ക്രമേണ താഴ്ന്ന് ഒരു മോട്ടോർസൈക്കിളിന്റെ യന്ത്രം നിർത്തുന്നതുപോലെ അവസാനിക്കുന്നു.

ചെമ്പൻ മരംകൊത്തിയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട വാസസ്ഥലം വന്യമായ പ്രദേശങ്ങളാണെങ്കിലും അത്ര ശാന്തമല്ലാത്ത വനങ്ങളുടെ പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളും പുനർജനിച്ച വനങ്ങളും തോട്ടങ്ങളും അവ മടികൂടാതെ താവളമാക്കുന്നു. മനുഷ്യവാസമുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ പൊതുവേ ഒഴിവാക്കുമെങ്കിലും കേരളത്തിലെ സമതലങ്ങളിലുള്ള വൃക്ഷനിബിഡമായ വളപ്പുകൾ ഇവ അപൂർവമായി താവളമാക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്തരം പൊരുത്തപ്പെടലുകളിലൂടെ പ്രാഥമിക വനങ്ങളുടെ ശോഷണം മുഖമുള്ള ആവാസവ്യവസ്ഥയുടെ നഷ്ടം

ഒരു പരിധിവരെ അവ അതിജീവിക്കുന്നു. ഇന്നും ഇന്ത്യയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലും പ്രാദേശികമായി കാണാവുന്ന സാധാരണ പക്ഷിയാണ് ചെമ്പൻ മരംകൊത്തി.

ഈ പക്ഷി മറ്റു പക്ഷികളുടെ വേട്ട സംഘങ്ങൾക്കൊപ്പം ഇണകളായി കാണപ്പെടുന്നു. ഏറ്റവും മുകളിലുള്ള ഇലച്ചാർത്തുകൾ മുതൽ നിലത്തോടടുത്ത ശിഖരങ്ങൾ വരെ ഏത് ഉയരങ്ങളിലും പക്ഷി ഇര തേടുന്നു. മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ പ്രധാന ഭക്ഷണം ഉറുമ്പുകൾ തന്നെ. ചിതലുകളും മറ്റു ഷഡ്പദങ്ങളും ഭക്ഷണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പഴങ്ങളും തേനും സസ്യങ്ങളുടെ ചാറുകളും ഉൾപ്പെടെ സസ്യഹാരവും വല്ലപ്പോഴും കഴിക്കാറുണ്ട്. ഉറുമ്പിൻകുട്ടിനടുത്തുള്ള മരക്കൊമ്പിൽ ഇരുന്നോ കൂട്ടിൽ പറ്റിക്കൂടിയോ പക്ഷി അത് കൊത്തിയിരിക്കുന്നു. പുറത്തേക്ക് പ്രവഹിക്കുന്ന ഉറുമ്പുകളെ കൊത്തിയെടുത്ത് ആഹരിക്കുന്നു. ദേഹത്തും കാലുകളിലും

ചെമ്പൻ മരംകൊത്തിയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട വാസസ്ഥലം വന്യമായ പ്രദേശങ്ങളാണെങ്കിലും അത്ര ശാന്തമല്ലാത്ത വനങ്ങളുടെ പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളും പുനർജനിച്ച വനങ്ങളും തോട്ടങ്ങളും അവ മടികൂടാതെ താവളമാക്കുന്നു.

ളിലും പറ്റിക്കൂടുന്ന ഉറുമ്പുകളും പക്ഷിക്ക് ആഹാരമാകുന്നു. പ്രാണികളെ ഭക്ഷിക്കുന്ന പല പക്ഷികളും ഉറുമ്പിൻകൂട്ടിൽ ചെമ്പൻ മരംകൊത്തി നടത്തുന്ന പരാക്രമങ്ങൾ കഴിയാൻ കാത്തിരിക്കും. മരംകൊത്തി കൂടുവിട്ടശേഷം ബാക്കിയാകുന്ന ഉറുമ്പുകളെ അവ ഭക്ഷിക്കുന്നു.

ചെമ്പൻ മരംകൊത്തിയുടെ സന്താനോത്പാദനം ഡിസംബർ മുതൽ ജൂൺ വരെയാണ്. ഇണയെ ആകർഷിക്കാനായി ആൺപക്ഷി വാൽ വിടർത്തുകയും തലയും ശരീരവും ചുഴറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. ആണും പെണ്ണും ചേർന്ന് തുരന്നുണ്ടാക്കുന്ന കൂട് മരച്ചില്ലകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും സജീവവുമായ ഏതെങ്കിലും ഉറുമ്പിൻകൂടായിരിക്കും. മിക്കവാറും ഇത് മരയുറുമ്പിന്റെ കൂടായിരിക്കും. വിരളമായി മറ്റ് ഉറുമ്പുകളുടെ കൂടും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. കൂട് ഉയർന്ന മരക്കൊമ്പിലായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും തൈമരത്തിന്റെ കവരത്തിലുമുമാകാം. സാധാരണ രണ്ടോ മൂന്നോ മുട്ടകൾ കാണും. ഏഴ് മുട്ടകൾ വരെ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 12-14 ദിവസങ്ങൾ ആണും പെണ്ണും ചേർന്ന് അടയിരിക്കുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് തീറ്റ നൽകുന്നതും ഇരുവരും ചേർന്നാണ്.

ചെമ്പൻ മരംകൊത്തിയുടെ ജീവിതചക്രം രസാവഹമാണ്. എന്നാൽ അതിന് ശാസ്ത്രീയമായ ശ്രദ്ധ ഒട്ടും കിട്ടിയിട്ടില്ല. പക്ഷിശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നവർക്ക് നല്ലൊരു ഗവേഷണവിഷയമായിരിക്കും അത്. ●

ആകാശത്താമര (Water Cabbage) Photo/VC Balakrishnan

● സസ്യജാലകം

ആകാശത്താമര

വി.സി. ബാലകൃഷ്ണൻ

‘ആകാശത്താമരപോലെ പാതിവിടർന്ന നീയാര്?’

ഈ ഗാനം ശ്രവിച്ചവരിൽ ചിലരെങ്കിലും ‘ആകാശത്താമര’ എന്തെന്ന് ഒരു നിമിഷം ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. പീനികസ് പക്ഷിയെപ്പോലെ കഥകളിലും കവിതകളിലും മാത്രമുള്ള സസ്യമാണോ എന്നും സംശയിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. എന്നാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽതന്നെ കാണുന്ന ഒരു ജല സസ്യമാണ് ഇതെന്ന് എത്രപേർക്കറിയാ? ഉഷ്ണമേഖല രാജ്യങ്ങളിലും മിതോഷ്ണമേഖല രാജ്യങ്ങളിലും വ്യാപകമായി കാണപ്പെടുന്ന ഒരു ജലസസ്യമാണിത്. കേരളത്തിലെ കുളങ്ങളിലും വെള്ളം കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന പാടങ്ങളിലും മറ്റു ജലാശയങ്ങളിലും ഈ സസ്യം വ്യാപകമായി വളരുന്നുണ്ട്. ആഫ്രിക്കൻ പായലുപോലെയോ കൂളവാഴപോലെയോ പലപ്പോഴും ശല്യക്കാരായ കളകളായി ഇത് മാറാറുണ്ട്.

ജലോപരിതലത്തിൽ, പ്രത്യേക കാണുവശമില്ലാതെ ഇത് ഇലയും വേരുമായി വളരുന്നു. കട്ടിയുള്ള, എന്നാൽ മുദുവായ,

നേരിയ തോതിൽ രോമിലമായ ഇലകൾ വൃത്തത്തിൽ, താമരയിതളുകൾ പോലെ കാണപ്പെടുന്നു. പച്ചനിറത്തിലുള്ള താമര പോലെ തോന്നിക്കുന്നതിനാൽ പച്ചത്താമരയെന്നും ഇതറിയപ്പെടുന്നു.

ഒക്ടോബർ മുതൽ മെയ് വരെയാണ് പൂക്കാലം. ക്രീം നിറത്തിലോ വെള്ളനിറത്തിലോ കാണപ്പെടുന്ന പൂക്കൾ ചെറുതാണ്. ഇലപോലുള്ള കൊതുവിനുള്ളിൽ ഒന്നര സെന്റിമീറ്റർ മാത്രം വലുപ്പമുള്ള പൂക്കൾ പെട്ടെന്ന് ദൃഷ്ടിഗോചരമാകാറില്ല. പെൺ പൂക്കളും ആൺപൂക്കളും ഒരേ ചെടിയിൽ തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇവ നേർത്ത തകിടുപോലുള്ള ഭാഗം കൊണ്ട് വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആൺപൂക്കളുടെ കേസരങ്ങൾ സംയുക്തകേസരപിണ്ഡമായി (Synandrum) കാണപ്പെടുന്നു. 4-6 കേസരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അണ്ഡാകൃതിയിൽ, തെട്ടുഭാഗം വലുപ്പം കൂടി, സ്പോഞ്ചിപോലുള്ളതാണ് ഫലം. ഫലത്തിന് അഞ്ചു സെന്റിമീറ്ററോളം വ്യാസമുണ്ടായിരിക്കും. ഇതിൽ ധാരാളം ചെറിയ വിത്തുകൾ കാണപ്പെടുന്നു.

മുട്ടപ്പായൽ, നീർപ്പോള, കൂടപ്പായൽ, അങ്ങില്ലാപ്പൊണ്ട്, അല്ലി എന്നീപേരുകളിലും അറിയപ്പെടുന്ന ആകാശത്താമര തെക്കേ അമേരിക്കൻ സ്വദേശിയാണ്. ക്രിസ്തുവിന് മുമ്പ് പന്ത്രണ്ടായിരം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പുതന്നെ ഈ ജലസസ്യം

നിലനിന്നിരുന്നതായി ഇതു സംബന്ധിച്ച ഫോസിൽ പഠനങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

Pistia stratiotes എന്നാണ് ഈ സസ്യത്തിന്റെ ശാസ്ത്രനാമം. ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ ജലത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന Pistos എന്ന പദത്തിന്റെ ലാറ്റിൻ രൂപമാണ് ജനുസ്സ് നാമമായി നൽകിയിരിക്കുന്നത്. *Stratiotes* എന്ന സ്പീഷിസ് നാമത്തിന് സേനാനി (Soldier) എന്നാണർത്ഥം. പട്ടാളക്കാർ അണിനിരന്നിരിക്കുന്നതുപോലെ ഇവ കാണപ്പെടുന്നതിനാലായിരിക്കണം ഈ പേര് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. Water Cabbage, Nile Cabbage, Tropical Duckweed, Water Lettuce, Water Bonnet, St. Lucy's Plant എന്നിവയാണ് ഇംഗ്ലീഷ് നാമങ്ങൾ. ജലകുംഭി, വാരിമുലി, വാരിപർണീ എന്നിവയാണ് സംസ്കൃതനാമങ്ങൾ. 1692-ൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ഹോർത്തൂസ് മെഡാറിക്കൂസ് എന്ന കൃതിയുടെ പതിനൊന്നാം വാല്യത്തിൽ ‘കൊടപ്പായൽ’ എന്ന പേരിലാണ് ഈ സസ്യം പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അരേബിയേ സസ്യകു

ഇല പൊടിച്ച് തേങ്ങാപ്പാലും ചോറും ചേർത്ത് കഴിക്കുന്നത് വയറിളക്കത്തിനു നല്ലതാണ്. ഇതിന്റെ വേര് ജീരകവും പശുവിൻപാലും ചേർത്ത് കഴിച്ചാൽ മലബന്ധം മാറും, അടിവയറ്റിലെ വേദന ശമിക്കുവാനും നല്ലതാണ്

ടുംബത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന *Pistia*-യുടെ ഒരു സ്പീഷിസ് മാത്രമേ കാണപ്പെടുന്നുള്ളൂ. വളരെ പണ്ടുകാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഔഷധമായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഇല പൊടിച്ച് തേങ്ങാപ്പാലും ചോറും ചേർത്ത് കഴിക്കുന്നത് വയറിളക്കത്തിനു നല്ലതാണ്. ഇതിന്റെ വേര് ജീരകവും പശുവിൻപാലും ചേർത്ത് കഴിച്ചാൽ മലബന്ധം മാറും, അടിവയറ്റിലെ വേദന ശമിക്കുവാനും നല്ലതാണ് (ഹോർത്തൂസ്).

ചെടി സമൃദ്ധം കത്തിച്ച ചാരം തലയോട്ടിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പുഴുക്കടിക്കും ശരീരത്തിൽ കാണുന്ന വട്ടച്ചൊറിക്കും തിരുമ്മുവാൻ വിശേഷമാണ്. ഇലയും അരിയും കൂടി തേങ്ങാപ്പാലിൽ വേവിച്ച് കഴിക്കുന്നത് അർശൂസ് രോഗത്തിന് ശമനമുണ്ടാക്കുന്നതായി ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയുന്നു. കൂടാതെ പനി, അതിസാരം എന്നിവയുടെ ചികിത്സയിലും ഈ സസ്യം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

മനുരോഗത്തിനു കാരണമാകുന്ന *Mansoniasis* ജനുസ്സിൽപ്പെട്ട കൊതുക്കളുടെ പ്രജനനത്തിന് ഏറെ അനുയോജ്യമായ ഒന്നാണ് ഇത്. ആകാശത്താമരയുടെ ഇലകളിലാണ് ഈ കൊതുക്കൾ മുട്ടയിടുന്നത്. അക്വേറിയം സസ്യമായും ഇപ്പോൾ ഈ സസ്യം ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നുണ്ട്.

ഭക്ഷ്യയോഗ്യമായ ഇതിന്റെ ഇലകൾ ഏഷ്യൻ-ആഫ്രിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലെ ദരിദ്രരായ ആളുകൾ ക്ഷാമകാലത്ത് വേവിച്ചു കഴിച്ചിരുന്നു. ●

● ഉഭയജീവികൾ

ബോബിങ്ങരി ഇലത്തവള

സന്ദീപ് ദാസ്

ഒരുപാട് നിറങ്ങളിൽ കാണുന്നതു കൊണ്ടാവാം തവളകളിൽ എന്നും ആളുകളെ ആകർഷിക്കുന്നത് മരത്തവളകളും (Tree Frogs) അപരമരത്തവളകളും (Bush Frogs) ആണ്. തവളകളെ കുറിച്ചറിയാൻ തുടങ്ങിയ നാളുകളിൽ ആദ്യയാത്രകളിൽ കൂടുതലും ആ ഇത്തിരിക്കുഞ്ഞന്മാരെ തേടിയുള്ളതായിരുന്നു. വൈവിധ്യമാർന്ന നിറങ്ങളിൽ കടൽനിരപ്പു മുതൽ തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഉയരമുള്ള ആനമുടി വരെ കാണുന്ന ഇലത്തവളകളുടെ കുഞ്ഞുശരീരവും എന്നും കാതുകമുണർത്തുന്നവയായിരുന്നു. 1853-ൽ കണ്ടുപിടിച്ച വയനാടൻ ഇലത്തവള (*Pseudophilautus wynaadensis*) തുടങ്ങി ഏറ്റവും ഒടുവിൽ 2014-ൽ കണ്ടെത്തിയ പുതിയ ഇലത്തവള (*Raorchestes archeos*) അടക്കം കേരളത്തിൽ ഇതുവരെ അറുപതോളം ഇലത്തവളകളെ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

കാണണം എന്നൊരുപാടാഗ്രഹിക്കുകയും വിചാരിച്ചത്ര പ്രയാസം കൂടാതെ എളുപ്പത്തിൽ കാണുകയും

ചെയ്ത ഒരു സ്പീഷീസ് ആണ് ബോബിങ്ങരി ഇലത്തവള (*Raorchestes bobingeri*). ചെങ്കോട്ട വിടവിനു തെക്കായി അഗസ്ത്യ മല മലനിരകളിൽ എണ്ണൂറു മീറ്റർ മുതൽ മുകളിലേക്കുള്ള കാടുകളിൽ ധാരാളമായി ഉള്ളവയാണെങ്കിലും മഴക്കാലത്ത് മരങ്ങളുടെ തലപ്പുകളിൽ ചെറു മരക്കൊമ്പുകളിലെ ഇലകളുടെ മുകളിൽ ഇരുന്നു കരയുന്ന ഇവയെ കണ്ടുകിട്ടുക അൽപം പ്രയാസം തന്നെ. ഒരിക്കൽ പേപ്പാറ വന്യജീവി സങ്കേതത്തിൽ രാത്രി മനോഹരി ഇലത്തവളയെ കണ്ടു മടങ്ങവേ പുൽമേടും ചോലക്കാടും ചേരുന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു കുറ്റിച്ചെടിയുടെ മുകളിൽ ഒന്നര മീറ്റർ പൊക്കത്തിൽ ഒരു ബെടോം ഇലത്തവള രണ്ടുകാലിൽ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് കൈകൾ ഉയർന്ന ഒരു ഇലയിൽ പിടിച്ചു കരയുന്ന രസകരമായ കാഴ്ച കണ്ടു. ആ ചിത്രം എടുക്കുന്നതിനിടയിലാണ് അതേ കുറ്റിച്ചെടയിൽ മറ്റൊരു ബെടോം ഇലത്തവളയെ കണ്ടത്. ആദ്യം കണ്ട തവളയുടെ ചിത്രമെടുക്കുന്ന തിരക്കിൽ രണ്ടാമത്തവനെ കാവ്യാകുമാരനും ചെയ്തില്ല എന്നുമാത്രമല്ല ഒരു പടം എടുത്തു പോരുകയും ചെയ്തു. തിരിച്ചു ക്യാമ്പിൽ വന്നു ചിത്രങ്ങൾ നോക്കിയപ്പോഴാണ് രണ്ടാമത്തെ തവളയ്ക്ക് ബെടോം ഇലത്തവളയിൽ നിന്ന് നല്ല വ്യത്യാസം അപ്പോൾ മാത്രമാണ് കുറച്ചു നേരത്തെത്തങ്ങൾ ഒഴിവാക്കി വിട്ടത് കുറച്ചു നാളായി തേടി നടക്കുന്ന ബോബിങ്ങരി ഇലത്തവളയാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. വലിയ

മരത്തിനു പകരം കുറ്റിച്ചെടയിൽ കണ്ടതു കൊണ്ടും വെറും ഒന്നര മീറ്റർ പൊക്കമേ ആ ചെടിക്കുള്ളൂ എന്നതും അത് ബോബിങ്ങരി ഇലത്തവള ആണോ എന്ന ഒരു ചിന്ത പോലും ആദ്യം പോയില്ല. അപ്രതീക്ഷിതമായി അന്ന് കണ്ടെങ്കിലും പിന്നീടേകേദേശം രണ്ടു വർഷത്തിനു ശേഷമാണ് അതേ സ്ഥലത്തു വെച്ച് ഒരു മരത്തിനു മുകളിൽകയറി പത്തു മീറ്റർ ഉയരത്തിൽ ഇലത്തവളയിൽ ഇരുന്നു കരയുന്നതു കണ്ടുകിട്ടിർക്കെ കാണാനും ചിത്രങ്ങൾ എടുക്കാനും സാധിച്ചത്.

കേരളത്തിൽ കാണുന്ന ഇലത്തവളകളിൽ ഏകദേശം മൂന്നോളം ഇലത്തവളകളാണ് ബോബിങ്ങരി ഇലത്തവളയെപോലെ അവയുമായി കൂടുതൽ സാമ്യത്തിൽ പച്ച നിറത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നത്. ഇവയിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായി ബോബിങ്ങരി ഇലത്തവളയുടെ കൈകാലുകളിലെ വിരലു

ചെങ്കോട്ട വിടവിനു തെക്കായി അഗസ്ത്യമല മലനിരകളിൽ എണ്ണൂറു മീറ്റർ മുതൽ മുകളിലേക്കുള്ള കാടുകളിൽ ധാരാളമായി ഉള്ളവയാണെങ്കിലും മഴക്കാലത്ത് മരങ്ങളുടെ തലപ്പുകളിൽ ചെറു മരക്കൊമ്പുകളിലെ ഇലകളുടെ മുകളിൽ ഇരുന്നു കരയുന്ന ഇവയെ കണ്ടുകിട്ടുക അൽപം പ്രയാസം തന്നെ

കളിൽ മഞ്ഞ കൂടുതലായിരിക്കും. അവയുമായി സാമ്യമുള്ള രണ്ട് ഇലത്തവളകളായ നരമ്പൻ ഇലത്തവള (*Raorchestes glandulosus*) പാലക്കാട് വിടവിനു വടക്കുമാത്രവും, ജയറാം ഇലത്തവള (*Raorchestes jayarami*) പാലക്കാട് വിടവിനു തെക്കും ചെങ്കോട്ട വിടവിനു വടക്കും മാത്രവും, ബോബിങ്ങരി ഇലത്തവള അഗസ്ത്യമലനിരകളിൽ മാത്രവും കാണപ്പെടുന്നു എന്നത് അവയെ തിരിച്ചറിയുവാൻ സഹായിക്കുന്നു. അഗസ്ത്യമലനിരകളിൽ കാണുന്ന മറ്റൊരു പച്ച നിറമുള്ള ബെടോം ഇലത്തവളകൾക്കൊക്കെ ചുവന്ന കണ്ണുകളും ആണ്. ഇളം പച്ച ശരീരത്തിൽ ക്രീം/ഇളം മഞ്ഞ നിറത്തിലുള്ള കുത്തുകൾ ഉണ്ട്. കൈകാലുകളുടെ മുൾവശം പച്ച നിറത്തിലും വിരലുകളുടെ ഭാഗവും തുടകളും മഞ്ഞ നിറത്തിലും ആണ്. മഞ്ഞയും ക്രീമും കലർന്ന നിറത്തിൽ ഉള്ളതാണ് ശരീരത്തിനടിവശം. കറുത്ത കൃഷ്ണമണിക്കു ചുറ്റും മഞ്ഞയിൽ കടും തവിട്ടു നിറമോ കറുത്ത നിറമോ ഉള്ള വരകൾ പോലുള്ള അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ട്. ആൺ തവളകൾക്ക് മാത്രമുള്ള സ്വന്തം സഞ്ചി (Vocal Sac) ഇളം മഞ്ഞ നിറത്തിലാണ്. മറ്റു ഇലത്തവളകളെപ്പോലെ ഇവയുടെ മുട്ട വിരിഞ്ഞു വരുന്നത് ചെറിയ തവളകുഞ്ഞുങ്ങൾ ആയിരിക്കും (Direct Developing Frogs). ●

IUCN Status: Vulnerable
Endemic to Western Ghats (Agasthyamala Biosphere Reserve)

ബോബിങ്ങരി ഇലത്തവള
(Raorchestes bobingeri)
 Photo/Sandeep Das

സോളാർ ശക്തിയുമായി കൊച്ചി എയർപോർട്ട്

പുർണ്ണമായും സോളാർ ശക്തിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ലോകത്തെ ആദ്യത്തെ എയർപോർട്ട് എന്ന ബഹുമതി ഇനി കൊച്ചി ഇന്റർനാഷണൽ എയർപോർട്ട് ലിമിറ്റഡ് (CIAL)-നു സ്വന്തം. കാർഗോ കോംപ്ലക്സിനു സമീപമുള്ള 45 ഏക്കറോളം സ്ഥലത്ത് വിന്യസിച്ച 46,150 സോളാർ പാനലുകൾ അടങ്ങുന്ന, 12 MW ശേഷിയുള്ള സോളാർ പവർ പ്ലാന്റ് ആഗസ്റ്റ് 18-ന് മുഖ്യമന്ത്രി ഉമ്മൻചാണ്ടിയാണ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്. അന്താരാഷ്ട്ര പ്രശസ്തമായ ബോഷ് കമ്പനിയാണ് 62 കോടി രൂപ (5.15 കോടി/ഛെഗാവാട്ട്) ചെലവിൽ ഈ പ്രൊജക്ട് ചെയ്തത്. വിമാനത്താവളത്തിന്റെ പ്രതിദിന ഉപയോഗം 50,000 യൂണിറ്റ് വൈദ്യുതിയാണ്. ഇത്രയും വൈദ്യുതി പുതിയ സോളാർ പ്ലാന്റിലൂടെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നതുവഴി കൊച്ചി എയർപോർട്ട് സാങ്കേതികമായി 'പവർ ന്യൂട്രൽ' ആയി

എന്നു പറയാം. സുസ്ഥിര വികസനത്തിന്റെ പാത എന്നും പിന്തുടർന്നിട്ടുള്ള സിയാൽ 2013 മാർച്ചിൽ വിമാനത്താവളത്തിലെ അറൈവൽ ടെർമിനലിനു മുകളിൽ നാനൂറോളം സോളാർ പാനലുകളിൽ നിന്നായി 100 കിലോവാട്ട്

സംസ്ഥാനത്തെ ആദ്യത്തെ സോളാർ പ്ലാന്റായ ഇതിൽനിന്നും നാലായിരം യൂണിറ്റ് വൈദ്യുതിയാണ് പ്രതിദിനം ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ രണ്ടു പ്രൊജക്റ്റിൽ നിന്നും 550 മെട്രിക് ടൺ കാർബൺ വിസർജ്ജനം തടയാനായി എന്നത് ഒരു

ഉപയോഗത്തിനു വേണ്ട വൈദ്യുതിക്കു തുല്യമാണ്. പ്രതിവർഷം 12 കോടി രൂപയാണ് സിയാലിന് വൈദ്യുതിച്ചെലവിനത്തിൽ ലഭിക്കേണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നത്. കൊച്ചി വിമാനത്താവളത്തിലെ സോളാർ പ്ലാന്റുകൾ മൂലം അടുത്ത 25 വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ 1.75 ലക്ഷം മെട്രിക് ടൺ കാർബൺ വിസർജ്ജനം കുറയ്ക്കാനാകും. ഇത് 50,000 ഏക്കറിൽ വൃക്ഷങ്ങൾ വെച്ചുപിടിപ്പിക്കുന്നതിനോ 750 മില്യൺ കിലോമീറ്റർ ഡ്രൈവ് ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനോ തുല്യമാണ്. വൈദ്യുതി ബോർഡിന്റെ ഗ്രിഡുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സോളാർ സിസ്റ്റത്തിനു ബാറ്ററിയിലുള്ള വൈദ്യുതി സംഭരണം ഇല്ല. കൂടുതൽ ഹരിതാഭായ ഊർജ്ജോത്പാദനം കൊണ്ട് സ്വയംപര്യാപ്തത നേടിയ കൊച്ചി വിമാനത്താവളം പരിസ്ഥിതി സൗഹൃദമായ സമീപനം കൊണ്ട് ലോകത്തിനു തന്നെ മാതൃകയാവുന്നു. ●

കൊച്ചി വിമാനത്താവളത്തിലെ സോളാർ പ്ലാന്റുകൾ മൂലം അടുത്ത 25 വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ 1.75 ലക്ഷം മെട്രിക് ടൺ കാർബൺ വിസർജ്ജനം കുറയ്ക്കാനാകും. ഇത് 50,000 ഏക്കറിൽ വൃക്ഷങ്ങൾ വെച്ചുപിടിപ്പിക്കുന്നതിനോ 750 മില്യൺ കിലോമീറ്റർ ഡ്രൈവ് ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനോ തുല്യമാണ്.

വൈദ്യുതോത്പാദനശേഷിയുള്ള ഒരു സോളാർ സിസ്റ്റം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ഇതിന്റെ വിജയത്തിനുശേഷം 2013 നവംബറിൽ 4,000 പാനലുകളുമായി ഒരു ഛെഗാവാട്ട് ശേഷിയുള്ള പുതിയ സിസ്റ്റം സ്ഥാപിക്കാനായി. ഛെഗാവാട്ട് ഉത്പാദനശേഷിയുള്ള

വലിയ നേട്ടംതന്നെയാണ്. പുതിയ പ്രൊജക്ട് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തതോടെ സിയാലിന് പ്രതിവർഷം 18 മില്യൺ യൂണിറ്റ് വൈദ്യുതി സുര്യനിൽ നിന്നും ഉത്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. ഇത് 10,000 വീടുകളിലേക്ക് ഒരു വർഷത്തെ

Photo/CIAL

അതിരപ്പിള്ളി - കേന്ദ്രതീരുമാനം പ്രതിഷേധാർഹം

നിർദ്ദിഷ്ട അതിരപ്പിള്ളി ജല വൈദ്യുതപദ്ധതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് 2010 ജനുവരിയിൽ കേന്ദ്ര പരിസ്ഥിതി-വനമന്ത്രാലയം നൽകിയ കാരണം കാണിക്കൽ നോട്ടീസ് പിൻവലിക്കാനുള്ള ശുപാർശയിൽ ചാലക്കുടി റിവർ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഫോറവും അതിരപ്പിള്ളി ആക്ഷൻ കൗൺസിലും കടുത്ത പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. പരിസ്ഥിതി മന്ത്രാലയത്തിനു കീഴിലുള്ള എക്സ്പർട്ട് അഡ്വൈസറി കമ്മിറ്റിയുടെ (EAC) ഈ ശുപാർശ ഏകപക്ഷീയവും നിയമപരമായി നിലനിൽക്കാത്തതുമാണ്.

പദ്ധതിക്കെതിരെ ആധികാരികമായ തെളിവുകളോടെ സമർപ്പിച്ച നിവേദനങ്ങൾ കണ്ടതായിപ്പോലും ഭാവികാലത്തെ വൈദ്യുതി ബോർഡിന്റെ തെറ്റായ വാദങ്ങളെ അതേപടി അംഗീകരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇത് പദ്ധതിക്ക് ഏതു വിധേനയും അനുമതി നൽകണമെന്ന EAC-യുടെ മുൻ വിധിയാണു കാണിക്കുന്നത്.

അതിരപ്പിള്ളി പദ്ധതിയുടെ പാരിസ്ഥിതിക അനുമതിയും സാങ്കേതിക-സാമ്പത്തിക അനുമതിയും കാലഹരണപ്പെട്ടതായി 2015 മേയ് മാസത്തിൽ ബഹു. ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നദിയിൽ നിലവിലുള്ള മറ്റു പദ്ധതികളെ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയുള്ള പഠനത്തിന്റെ (Cumulative Impact Assessment) അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ ജലവൈദ്യുതപദ്ധതി നിർദ്ദേശങ്ങൾ പരിഗണിക്കാവൂ എന്ന

കസ്തുരി രംഗൻ സമിതി റിപ്പോർട്ടിലെ നിബന്ധന ലംഘിച്ചാണ് EAC അതിരപ്പിള്ളി പദ്ധതി പരിഗണിച്ചത്. രണ്ട് പദ്ധതികൾക്കിടയിൽ ചുരുങ്ങിയത് മൂന്നു കിലോമീറ്ററുകൾ അകലം വേണമെന്ന നിബന്ധനയും ഇവിടെ ലംഘിക്കപ്പെടുകയാണ്. വനവകാശനിയമപ്രകാരം പ്രദേശത്തെ ആദിവാസികളുടെ അനുമതിയില്ലാതെ പദ്ധതി നടപ്പാക്കാനാവില്ല. വാഴച്ചാൽ മേഖലയിലെ ആദിവാസികൾ

വനവകാശനിയമപ്രകാരം പ്രദേശത്തെ ആദിവാസികളുടെ അനുമതിയില്ലാതെ പദ്ധതി നടപ്പാക്കാനാവില്ല. വാഴച്ചാൽ മേഖലയിലെ ആദിവാസികൾ പദ്ധതിയോടുള്ള തങ്ങളുടെ എതിർപ്പ് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഇക്കാര്യവും EAC അവഗണിക്കുകയായിരുന്നു.

പദ്ധതിയോടുള്ള തങ്ങളുടെ എതിർപ്പ് ആവർത്തിച്ച് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഇക്കാര്യവും EAC അവഗണിക്കുകയായിരുന്നു.

ബഹു. ഹൈക്കോടതിയും പൊതു തെളിവെടുപ്പു പഠനവും പ്രതികൂല പരാമർശങ്ങൾ നടത്തുകയും വൈദ്യുതി ബോർഡ് തന്നെ നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്ത TBGRI പഠനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ വാക്കുകളെ മുഖവിലയ്ക്കെടുക്കുകയായിരുന്നു.

ക്കുകയായിരുന്നു.

അതിരപ്പിള്ളി-വാഴച്ചാൽ ജലപാതകളിലൂടെ ഇന്നൊഴുകുന്നതിന്റെ 75 ശതമാനവും ജലം വഴിതിരിച്ചു വിടുമെന്ന് പദ്ധതി രേഖകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. എന്നിട്ടും വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങൾക്കൊരു കോട്ടവും ഉണ്ടാകില്ലെന്ന വൈദ്യുതി ബോർഡിന്റെ പച്ചക്കള്ളം EAC അംഗീകരിക്കുകയായിരുന്നു. കീഴ് നദീതടത്തിലെ നീരൊഴുക്കിൽ ഒരു വ്യത്യാസവും വരില്ലെന്ന് യാതൊരു തെളിവുകളുമില്ലാതെ വൈദ്യുതി ബോർഡ് പറയുന്നതും EAC അംഗീകരിച്ചു. സ്ഥാപിതശേഷിയുടെ 12 ശതമാനത്തോളം വൈദ്യുതി മാത്രമേ ഈ പദ്ധതിയിൽനിന്ന് ലഭിക്കുകയുള്ളൂ എന്നതും പദ്ധതി നടപ്പാക്കിയാൽ വൈദ്യുതി ബോർഡിന് പ്രതിവർഷം 100 കോടി രൂപയിലധികം നഷ്ടമുണ്ടാകുമെന്നുള്ള വസ്തുതകൾ EAC പരിഗണിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. ഇടലേയാർ ഓൾമെന്റേഷൻ പദ്ധതി നിർമ്മാണത്തിനുമുമ്പ് പെരിയാറിനേയും ദോഷകരമായി ബാധിക്കുമെന്ന വസ്തുതയും ഇവർ കണക്കിലെടുത്തില്ല.

നദീതടത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കും പരിസ്ഥിതിക്കും വലിയ കോട്ടങ്ങൾ വരുത്തുന്ന ഈ പദ്ധതിയുമായി മുന്നോട്ടു പോകാൻ അധികൃതർ ശ്രമിച്ചാൽ കടുത്ത പ്രതിഷേധങ്ങൾ നേരിടേണ്ടി വരുമെന്ന് റിവർ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഫോറത്തിന്റേയും അതിരപ്പിള്ളി ആക്ഷൻ കൗൺസിലിന്റെയും സംയുക്തയോഗം മുന്നറിയിപ്പു നൽകി. ●

പുഴയ്ക്കലിന്റെ കണ്ണുനീർ

ജമാൽ പനമ്പാട്

തൃശ്ശൂർ പുഴയ്ക്കൽ പാടം നദിയിൽ ട്രാൻസ്ഫോർട്ട് ഹബ്ബ് നിർമ്മിക്കാനുള്ള സർക്കാർ തീരുമാനം അങ്ങേയറ്റം അപലപനീയവും പ്രതിഷേധാർഹവുമാണ്.

കേരളത്തിലെ പടിഞ്ഞാറോട്ടുള്ള 41 നദികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ചെറു നദിയായ പുഴയ്ക്കൽപുഴ ഒഴുകുന്നതും, പുഴയ്ക്കൽ പൊന്നാനി കോൾനിലങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നതുമായ പുഴയ്ക്കൽ പാടശേഖരം വളരെ പ്രാധാന്യത്തോടെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ട പരിസ്ഥിതി ദുർബ്ബല പ്രദേശമാണ്. പാടം നദിയിൽ നിർമ്മിച്ച ശോഭാസിറ്റിയും ലുലു കൺവെൻഷൻ സെന്ററുമടക്കം അനേകം നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഈ പ്രദേശത്ത് അപരിഹാര്യ നഷ്ടം സൃഷ്ടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള നിർമ്മാണങ്ങൾ കേരളത്തിന്റെ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷക്കും പരിസ്ഥിതിക്കും ഭീഷണി നേരിട്ട സാഹചര്യത്തിലാണ് 2005-ൽ നെൽവയൽ-തണ്ണീർത്തട സംരക്ഷണനിയമം സർക്കാർ കൊണ്ടുവന്നത്. പ്രസ്തുത നിയമത്തിന്റെ അന്തസ്സാർത്ഥം തകർക്കുന്ന തരത്തിലാണ് ജില്ലാ കളക്ടറുടെ സ്വപ്നപദ്ധതി എന്ന നിലയിൽ മുന്നോട്ട് വെച്ചിട്ടുള്ള ഈ ട്രാൻസ്ഫോർട്ട് ഹബ്ബ് നിർമ്മാണം. ഈ പദ്ധതികൂടി പുന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പുഴയ്ക്കൽപുഴയുടേയും പുഴയ്ക്കൽ പാടശേഖരത്തിന്റെയും അന്ത്യമായിരിക്കും പരിണിതഫലം. തൃശൂർ നഗരത്തിന്റെ ഗതാഗതപ്രശ്നം പരിഹരിക്കാനെന്ന പേരിലാണ് ഈ പദ്ധതി മുന്നോട്ട് വെച്ചിട്ടുള്ളത്. എറണാകുളം വൈറ്റില മാതൃകയിൽ പത്തേക്കർ സ്ഥലത്ത് സ്വകാര്യ പങ്കാളിത്തത്തോടെ ടെർമിനൽ കം ഷോപ്പിങ് കോംപ്ലക്സ് നിർമ്മിക്കാനാണ് പദ്ധതി ലക്ഷ്യമിട്ടിരിക്കുന്നത്.

നമ്മുടെതിനെ രണ്ടോ മൂന്നോ വർഷംകൊണ്ട് നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, പുന്നുകഴിഞ്ഞാൽ കല്ലു ലോകവും സാങ്കേതിക വിദ്യകളും എത്ര വികസിച്ചാലും, നാടിന്റെ ഈ തെരമ്പ് മുറിക്കാൻ അനുമതിയൊന്നും മാനം; അത് അപകടമാണ്. പ്രതികരിക്കുക. പ്രതിരോധിക്കുക. നമ്മുടെ കുടിവെള്ളം നമ്മുടെതാക്കുന്ന വികസന വഞ്ചനയെ തിരിച്ചറിയുക. ●

Photos/FACE Kunnamkulam

കുന്നംകുളം ബഥനി സ്കൂളിൽ ഫോട്ടോ പ്രദർശനം

കുന്നംകുളത്തിന്റെ കലാ സാംസ്കാരിക സംഘടനയായ FACE ന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ബഥനി ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ നടന്ന മനുപ് ചന്ദ്രന്റേയും, ഫാ. പത്രോസിന്റെയും ഫോട്ടോ പ്രദർശനം പ്രമുഖ കലാസാംസ്കാരിക പ്രവർ

ത്തകരുടെയും, കുട്ടികളുടെയും, പൊതു ജനങ്ങളുടെയും സാന്നിധ്യംകൊണ്ട് വളരെ വ്യത്യസ്തവും, ആസ്വാദ്യകരവുമായി. ആഗസ്റ്റ് 13 മുതൽ മൂന്നു ദിവസം നടത്തിയ ഈ പ്രദർശനം കാണുവാൻ ഏകദേശം 14,000 ആളുകൾ വന്നെത്തി.

പ്രശസ്ത വന്യജീവി ഫോട്ടോഗ്രാഫറായ എൻ.എ. നസീറാണ് പ്രദർശനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്. മുൻ നഗരസഭാ ചെയർമാൻ കെ.സി. ബാബു അദ്വൈത വഹിച്ച ചടങ്ങിൽ നടൻ വി.കെ. ശ്രീരാമൻ സ്വാഗതം പറഞ്ഞു. ബാബു എം.

പാലിശ്ശേരി, സീമ സുരേഷ്, രാമൻ നടരാജൻ എന്നിവർ ആശംസാ പ്രസംഗം നടത്തി. പ്രശസ്ത പക്ഷിനിരീക്ഷകനും സാലിം അലിയുടെ ശിഷ്യനുമായ ഡോ. ആർ. സുഗതൻ മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തി. ●

കാസനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവെക്കുന്ന 'കാടറിവ്'

തൃശ്ശൂർ മാള കാർമ്മൽ കോളേജിൽ മലയാളവിഭാഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രശസ്ത വന്യജീവി ഫോട്ടോഗ്രാഫർ എൻ.എ. നസീറിന്റെ കാസനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവെക്കുന്ന 'കാടറിവ്' എന്ന പരിപാടി സംഘടിപ്പിച്ചു. ഒപ്പംതന്നെ കൂട് മാസികയുടെ ഭാഗ്യപ്രദമായ 'പുവേ പൊലി പുവേ' യുടെ പ്രകാശനവും നടന്നു. സ്വന്തം ജീവനപ്പോലെ കാടനെ സ്നേഹിക്കുന്ന നസീറിന്റെ ദശ

ബ്ദങ്ങളായുള്ള കാനനയാത്രകളുടെ അനുഭവങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളുമായി പങ്കുവെക്കുന്ന മുഖമുഖ പരിപാടിയായിരുന്നു നടന്നത്. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പലർക്കും നസീർ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ സിലബസിലുണ്ടായിരുന്നു. എഴുതിയ ആൾതന്നെ അതിന്റെ സന്ദർഭങ്ങളുടെ ഊഷ്മളത പകർന്നുനൽകിയത് കുട്ടികൾക്ക് ഏറെ ഹൃദ്യമായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വന്യജീവി ചിത്രങ്ങളുടെ 'സ്ലൈഡ്' ഷോയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ●

ഓർഡർ ഫോം

ഞാൻ കൂട് മാസികയുടെ വരികാരനാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു:

- 1 വർഷം ₹450
- 2 വർഷം ₹850
- 3 വർഷം ₹1250
- മണിഓർഡർ
- ഡ്രാഫ്റ്റ്
- ചെക്ക്
- ബാങ്ക് ട്രാൻസ്ഫർ

നമ്പർ:.....
 തിരുതി:.....
 രൂപ:.....
 ബാങ്ക്:.....
 ബ്രാഞ്ച്:.....

Method of Payment Cheque/DD in favor of **Kootu Prakrithiyude Spandanam**
Our Bank Details: Canara Bank, Koratty, Thrissur
 Current A/c No. 3480201000027 | MICR: 680015024 | IFSC: CNRB0003480
 For all bank transfers, send the details to subscribekoodu@gmail.com

ഇ-മെയിലിലൂടെ വരിക്കാരാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അഡ്രസ്സിനോടൊപ്പം ബാങ്ക് ട്രാൻസ്ഫർ വിവരങ്ങൾ കൂടി ചേർത്ത് മെയിൽ ചെയ്യുക

പേര്:

മേൽവിലാസം:

ജില്ല:

സംസ്ഥാനം:

പിൻ:

ഫോൺ:

ഇ-മെയിൽ:

Koodu Magazine,
 Amman Kovil Road, Kottappuram,
 Poothole PO, Thrissur District,
 Kerala 680004
 Phone: +91 9495504602
 E-Mail: subscribekoodu@gmail.com
www.koodumagazine.com

Indo Arab Manpower believes finding the right fit is critical for the success of your team and the organisation. So that we go through our candidates with a fine-tooth comb, meticulously weeding out those who are merely just right, while unearthing your next valuable asset that will fit your unique needs.

Our Specialized Knowledge

Our consultants are specially trained with industrial experience and are able to better understand your specific needs and can easily relate to the relevant candidates.

The personal Touch

In order to provide consistent and sufficient attention to each of our clients, we adhere to a strict quota on the number of orders to undertake. This gives us opportunity to build strong relationships with both our clients and candidates alike and making us stand out from the crowd.

Great Data Bank

We are always searching for emerging database and channels to keep our database always up to date.

INDO ARAB MANPOWER
Recruitment Consultancy

Floor No 9, Room No 9F, Almanar Tower, P.B.No. 14716, Doha, Qatar.
Office no + 974 44119942, mobile +974 66625757.
email. info@indoarabqatar.com, subair@indoarabqatar.com
www.indoarabqatar.com

bridge the gap
between
curriculum & career

petrotech™
THE SCHOOL OF FINISHING TOUCH

COCHIN Near Municipal Park, Bank Junction, Aluva-1. cochin@petrotechschool.com +91 - 484 - 262119 +91 - 924 955 5566	CALICUT 2nd Floor, Nimal Arcade, Eraniel, Calicut. calicut@petrotechschool.com +91 - 495 - 2768788 +91 - 994 786 8209
---	--

www.petrotechschool.com